

כל ישראל

מוסף שבת

ה' באדר תשע"ז, פרשת תרומה

בחצרות
בית השם

16

עם סיום ימי ה'שבעה' לפטירת רבה של רמת השרון, הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, משרטט 'כל ישראל' פרופיל מקיף וייחודי לדמותו הגדולה • הילדות ברוסיה הקומוניסטית, החברותא עם אביו ואחיו, נעוריו ביישובות לומז'א ופוניבז', תחילת הדרך ברבנות והנהגתו המופלאה • וגם: בני המשפחה חושפים את ידיעותיו בקבלה ו'כוח הברכה' הנדיר בו ניהן

34

הרבי של הדרום

שנים ארוכות לפני שעולם החסידות גילה את הפוטנציאל בערי הדרום, כבר היה שם האדמו"ר רבי ישראל ניסן רזזנבוים מקרעטשניף רב 'כל ישראל' שוחח עם רב העיר, הפוליטיקאים וגם החסידים ומשרטט פרופיל לדמותו של הרבי

22

קמח ותורה

הכירו את טייקון הנדל"ן מאנגליה, שדואג לתעסוקה לחרדים

26

סיפורים מחדר המתים

לרגל ז' באדר, אנשי החברא קדישא עם זכרונות מצמרים

30

המסיתים בע"מ

משולמית אלוני ועד יחיאל לוי - למה שונאים אותנו?

מטבח גוף סנדוויץ' עד 10 מ' (לפי תוכנית)

כולל פרזול BLUM כולל שיש
כולל הובלה והתקנה

במחיר של **13,000 ₪**

דלת בייסיק

משקוף פלסטי עגול / ישר.
עמיד בנזקי מים ומזיקים.
ניתן להשיג עם צוהר.
ניתן להשיג בגדלים:
60/70/80/90 ס"מ
ניתן להשיג בעון אגוז

649 ₪

דלת חלונות/חלון צר

משקוף פלסטי עגול / ישר.
עמיד בנזקי מים ומזיקים.
ניתן להשיג בגדלים:
70/80/90 ס"מ
אגוז, וונגא

649 ₪

דלת מבצע עד גמר המלאי

משקוף פלסטי עגול,
עמיד בנזקי מים ומזיקים,
ניתן להשיג בגדלים:
90/80/70/60,
בגוונים: מולב, וונגא

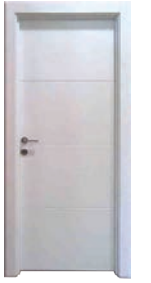
499 ₪

דלת אפוקסי

משקוף פלסטי ישר
עמיד בנזקי מים ומזיקים.
ניתן להשיג עם צוהר.
בגדלים: 90/80/70/60 ס"מ.
בצבעים: לבן

827 ₪

אמבטיון כנף

כנף כפול + מתלה מגבות
זכוכית מחוסמת
ניתן להשיג: זכוכית שקופה,
פפיטה, פסי רוחב
מידות: 120 ס"מ

מחיר למזמן:

499 ₪

מקלחון פינתי מרובע

דגם EL, 2 דלתות,
ניתן להשיג: זכוכית, פפיטה.
מידות: 70/80/90 ס"מ
פרופיל ניקל

מחיר ל-80 ס"מ:

542 ₪

מקלחון חזית 2 דלתות

מקלחון חזית 2 דלתות
פתיחה החוצה ופנימה
ניתן להשיג: זכוכית שקופה,
פפיטה, פסי רוחב.
מידות: רוחב עד 121 גובה: 185

721 ₪

מקלחון הזזה

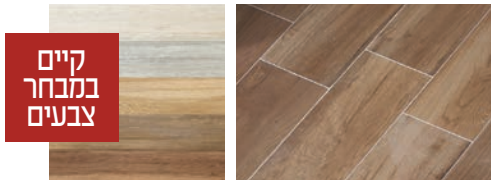
פרופיל ניקל מרובע,
ניתן להשיג: זכוכית שקופה,
פפיטה, פסי רוחב.
מידות: 70/80/90 ס"מ

מחיר ל-80 ס"מ:

490 ₪

גרניט פורצלן דמוי פרקט

120X23 למ"ר 67.00 ₪	90X22.5 למ"ר 59.90 ₪	60X15 למ"ר 43.00 ₪
----------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------

90X90, לאפטו למ"ר 76.00 ₪	80X80, גרניט פורצלן למ"ר 39.90 ₪
100X100, מלוטש מזוגג למ"ר 76.00 ₪	100X100, לאפטו למ"ר 76.00 ₪
60X120, מלוטש מזוגג למ"ר 76.00 ₪	60X120, לאפטו למ"ר 76.00 ₪

גרניט פורצלן

60X60, מזוגג מלוטש למ"ר 54.00 ₪	100X100, מלט למ"ר 69.00 ₪
60X120, מלט למ"ר 69.00 ₪	

ברז נשלף

439 ₪

ברז קלאסי

384 ₪

ברז מטבח

117 ₪

ברז מטבח

295 ₪

ארון מרחף

2 מגירות, כולל כיור ומראה
צבעים: אפוקסי-לבן, שמנת, שחור,
אפור פורמיקה-אלון טבעי, אלון אפור
ציריים/מסילות בטריקה שקטה

60 ס"מ 940 ₪	100 ס"מ 1,320 ₪
80 ס"מ 1,225 ₪	120 ס"מ 1,700 ₪

ארון מרחף דלתות

ארון סנדוויץ' כולל כיור ומראה
צבעים: לבן מבריק, שמנת, אלון טבעי,
אלון אפור. ציריים/מסילות בטריקה שקטה

60 ס"מ 499 ₪	100 ס"מ 854 ₪
80 ס"מ 789 ₪	120 ס"מ 1,225 ₪

ארון מונח אפוקסי

2 מגירות גבוהות כולל כיור ומראה
צבעים: לבן, שמנת, שחור, אפור
ציריים/מסילות בטריקה שקטה

60 ס"מ 1,192 ₪	100 ס"מ 1,700 ₪
80 ס"מ 1,530 ₪	120 ס"מ 2,042 ₪

ארון במבצע מיוחד!

ארון סנדוויץ' כולל כיור ומראה
צבעים: לבן מבריק, שמנת,
אלון טבעי, אלון אפור
בגדלים: 100/80/60 ס"מ
ציריים בטריקה שקטה

60 ס"מ
499 ₪

ארונות אמבטיה - ניתן להוסיף כיור פרגמון בעלות 100 ₪. דלת פנים לא כולל ידית. כל המחירים כוללים מע"מ למזמן בלבד. לא כולל הובלה והרכבה. ט.ל.ח.

winter2017

כל הבית פרפקט ליון ₪25,000

כולל מע"מ / דירה עד 100 מ"ר / לא כולל את עבודת השיפוץ

כולל מטבח, כולל גרניט פורצלן,
כולל דלתות וכולל חדר אמבטיה

תנור וכיריים

₪1,790

*מחיר לכיריים 690 ₪ *מחיר לתנור 1,100 ₪
* המחיר לא כולל הובלה והתקנה.

קיטצ'נט במחיר מפתיע!

2 מ' אורך תחתון + עליון, דלתות פורמייקה,
גוף סנדוויץ'

₪3,590

מחיר רצפה!

גרניט פורצלן
60x60 בחיתוך לייזר

₪29.90

* באישור מכון התקנים הישראלי
* מוגבל למלאי של עד 50,000 מטר

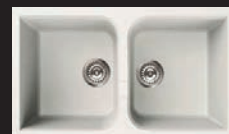
אריחי חיפוי לקיר
60x30 לבן מבריק חיתוך לייזר

₪29.90

כיור גרניט כפול

צבע לבן, מידות: 47x82 ס"מ

₪950

כיור גרניט בודד

צבע לבן, מידות: 54x48 ס"מ

₪798

חדש! דשא סינטטי

אורך סיב 38 מ"מ
למ"ר ₪29.90

אורך סיב 45 מ"מ
למ"ר ₪37.80

* המחיר ברכישת גליל קיים ברוחב 2 או 4 מטר

בתוקף עד 31.3.17 או עד גמר המלאי. אספקה ממלאי, מלאי קיים 3,000 מ"ר/200 יח'. על פי מפרט, בכפוף לתקנון החברה. התמונות להמחשה בלבד.

רחוב ששת הימים 16, מול קניון איילון, טלפון: 03-5782833 א'-ה' שעות פתיחה: 09:00-20:00, ו' 09:00-13:30 | **סיף בני ברק**

סיפורו של יהודי אנטישמי

בקהילה היהודית. האיש שקודם התסיס נגד היהודים וגרם להם סכנה אדירה, ביקש כעת להפוך לחלק מהם. הרב כובש חש כי אינו יכול לקבל החלטה כזו לבדו והפנה את השאלה אל הרב ברוך אוברלנדר, השליח הראשי ואב בית הדין בהונגריה. הרב מצא עצמו נקרע בשאלה הסבוכה, הוא התלבט האם אפשר למצוא מחילה על הנזק שעשה האיש?

בינתיים פרצה סערה בתוך הקהילה: אנשים ניצולי שואה, שחוו על בשרם את השנאה שסוגאדי הצית מסביב, הזדעזעו מהמחשבה כי הוא יהפוך להיות חלק מהם. "הוא רק חייך חיוך קטן והכול יימחל לו? ! זה או הוא או אנחנו".

הרב אוברלנדר שקל ושקל, עד שנזכר במשפט שאמר המגיד ממעזריטש. פעם קרא לתלמידו החשוב רבי אלימלך מליז'ענסק ואמר: "שומע אתה מיילך מה אומרים כעת בשמים? אהבת ישראל היא לאהוב רשע גמור כמו שאוהבים צדיק גמור". הרב אוברלנדר חשב לעצמו, איזה עוד רשע בעולם אפשר להחיל עליו את המשפט של המגיד? הוא החליט לתת אמון בצ'וגדי ולקבלו לקהילה היהודית.

זהו בעצם סוד ביאורו של רש"י. פעמים בחיים, אדם שואל את עצמו מהו יהודי? מה מגדיר אותו כיהודי? תפיסה אחת מניחה את הדגש על קיום התורה והמצוות. יהודי שלומד תורה ומקיים מצוות, הוא קשור עם הקב"ה ומי שאינו עושה זאת – אין כל משמעות ליהדות שלו. הוא לכל היותר גוי ממוצא יהודי. לפי התפיסה הזו, היהדות היא כמו שירות בצבא או עבודה במפעל. מי שעושה את העבודה, הוא חלק מהעסק ומי שאינו עושה את העבודה – מודח מהמקום. לא יכול להיות עובד שאינו בא לעבודה.

זאת בעצם התפיסה של הרמב"ן. במקום הקדוש ביותר לעם היהודי, המקום שמסמל את הקשר העליון ביותר לקב"ה, עמדו הכרובים שסימלו את התורה הרמב"ן לשיטתו האמורה לעיל, שהכרובים מסמלים את מרכבת השכינה המדברת את מצוות התורה ולכן היא דבר אחד עם הארון והלוחות שעניינם התורה ובכך את הקשר הפעיל אל הקב"ה.

אך רש"י לא מסתפק בפרשנות הזו. משום שזאת לא מהות היהדות. זה החלק הפעיל והגלוי של היהדות, אך לא היסוד שלה. הקשר אל הקב"ה הוא תכונה מולדת. יהודי הוא ילד של אלוקים, הוא נושא נשמה פנימית, אופי ייחודי ואי שקט פנימי שאינו נותן לו מנוח. היהדות לא מתחילה במה שאתה עושה, אלא במה שאתה, במהותך. לכן מבאר רש"י כי הסמל היהודי העליון, במקום המקודש ביותר, היה פני תינוק. קשר של הורים ותינוק הוא ההיבט המושלם ביותר של קשר עצמי. ההורים אוהבים את התינוק בפשטות, בלי כל סיבה וטעם של הישגים שונים שהוא השיג, אלא פשוט כי הוא שלהם. וכך התינוק נמשך אל קירבתם באותה טבעיות שהוא נמשך לעצמו. הוא לא יודע למה ומדוע, הוא אפילו לא מבין את משמעות המילים "אבא" ו"אמא", הוא רק יודע ש"זה שלי. כאן המקום הטבעי שלי בעולם"

הברור ביותר לקשר של אהבה וקירבה. הפרשנות הזו היא בעלת משמעות רבה, אך אין ספק כי היא מפתיעה מאוד. הבה נעצור רגע ונחשוב על כך כי המקום המקודש ביותר בעולם, זה שאנו מתפללים לכיוונו מכל פינה בגלובוס, היה בעצם דמות של זכר ונקבה חבוקים.

כך בדיוק מספרת הגמרא על התדהמה שתקפה את הבבלים בעת שפרצו לבית המקדש הראשון. יומא נדב, בשעה שנכנסו נכרים להיכל, ראו כרובים המעורים זה בזה, הוציאו לשוק (הורידו מעל גבי הכותל, רש"י) ואמרו: ישראל הללו, שברכתן ברכה וקללתן קללה, יעסקו בדברים הללו?!

ועוד ישנה דעה שלישית, שהיא בוודאי מפתיעה ביותר: רש"י כה"ח: דמות פרוצוף תינוק להם. לדעת רש"י, דמות הכרובים הייתה שני פני תינוקות. יסוד הגישה הזו הוא בדברי הגמרא (חגיגה יג), שהמילה "כרובים" היא משרוש "רביא", שהם תינוקות אשר רבים וגדלים. וכמובן, שיטת רש"י היא התמוהה ביותר: אין נכנסו ילדים לקודש הקדשים? איך הגיעו תינוקות אל פסגת הקדושה היהודית?

לפני שלוש שנים: זה היה ערב רגיל בחייו של הרב שלמה כובש, שליח חב"ד צעיר ונמרץ בבדפשט בהונגריה. המכשיר הסלולארי עדיין על הודעה חדשה שהתקבלה. הרב לא האמין למקרא הטקסט הכתוב בה. הוא היה בטוח שמישהו מותח אותו: "כאן צ'ונאד סוגדי ואני רוצה לפגוש אותך בהקדם".

צ'ונאד סוגאדי, היה מספר 2 במפלגה האנטישמית ההונגרית, יוביק. הוא היה פוליטיקאי מסוכן וכריזמאטי שהציף את הונגריה בשנאה ליהודים והפך אותה לאחת המדינות האנטישמיות באירופה. בגיל עשרים הוא פתח חנות מזכרות שמכרה חולצות עם צלבי קרס והקים את ה"גאדראד", מיליציה שהסתובבה בשכונות התושבים הזרים וזרעה פחד ואימה. סוגאדי התמקם בצמרת המפלגה האנטישמית יוביק והסית בהפגנות סוערות כנגד היהודים וכנגד ישראל.

והנה האיש המתוחכם הזה רוצה לפגוש את הרב. סוגאדי הגיע לפגישה מבובל. הוא סיפר דברים שנשמעו כמו הזיה. אנשי המפלגה גילו כי סבתא שלו, אם אימו, היא יהודיה שעברה את אושוויץ. כל החיים היא הסתירה מהנכד שלה את יהדותה, אך החברים מהמפלגה גילו זאת. ראש המפלגה הציע לו להישאר ביניהם ולהיות "יהודי המחמד" של המפלגה. דרכו יוכלו לעשות את הדברים הנוראים שלהם ולטעון כי המפלגה אינה נגד יהודים. הם נתנו לו 24 שעות לקבל החלטה.

כעת הגיע סוגאדי לרב כדי להבין מה זה בכלל להיות יהודי: מדוע הוא אמור להפסיד את כל הקריירה בגלל סבתא שלו? איך החלטה שבכלל לא הוא קיבל, מחייבת אותו עכשיו?

בעקבות המפגש עם הרב, הוא הבין שמה שהיה לא יהיה עוד והוא לא יוכל לחיות בשני העולמות. הוא התפטר מהמפלגה ועזב את האנשים. אחר כך נפגש שוב עם הרב וביקש לא פחות ולא יותר להצטרף כחבר

לפני כ-15 שנה הצטופפתי יחד עם עשרות אנשים בסוכת ענק בשכונת קראון הייטס בברוקלין שבניו יורק, בהתוועדות עם הרב בנימין הלוי קליין ע"ה, מזכירו של הרבי. הקור בחוץ היה עז למרות שהחורף עדיין לא החל באופן רשמי, אבל כל מי שנכח בסוכה לא חש בכך, הקהל הגדול הצטופף והיטה אוזן כאפרכסת לשמוע עוד סיפור ועוד אמרה מתוך הקודש פנימה.

לפתע עצר הרב קליין את דיבורו הקולח ושתק, היה זה בעקבות שאלה שאחד הנוכחים הפנה לעברו בשפה האנגלית. וכך שאל: "הרבי היה נוהג לעמוד על רגליו בכל יום ראשון בין חמש לשבע שעות ולחלק דולר לצדקה לאלפי אלפי אנשים, כך גם היה עומד על רגליו ומחלק במוצאי החגים, לאלפים שהגיעו מכל קצוות תבל, מגביע ההבדלה שלו יין 'כוס של ברכה' עד לפנות בוקר במשך שעות על שעות ללא הפסקה בעוד שהוא למעלה מגיל תשעים", וכאן הוסיף השואל, "על הרבי אין לי שאלות איך היה מסוגל לכך, אבל אתם המזכירים שעמדתם לידו כל העת, איך הצלחתם לעשות זאת בלי להתמוטט?!" לאחר השתיקה הארוכה ענה הרב קליין "גם לי זה לא ברור, אבל כעת אני מבין מה שכתוב בילקוט שמעוני על ארון העדות - הארון נושא את נושאי..."

אחת המחלוקות הידועות בנוגע לארון העדות היא, מה הייתה דמות הכרובים? בהיות הכרובים מסמלים ישויות עליונות ושמיות, הם הציתו את הדמיון של בני האדם בכל הדורות וצורת הכרובים המקובלת, מהווה למשל את ההשראה לדרך שבה מציירים עד היום מלאכים ושרפים עליונים, בדמות יצורים פורשי כנפיים. כך שמעניין לבחון, מה הייתה דמות הכרובים ומה המשמעות העומדים מאחוריה?

הראשונים מציגים שלוש שיטות בנושא. הראשונה ביניהן היא מובנת וצפויה, הגישה השנייה פחות צפויה ואילו השלישית נראית מפתיעה ביותר.

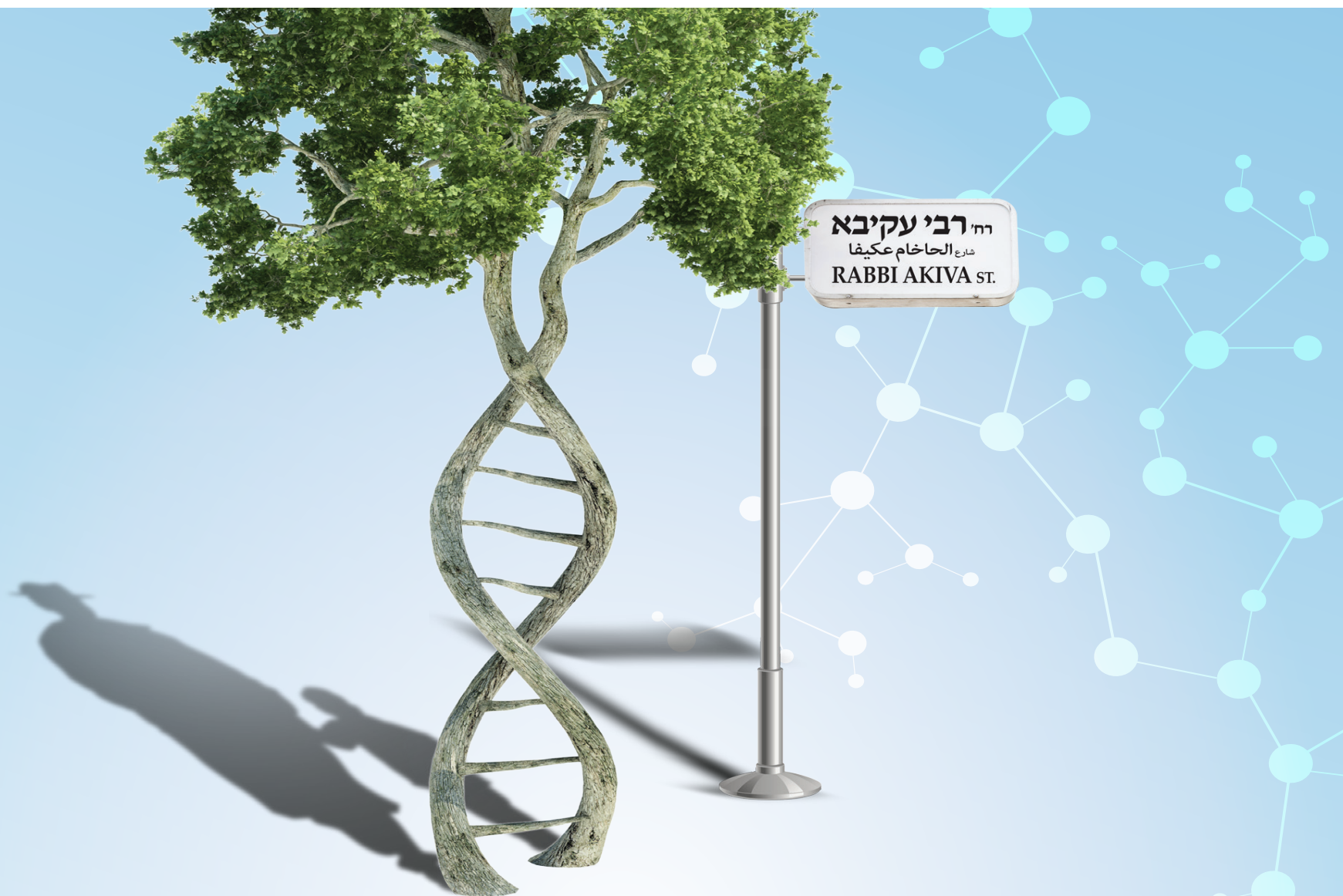
הגישה הראשונה היא גישת הרמב"ן. לדעתו, הכרובים נועדו לסמל את תעופת "מרכבת השכינה" שראה הנביא יחזקאל בחזיונו. רמב"ן כה"כא: כמרכבה אשר ראה יחזקאל ... היו פורשי כנפיים להורות שהם המרכבה נושאי הכבוד.

הגישה הזו מתאימה עם גישת הרמב"ם ביחס לדמות הכרובים. הרמב"ם כותב כי הכרובים סימלו צורה של מלאכים והמילה "כרוב" עצמה היא שם של אחת מעשר קבוצות המלאכים ברקיע.

רמב"ם יסודי התורה ב:ז, שמות המלאכים על שם מעלתם הוא ... אופנים ואראלים וחשמלים ושרפים ומלאכים ואלוקים ובני אלוקים וכרובים ואישים - כל אלו עשרה שמות שנקראו בהן המלאכים.

ישנה גישה נוספת, הצועדת במישור אחר לחלוטין: רבנו בחי כה"ח: שנים כרובים זכר ונקבה היו ... ובשעה שישאל עולים לרגל, מגלים את הפרוכת ומראים להם הכרובים כשהם מעורים זה בזה ואומרים: ראו חיבתכם לפני המקום כחיבת זכר ונקבה.

לפי הגישה הזו, הכרובים לא סימלו מהות רוחנית מופשטת, אלא ההיפך הגמור: הם היו הדימוי הגשמי

חדש בבני ברק! תחנת דור ישרים ללקיחת דמים

כחלק ממערך שיפור השירות והנגישות לכלל חלקי הציבור אנו שמחים לבשרכם על פתיחת תחנה חדשה לבדיקות דור ישרים

רח' רבי עקיבא 78, ב"ב. טל': 03-9619983
א'-ה': 16:00-18:00 (אחות), 19:00-21:00 (אח)
יום ו': 09:00-11:00

דור ישרים
האגודה למניעת מחלות גנטיות
— טל' משרד. 02-6499888 —

- שעות פתיחה זמינות ונוחות
- מכבדים את כל אמצעי התשלום
- אח / אחות בשעות נפרדות
- אין צורך בזימון תור
- ללקוחות כל קופות החולים

הדרן עלך מסכת מכות

בתוך האבל הכללי של עם ישראל על רב וגדול בתורה שנלקח מאתנו השבוע, גם לי, קיבוצניק מקיבוץ החותרים בצפון הארץ, יש מקום משמעותי בחיי לדמותו הקדושה של רבי יעקב אדלשטיין זכרנו לברכה. הסיפור מתחיל לפני למעלה מארבע שנים. הייתי בן 34, חי ועובד בקיבוץ המנותק מכל זיק של יהדות. יום אחד קיבלתי שיחת טלפון שהציעה לי חברותא שבועית עם אברך חרדי. זה היה יהודי בשם הרב אלי ליברמן. ההצעה נשמעה לי, ואברך מחיפה בשם אליעזר החל להגיע לביתי ללימוד שבועי שגרם לי סיפוק רב. במשך הזמן התברר לי שאלהו ואליעזר שייכים לארגון לב לאחים שמקיים לימוד תורה לאנשים כמוני בכל הארץ, אבל זה כבר סיפור בפני עצמו.

בתחילה החלטנו ללמוד פרשת השבוע והלכות שונות, ולאחר שנה עברנו ללימוד גמרא. החלטנו את הפרק הראשון במסכת מכות. למעלה מחצי שנה ארוכה ומאתגר לקח לנו לסיים את הפרק הראשון "כיצד העדים". ההתרגשות שלי הייתה בהתאם: פעם ראשונה שהרגשתי שגם לי יש חלק ממשי בתורה הקדושה, חלק שנקנה בעבודה רבה. בשבוע בו נועדנו לסיים את הפרק מתקשר אליי אדם שהציג עצמו כמנחם קפלן, ואמר שיש יהודי גדול בישראל בשם הרב אדלשטיין שמזמין אותי למסיבת סיום בביתו ברמת השרון.

כמובן שהגעתי לבית הרב, יחד עם החברותא שלי. שם התברר לי כי מי שהזמין אותי הוא אחראי מטעם הארגון בצפון, שזימן לשם עוד מספר לומדי חברותא מקיבוצי האזור, מתקרבים כמוני, שסיימו פרק או מסכת במסגרת לימודם באותה העת.

הבית היה צנוע, חם ומזמין. כשהרב נכנס לחדר הבנתי את אשר הסבירו לי עליו: רב גדול מאד, צדיק, מאור פנים וחום אמיני בלתי נשכח. הרב התייחס לכל אחד מאתנו, לפי הסדר, בדברי התעניינות ואהבה. הוא התעניין בפירוט רב איפה אני גר, איך הגעתי ללימוד תורה, מה למדתי בדיוק, והביע שמחה רבה שיש תורה בקיבוץ. לא אשכח זאת לעולם וגם כעת, כשאני כותב את הדברים ונוזר בפניו המאירות ובדברי החיזוק שלו, דמעות מציפות את פניי.

וכך כל אחד ואחד סיפר על נקודת האור שהוא מקיים בתוך השגרה הקיבוצית, ועל התהליכים שחלק מאתנו עברו באותה תקופה

על מסכת מכות. זה מה שהחזיק אותי כל העת: להגיע אל הרב עם סיום על כל המסכת. התחושה עד כמה הוא ישמח וירקוד נתנה ממש כוח לאתגר הארוך.

ובשבוע שעבר, ביום חמישי, נודע כי המלאך איננו איתנו. עודני מזועזע ודומע, ומתברר כי שעה לפני פטירתו ביקש הרב בדחיפות לסיים ולעשות הדרן על... מסכת מכות.

אני יושב וחושב על דרישת השלום האישית הזו ופשרה, יושב וחושב על הצדיק שזכיתי לפגוש ונשאר מאז בליבי ובחיי, יושב וחושב על ברכותיו ודבריו שאמשיך ללמוד, כפי שאכן אעשה בעזרת השם יותר ויותר. אבל מיום חמישי בשבוע שעבר אני בעיקר בוכה, ובוכה, ובוכה.

באותה תקופה. כיום יש שיעור לנשים שבועי אצלי בבית עם רבנית שמביאים לנו מנוחה שאנן, ויש כבר שינויים גם בבתים שלידינו. אני עדיין הולך ברגל כל שבת לבית כנסת בטירת הכרמל כדי להתפלל במניין, אבל מקווה ממש שכבר בתקופה הקרובה יהיה מנין. כוח התורה שאליעזר והחברים הביאו לאזור מנצח וינצח הכול.

ארבע שנים עברו מאז... שמענו מאז בדאגה ובצער על מחלתו הקשה של הרב. התפללנו עבורו כל העת ועקבנו במתח רב אחר מצבו הרפואי. אבל עוד דבר העסיק אותי מאד: ההתקדמות במסכת מכות נמשכה למרות כל הקשיים והניסיונות. אליעזר ואני התקדמנו לאורך הדפים והסוגיות, ובשבוע שעבר בדקנו שנשארו עוד שני דפים בלבד לסיום המיוחל

כשהחלטנו בקיום מצוות תוך כדי הלימוד. הוא איחל יישר כוח וברכות לכל אחד מאתנו ובירך שנמשיך תמיד בדרך התורה ושנתקדם בלימוד. לאחר הסיורים, הרב עדיין היה בשמחה מיוחדת מכל הסיפורים שלנו ואמר שחייבים לרקוד כששומעים כאלו דברים. הוא נעמד, ואנחנו איתו, ושרנו ורקדנו את הריקוד שלא אשכח לעולם.

חזרתי הביתה בתחושות חזקות שאיני יכול לתאר במילים. אני זוכר את עצמי נוהג צפונה, בלילה החשוך, ועוד בכניסה לקיבוץ ובכבישיו שר לעצמי בקול את השירים ששרנו עם הרב הצדיק. הוא נגע בליבי בצורה מיוחדת.

מאז, כל התהליך שלי ושל אשתי קיבל יותר אנרגיה ויותר כוח. המפגש הזה נתן לי דחיפה אדירה וטעם ומתיקות בשינויים שעשינו

הבית היה צנוע, חם ומזמין. כשהרב נכנס לחדר הבנתי את אשר הסבירו לי עליו: רב גדול מאד, צדיק, מאור פנים וחום אמיני בלתי נשכח. הרב התייחס לכל אחד מאתנו, לפי הסדר, בדברי התעניינות ואהבה. הוא התעניין בפירוט רב איפה אני גר, איך הגעתי ללימוד תורה, מה למדתי בדיוק, והביע שמחה רבה שיש תורה בקיבוץ

על משלוחי המנות את יכולה לסמן ויסוצקי

ויסוצקי
פשוט עושה לי טוב

ויסוצקי מזמינה אתכם לשדרג את משלוח המנות עם ויסוצקי ירוק העשיר ברכיב ה-EGCG במגוון טעמים מרעננים ונפלאים. ויסוצקי ירוק הופך כל משלוח מנות למכובד, מרשים, ועשיר בטעמים וניחוחות אשר יישארו לאורך זמן.

הרב בן ציון נורדמן

השמחה - והעצב

הלווית הרב אדלשטיין. צילום: בעריש פילמו לקצור את הפירות שזרעתם.

אחד לצד השני ולכבד אחד את השני מבלי לכפות עליו סגנון חיים שונה.

סיימתי בעובדה קצרה: ביום חמישי האחרון נפטר אחד מגדולי הרבנים, הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל, שניהן כרבה של רמת השרון וממנהיגי הציבור החרדי בישראל.

מדהים היה לראות בהלוויה שהחלה בנתניה, עברה לבני ברק והסתיימה ב-1 בלילה ברמת השרון – את המגוון העצום והלא נתפס של האוכלוסייה שהגיעה לחלוק כבוד אחרון לרב.

וזה לא רק שהוא הטיף, לימד והשפיע. הייתה כאן גם אהבה אמיתית שאינה תלויה בדבר לכל יהודי ויהודי ולכל אדם ואדם. זה הזכיר לי סיפור:

לפני מאה שנה נערך 'מסע הרבנים' של הרב זוננפלד והרב קוק בקיבוץ מרחביה. אחד המתיישבים קם על רגליו וצעק: "חבל על העבודה והדיבורים שלכם - פה לא תשפיעו כלום!" המבוכה הייתה רבה. הרב קוק פנה אליו ואמר לו בקול רך: "לא באנו להשפיע, באנו להיות מושפעים!"

וזה לא היה מהשפה ולחוך: "באנו להיות מושפעים ממסירות הנפש שלכם; הרי יש כאן נשמות גדולות עם מסירות נפש גדולה לכלל ישראל".

זה היה הרב אדלשטיין שכיובל שנים הנהיג ושימש כרב במקום לא דתי והשפיע דווקא ממקומו בלי סוף על הכלל. היה שם קשר של אהבה אמיתית עם כלל האוכלוסייה. הוא השפיע עליהם דווקא מהמקום הזה שכביכול העניק להם, להשפיע עליו. הוא ידע איך לאחד את הקצוות.

נזכור כי "משנכנס אדר מרבכים בשמחה" גם כשעדיין לא הגיע הנס - נס האחדות, אבל אנחנו מאמינים בו.

שבת שלום ומבורך

הרב בן ציון (בנצי) נורדמן
לתגובות nordman@jss.org.il

השבוע נערכו ברמדה ימי עיון של כל ראשי אגפי החינוך בישראל. המושב בבוקרו של יום שלישי, עסק ב"אחריות משותפת לפאזל הישראלי".

מושב הפתיחה החגיגי היה במעמד נשיא המדינה מר ראובן (רובי) ריבלין ובהשתתפות שר החינוך נפתלי בנט, יו"ר ועדת החינוך חה"כ יעקב מרגי, ראש עיריית ירושלים ניר ברקת ועוד. לפני כן התבקשתי לשאת דברים על החינוך החרדי. פתחתי בכך שהשבוע נכנסנו לחודש אדר, וכידוע "משנכנס אדר מרבכים בשמחה", אבל למה? הלא הנס היה ב"ד באדר, שהרי אז ניצח עם ישראל את המן.

בראש חודש אדר מצבם של בני ישראל בפרס, במדי, מהודו ועד כוש, ובעצם בכל העולם - היה קשה מנשוא, הם היו אז נידונים למוות, ומה יש לשמוח כבר בא' באדר?

את השאלה הזאת שאלתי לילה קודם, בחופה לכלה שאמה ואחותה נהרגו לפני פחות משנה בתאונת דרכים מזעזעת בגבול שווייץ-איטליה. כל חופה בה זוג ההורים לא נמצא כדי ללוות את החתן והכלה היא לא פשוטה, מאתגרת. בפרט בנסיבות כאלו וכשהסיפור כל כך טרי וכואב.

מה אומרים ומה לא אומרים? איך בכל זאת מכניסים את השמחה ומרבכים בה? ובמקרה הזה זו מצווה גדולה כמו שכתב הטור (אבן העזר סימן סה): "מצווה גדולה לשמח חתן וכלה ולרקד לפניהם".

התשובה אולי נמצאת בחג הבא עלינו לטובה, ימי הפסח. בני ישראל חגגו את חג הפסח הראשון, במצרים – קודם חצות הליל, כשהדם ניגר על המשקוף, כשפרעה בפיג'מה אבל עוד ישן במיטה... ואין הם יודעים מה וכיצד תיראה גאולתם. בשיא הבלבול והטומאה, כשאין בית אשר אין שם מת, בעומק השאול והגלות, היהודים כבר חוגגים גאולה?

מונח כאן מסר עצום: לאחר נס פורים בוודאי שכולם שמחים, לאחר יציאת מצרים בוודאי שכולם חוגגים. זה לא חידוש ולא אתגר. הרעיון שמבקש בורא עולם שנפנים שדווקא מתוך הגלות לחגוג ולהאמין, לשמוח ולקוות לגאולה המחכה מאחורי הדלת. "משנכנס אדר" בעוד המצב קשה, בעוד הדמעות בעיניים, והיהודים נידונים למוות - כבר עכשיו להאמין בישועה הקרובה. והאמונה הזו היא שתביא את הישועה.

כך אמרתי להם גם בחופה, זה הזמן לשמוח - כשם שמצווה לנחם, כך מצווה לקבל ניחומים.

בכנס אף הוספתי כי כאנשי חינוך אנחנו יודעים כי העבודה שלנו היא קודם כל להאמין, להאמין בנפש הילד. "הזורעים בדמעה ברינה יקצורו", החרושה, הנטיעה, היגיעה, הגרעין שנרקב עד שהוא מצמיח שתיל רך.

עבודת החינוך בדרך כלל לא מתוגמלת באופן מיידי, אמרתי לראשי אגפי החינוך, הציווי שלנו הוא לראות את העתיד. "איזהו חכם הרואה את הנולד". "הזורעים בדמעה" לא תמיד רואים את הסוף, וזה בגלל שהדמעה בעין מקהה את שדה ראייתם. תננו את הדמעה ואז "ברינה יקצורו" - תוכלו

החינוך החרדי, אמרתי בנאומי, מורכב מזרמים שונים: בקריעת ים סוף עליה קראנו לפני כשבועיים בפרשת השבוע - חכמינו זיכרונם לברכה מספרים כי לכל שבט ושבט נעשה שביל ודרך משלו בתוך הים ובני ישראל עברו בשנים עשר שבילים, כמו שנאמר "לגזור ים סוף לגזרים". אותם שבילים, מספרים חז"ל, היו שקופים כמו זוגיות קרח, כפי שנאמר "קפאו תהומות בלב ים".

ולכאורה, למה היו צריכים 12 שבילים? ולשם מה היו השבילים שקופים בין שבט לשבט?

ידידי הרב אליעזר סורוצקין, מנכ"ל החינוך העצמאי, תירץ זאת באופן נפלא בדברים שנשא לפני כנס המחוז החרדי בראשותו של איציק זהבי ובהשתתפות השר נפתלי בנט.

וכך הוא אמר: הדבר בא ללמדנו כי אכן כל שבט ושבט צריך לדבוק בדרך שלו וללכת באורחות המסורות לו מדור דור, אבל בד בבד, צריך שהמחיצות בינינו יהיו שקופות, שנוכל לראות את השני, שנוכל להציץ למסכן, לחלש שלידינו ולחזק אותו.

כאמור, החינוך החרדי, אמרתי להם, מורכב מזרמים ותתי זרמים בדיוק כמו שיש בחינוך הכללי. לא 12 שבילים, אלא 120 שבילים, ואחדד את דבריי. מערכת החינוך החרדית יש לה זרמים שונים: מוכר שאינו רשמי, מוכר, רשתות, מוסדות פטור. מדינת ישראל הכירה כבר בסוף שנות החמישים בזכות של כל אחד להתחנך לפי דרכו, לפי המסורת והתרבות שלו.

הפתרון האמתי הוא: לכבד כל אחד את השני. אחדות בכפייה פירושה אי כיבוד הזולת.

אחדות פירושה יחד שבטי ישראל. כל אחד יחיה במרחב הציבורי לפי דעותיו ותפיסת עולמו. אין כפייה דתית ואין כפייה חילונית. יש חינוך חרדי ויש חינוך ממלכתי וכל הורה יחליט לאן הוא שולח את ילדיו. זו אחדות אמיתית: לחיות

האירוע יועבר בשידור חי
באתר המוסדות:
www.haravrabi.co.il

מוסדות מורנו הרב חיים רבי שליט"א
מתכבדים להזמין אתכם לאירוע

ההגרלה השנייה

הרכב העוני מתוך שלושה

שמחת פורים

עם ענק הזמר
אלעד כהן
ותזמורתו

ובנוסף

הגרלה על
1,000 ₪
מדי יום
בסך כולל
30,000 ₪

כל כרטיסי הגרלה יכנסו לכל
הגרלות, גם הכרטיסים
שנכבד זכו

יוגורל לפני פורים

יוגורל בחוה"מ פסח

הכניסה חופשית

מקומות מיוחדים לנשים

1-700-700-770

א"ה ביום שלישי ט' אדר תשע"ז [7/3/17] בשעה: 20:00
במתחם מוסדות "נעטרת חכמים" רח' החיים 4 תל גיבורים חולון
לאחר שיעורו השבועי הקבוע של מורנו הרב חיים רבי שליט"א

ע"פ ההלכה, ניתן לרכוש כרטיסי הגרלה מכספי מעשר
מחצית השקל / מתנות לאביונים שיחולקו בו ביום / קמחא דפסחא

שלוחי הציבור - כנושאי הארון

החיבור בין לומדי התורה ותומכיה אינו קשר חד פעמי או ארעי, ומזה ניתן ללמוד גם לתפקידם של שלוחי הציבור - שעליהם להיות מתואמים ולדעת לתמוך ולוותר זה לזה

דרעי באלעד השבוע

"בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו (כה, טו)

כאשר לומדים בפסוקים על בנין המשכן, עלינו לזכור שעיקר ענין הקודש והמקדש והשראת שכינתו יתברך – הוא באדם עצמו, שאם יקדש עצמו כראוי בלימוד התורה והמצוות, אזי יהיה האדם עצמו מקדש של ממש, וכמו שכתוב "היכל ה' היכל ה' המה" (ירמיה ז, ד), וכן ידוע המאמר על הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, ללמדך שהשראת השכינה היא בתוך ישראל.

על כן, מתבנית המשכן וכליו ניתן ללמוד הרבה לימודים הנחוצים לנו לעניין עבודתנו היומיומית, ונעמוד כאן על המיוחד והמעולה מבין כלי המקדש, ארון הקודש, וקצת מרמזיו המבוארים בקדמונים.

ארון הקודש, והתורה והלוחות אשר בו, הוא ענין התלמידי חכמים, שהם הארון והבית קיבול לתורה הקדושה, ומה שנאמר "והבאת את הבדים בטבעות", אלו הם הבעלי בתים התומכים ומחזיקים ביד התלמידי החכמים, שכשם שהיו הבדים נושאים ותומכים את הארון, ואמרה התורה "בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו", דהיינו שעבודתם של תמיכי דאורייתא אינה נגמרת בכך שלעיתים רחוקות הם נושאים את הארון, אלא "לא יסורו ממנו", חייבים הם להיות קשורים קשר בל ינותק עם התורה ולומדיה.

וכן כתוב "וצפית אותו זהב טהור", דהיינו לתמוך במוסדות התורה ובלומדיה כפי היכולת, ואמרו חז"ל (פסחים נג ע"ב), "כל המטיל מלאי לכיס של תלמידי חכמים זוכה ויושב בישיבה של מעלה, שנאמר (קהל ז, יב) כי בצל החכמה בצל הכסף", כל זה בא ללמדנו, שלימוד התורה והחזקת התורה, הם שני חלקיו של הארון, גם תלמידי החכמים חייבים להפריש מכספם להחזקת התורה, וגם בעלי הבתים חייבים ללמוד ולהתמיד בתורה כפי יכולתם, ויחדיו יהיו מתחברים להיות הארון שלם אחד, ראוי להשראת השכינה.

והנה בכל כלי המקדש נאמר הציווי למשה רבנו, "ועשית", ואילו בארון נאמר "ועשו", שכל ישראל השתתפו בעשיית הארון, יבואו הכול ויעסקו בארון כדי שיזכו הכול בתורה (מדרש רבא).

וכאשר מתחברים הארון והבדים, אז נאמר "וארון ברית ה' נוסע לפניו", ואמרו חז"ל (עין תנחומא ויקהל סי' ז)

"פראיר"... כפי ששנט ברוב "חכמתו" עיתונאי מסוים באיש ציבור שטורח מאוד מאוד בשנים האחרונות לחבר בין הדבקים ובין ה"בדים" - חיבור שהביא הצלחה רבתי לציבור החרדי בכללותו בכל התחומים, אמירה ריקה זו מלמדת על איבוד ערכים קולוסאלי, ומה הן אמות המידה והערובה ליעודם של "הבדים" ולנשיאה נכונה של הארון.

כמו כן, פירושים רבים נאמרו על הכרובים (מלאכים/שלוחים) ש"פניהם איש אל אחיו", כאשר הם פורשי כנפים, בעלי חזון, כי "באין חזון יפרע עם" אך לא רק פרישת כנפים נדרשת מהכרובים, אלא בעיקר "פניהם איש אל אחיו" - שילוב מוצלח זה הנלמד מסוגיית ארון העדות הוא השילוב המנצח, ויתרה מכך, בין בדי הארון נכנסו ישישים ריבוא של כלל ישראל, מן הסתם יהיה שם גם מקום לכמה שליחי ציבור הרוצים מקום להתגדר בו לו רק ישכילו ליישם את הנכתב לעיל.

גם היום, אם יהיה הארון שלם, תורה מבפנים וזהב טהור מבחוץ, ובדיו מחוברים אליו – על ידי זה ישרפו כל שונאי ישראל הדומים לנחשים ועקרבים, ויתמלא העולם ריח בשמים, מור ולבונה.

"שני ניצוצות היו יוצאין מבין שני בדי הארון והורגין נחשים ועקרבים ושורפין את הקוצים, והיה העשן עולה ומיתמר, וכל העולם היה מתבשם מן הריח, והאומות אומרים (שה"ש ג, ו), "מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן מקושרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל".

בדי הארון שהם למעשה נושאי הארון לא יצלחו במשימתם בשום צורה שהיא אלמלא ישכילו לעבוד כצוות גם אם הם מקבילים אחד מול השני, ואם חלילה יפעלו כל אחד מהם באופן עצמאי, או בניגוד אחד לשני, עלולים הם חלילה לגרום לדבר הנורא מכל... לקריסת הארון ולוחות הברית, שיתוף הפעולה ההדוק והעקבי בין נציגי הציבור החרדי בכללותו על כל גווניו, עדותיו, וחצרותיו, זו הערובה היחידה לנשיאת הארון ועולם התורה, והשנים האחרונות מוכיחים כאלף עדים בנכונות קביעה חד משמעית זו.

בדור תהפוכות זה, דור ההייטק והמסרים המידיים שיש בהם לכאורה כדי לסייע ולהעצים את הקשר בין אנשי הציבור ובינם לבין הציבור כולו, הופכים לכלי משחית ולרדיפה אחר הכבוד וה"קרדיטים" והורסים כל חלקה טובה, ולפעמים שיתוף פעולה המתבצע בין אנשי השררה ונציגי הציבור דבר שעד לא מזמן היה נחשב למילת גנאי,

בדור תהפוכות זה, דור ההייטק והמסרים המידיים שיש בהם לכאורה כדי לסייע ולהעצים את הקשר בין אנשי הציבור ובינם לבין הציבור כולו, הופכים לכלי משחית ולרדיפה אחר הכבוד וה"קרדיטים" והורסים כל חלקה טובה

הפסח היוקרתי ביותר! שינפלד בהילטון קפריסין

נותרו 25 מקומות אחרונים במטוס הרביעי!

המטוס השלישי מלא!

המטוס השני מלא!

המטוס הראשון מלא!

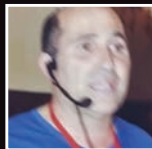

שינפלד, זה מה שעושה את החופשה. הפסח אנו חוגגים 30 שנות פעילות במלון היוקרתי של רשת הילטון. ממשיכים להתחדש ולהעניק לכם ביטחון, שירות מקצועי ויחס אישי בכל חופשה.

שינפלד אתכם בחופשה

המדריכים של שינפלד

אבי לנקרי

צבי בן ישר

גבי מור יוסף

שמאל בראונשטיין

אורית ארקוס
פעילויות מגוונות
למבוגרים ולילדים

"מלון מושלם בלב ניקוסיה" "חווייה נפלאה לכל המשפחה"

טיולים בקפריסין ניקוסיה, לימסול, הכפרים הציוריים של הרי הטרודוס, סלע אפרודיטה ופאפוס, קפריסין התורכית, שופינג, ספורט אתגרי ועוד.

הופעות עם האמנים הגדולים של שינפלד

אהרליה נחשוני

ישראל נחמן

יוסי שורוך

ישי לפידות

כי לא גופשה בראה לא אנפשרים

03-618-9999

www.shainfeld.com

חכם, מזמין מוקדם ומרוויח!
מבצעים להרשמה מוקדמת

מעט תוכן, אפס תוצאה

מבקר המדינה יוסף שפירא צילום: יונתן זונדל פלאש 90

זו הבעיה הגדולה של כלל הדוחות ש"בדיעבד". חכמים שלאחר המעשה. לפעמים כאן ועכשיו! זה נראה ונשמע אחרת.

עודף בביקורת ורגולציה הדוקה, מצמצמים אוטומטית את החשיבה העצמאית ומגמדים את הרצון להעז, להאיר, להעיר ולחדש. המערכות שוקעות בביצה של אי התחדשות ואי לקיחת סיכונים ואחריות. המערכת פועלת על נווט אוטומטי ללא יד מעיזה. לא טוב.

ישראל, "מדינת כל מבקריה", ביקורת מחויבת. לא תמיד הפומביות עושה לביקורת טוב, גם בצד המבקר. לעיתים הרצון להוכיח ו"להיראות" טוב בציבור ובתקשורת. מביא לניסוחים חריפים, פוגעניים ומיותרים. בדיעבד, הביקורת הפוגענית מסרסת ומגבילה מראש את מבוקריה. האם לכך התכוונו?

מוסד המבקר הינו מוסד חשוב. הביקורת מחויבת וחשובה. סוג של, "אלמלא מוראה של מלכות, איש את רעהו בלעהו". הכול במידה ובמניין לתועלת העניין. אישיותו של המבקר הנבחר, מכריעה ונותנת את הטון.

לדחות את הפרסום. ההד לפעולות הדחיה והניסיונות לסיכול הפרסום הפומבי, יצרו מתח וסקרנות מיותרים. ההר, הוליד עכברון צולע.

בנוסף, פרסום "המסקנות" בלשונו החריפה של המבקר. ההד הציבורי האוטומטי והכותרות, העצימו את הרגשת הניצחון בצד שכנגד. מפגן השמחה להד! יריות הזיקוקים בשמי הרצועה והסוכריות שחולקו ברחובות, יצרו שם ציפייה לקרב הבא. מיותר.

מסקנות הדו"ח יילמדו וייגנוזו כמו קודמיהם. אין שום משמעות אופרטיבית מעשית לדו"ח מבקר המדינה. הבעיה, עודף הביקורת והעובדה שכל מילה שנאמרת מוקלטת, נשמרת ומתויקת למען הדו"ח הבא!! גורמת בפועל להשתקה אוטומטית, ואי התבטאות חופשית של המבוקרים.

כשמילה שנאמרת לגופה, בזמן נתון, לעיתים בשעת ליל מאוחרת תוך כדי קרב ונפגעים. נבדקת ונשקלת ב"תנאי מעבדה" סטיריליים, לאחר זמן ולא בזמן אמת, בפלס-עדין. עדיף לא לומר, מאשר לומר ולטעות.

הרי מבצע צוק-איתן, חזרו מהאוב להדהד ולהשמיע קולם. פרסום מסקנות דו"ח מבקר המדינה, על תפקוד הקבינט לפני ובעת המבצע ובעיקר אי-ההתייחסות מראש לסכנת מנהרות התקיפה כאיום אסטרטגי, לא מחמיאים למבוקרים! ומבקרים בלשון חריפה את האחראים ואמונים על החשיבה והסיכול וכמובן את הקודקודים.

בלשון חריפה. הדו"ח "מבקר" את ה"אי-מוכנות". הזלזול, הדחייה כשיטה, אי ההתייחסות! של חברי הקבינט וראשי המערכת. למרות הידע והמידע שנצבר. דו"ח חריף שאינו עושה חסד ואינו מחפש "סיבות לזכות" אצל מבוקריו. הדו"ח גם מתריע על המצב העכשווי.

השאלה שמציקה ועולה מאליה. הכצקתה? המבקר הנוכחי כבוד השופט יוסף שפירא, חובב שערוריות, בעל לשון בוטה ומשתלחת מתחילת כהונתו. הפעם, ביקורתו חוצה מפלגות. מבקרת את כלל הדרג הפוליטי-מדיני, לכך נבחר. לקינוח, מתייחס המבקר גם לדרג הצבאי. שמחזיק מערכות עצמאיות לביקורת והסקת מסקנות.

הביקורת הינה כלפי כלל חברי הקבינט דאז, למעט השר נפתלי בנט שהתריע ודאג לקבל על כך כותרות!! בכירי מערכת הביטחון דאז, חלקם פרשו וחלקם עדיין משרתים בראש המערכת.

בין חברי הקבינט דאז, ח"כ יאיר לפיד ראש מפלגת יש עתיד, שרת המשפטים לשעבר ח"כ ציפי ליבני, כיום מספר שנים במחנה הציוני ושר הביטחון לשעבר בוגי יעלון ש'מאיים' במפלגה חדשה. ביקורת חוצה מפלגות ואישים. כשהביקורת גם כלפי יקירי התקשורת והמדיה. יאיר לפיד ולאחרונה בוגי יעלון, ציפי ליבני מראשי המחנה הציוני. אישים, שהינם האלטרנטיבה היחידה לשלטון הליכוד בראשות בנימין נתניהו. הביקורת מתונה ושקולה. נמדדת בפלס ובמידה, לראות ולבחון היכן ולמי מזיקה יותר! לנו, או לצרינו.

תקשורת אובייקטיבית! כבר הזכרנו? כשהביקורת גם כלפי הדרג המקצועי-צה"לי. בפרט דרג מכהן. שיניה מוקהות וקהות מראש. הציבור נותן אמון וגיבוי לדרג המקצועי. בפרט שהמבקר הנוכחי "חשוד" בנטיות אנטי-פוליטיות. הרמטכ"ל דאז בני גנץ, אישיות עצמאית לא מזוהה, שפניה לא מיועדות לפוליטיקה ו-או תפקיד ממשלתי, חולק בלשון המעטה על מסקנות הדו"ח! ומבקר בחריפות את המבקר ומסקנותיו, הציבור מאזין ו"שומע", בקשב.

סערת המבקר עברה ללא נזקים משמעותיים לראש הממשלה וממשלתו. אין תזווה בסך אחוזי התמיכה בסקרי דעת הקהל העדכניים, להתאמתו העתידית לתפקיד ראש הממשלה ולתמיכה בו בליכוד פנימה. למרות שהציבור כן רואה אותו כ"אשם". הכותרות ירדו מהר מהשיח העדכני. גם כשהיו, לא זכו לכיתור יתר ולהדגשה. כאן תמה הבן ושואל! אם כן, למה מנעתם וניסיתם

פרסום "המסקנות" בלשונו החריפה של המבקר. ההד הציבורי האוטומטי והכותרות, העצימו את הרגשת הניצחון בצד שכנגד. מפגן השמחה להד! יריות הזיקוקים בשמי הרצועה והסוכריות שחולקו ברחובות, יצרו שם ציפייה לקרב הבא. מיותר.

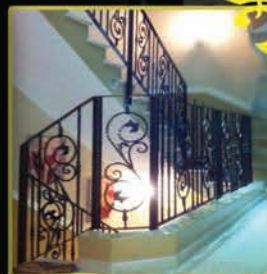
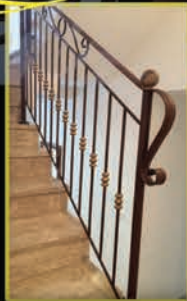

סורגדור

תעשיות מתכת

להרגיש בטוח!

Grates

ביצוע והתקנת כל סוגי הסורגים ביצוע כל עבודות המתכת למוסדות ופרטיים

חלונות | דלתות | מרפסות | מעקות
קונסטרוקציות מתכת
מבחר ומגוון של כל סוגי הסורגים

המחיר הכי זול העיר! בהתחייבות!*

מחיר מיוחד
לקבוצות רכישה
(מינימום 10 דירות)

להזמנת יעץ מיגון ללא התחייבות:

1-700-555-055

מייל: soragdoor@gmail.com

בקרר באתרנו: www.soragdoor.com

יבכפוף לתנאי החברה

ביצוע כל סוגי עבודות האלומיניום

גלאסדור

Aluminum Industries

תעשיות אלומיניום

חלון ההזדמנויות שלך!

חלונות | דלתות | סגירת מרפסות
חלונות הזזה | חלונות בלגיים
חלונות דרייקיפ | תריסים | מעקות זכוכית

מתחייבים למחיר הכי זול בעיר!*

לפגישת יעוץ ללא התחייבות:

1-700-500-380

glasdoor73@gmail.com

בקרר באתרנו:

www.glass-door.co.il

המלצות
בשפע

יבכפוף לתנאי החברה

הסכנה התממשה

בתוך שגרה של טילים ודיונים על דו"ח המבקר, איבדנו את אחד מגדולי ישראל ● וגם: הנס בהר חברון הזכיר את רציחתה של דפנה מאיר הי"ד לפני כשנה

הגר"י אדלשטיין זצ"ל. צילום: בעריש פילמר

בהרחבה בניית המשכן, כולל כל המידות והכמויות וההנחיות ליצירת הכלים. רק על המנורה נאמר "תעשה המנורה" ללא פירוט מיוחד, כפי שמפרש רש"י משה רבנו משליך את כיכר הזהב אל האש והמנורה נעשית מאלה. וגם כשהתקשה בהמשך להבין את קישוטיה, הראה לו הקב"ה תבנית של אש בצורת המנורה, עם מבנה הגביעים, הכפתורים והפרחים. בשבוע שלאחר דו"ח המבקר רואים שכיום אין מנהיג שיעז להודות כי אינו יודע. בפרשה שבה כל התיאורים מדויקים במיוחד, גם כשנאמר "ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם", לא בתוכו, אלא בתוכם, דייקו חז"ל וקבעו כי השכינה היא בתוכנו, בכל בית יהודי.

נס גדול היה השבוע בבית יהודי בחוות מור, בדרום הר חברון. מחבל חדר עם שתי סכינים ודקר את אב המשפחה בתוך סלון ביתו, האב חיסל את המחבל כדי להגן על משפחתו שהיתה במקום. בחסדי השם האב נפצע קל.

לא תמיד מפגש עם מחבל עם סכין נגמר כך. לפני כשנה נרצחה בפתח ביתה דפנה מאיר הי"ד, על ידי מחבל בן 15 שבא לרצוח ולהרוס עוד בית יהודי. דפנה נאבקה במחבל עד נשימתה האחרונה ונלחמה כדי להציל את ילדיה. בימים אלו הושק ספר על חייה של דפנה מאיר "מה יקרה אם אמות מחר בבוקר". בספר נאספו אלפי מילים - שכתבה בהזדמנויות שונות. זו יצירה ביוגרפית מרתקת של אישה שכתבה "אני פרח בר. לא פוחדת מאף אחד ומשום דבר". כזה תמיד היה עם ישראל, ממשיך קדימה, עם כל הקושי.

התמונה של זוג מבוגר המחופש לשני ליצנים ומחלק סוכריות ברחוב לרגל ראש חודש אדר, נראית משמחת וחביבה. אבל כשמבינים שהזוג הזה הם אביו ואמו של הרב אריה קופינסקי הי"ד, שנרצח בפיגוע בבית הכנסת בהר נוף, החיוך שלהם נוגע עמוק בנימי הלב. לראות אותם ממשיכים את המסורת שלו, כפי שהבטיחו בשבעה עליו, לחלק בראש חודש סוכריות בצומת לילדי השכונה כדי להרבות בשמחה, זו באמת זה תמונה אחת ששווה אלף מילים. מרגשים במיוחד הדברים שאמר אביו "תחושת ההמשכה של כולם - גם ילדי משתתפים במבצע החלוקה - גורמת להרגיש שהוא עדיין פה איתנו. כולם מחייכים". גם הרכבים מסביב מאטים את הנסיעה, מחייכים בחזרה, צופרים וזוכרים. מנציחים ומנצחים, למרות הכל. פותחים דלת גדולה לשפע של שמחה בחודש הכי מתוק בשנה.

ובנימה אופטימיות זו אסיים.

כי המדינות היחידות בעולם שיש בהם 'מאגר בכפיה' הן עירק, פקיסטן וירדן. מדינות מפותחות יותר שניסו יוזמות דומות נכשלו וחזרו בהם. בישראל משום מה מתעקשים להכשל לבד. מבקר המדינה שבדק את הנושא בעבר קבע כי משרד הפנים לא בחן את החלופה בצורה מספקת.

גם השבוע כיכב מבקר המדינה בכותרות. גילוי נאות, לא קראתי את דו"ח מבקר המדינה על מבצע "צוק איתן". בימים של היערכות לפורים, בקושי דו"ח חניה אפשר להספיק לקרוא. אבל באופן עקרוני עלתה השאלה האם זה הגוף שאמור לבחון את הפרוצדורה של קבלת ההחלטות במלחמה. הדו"ח עורר מחדש את חילוקי הדעות בין הצבא לדרג המדיני, ולפי ההתקפות בין הצדדים באמת היה מלחיץ לחשוב שזה האופן שבו התנהלו הדברים.

לדעת רבים, הצבא וזרועות הבטחון הם הגורמים שהיו צריכים לעשות את הבדיקה ולשמור על הנתונים בתוך המערכת ולא בדו"ח גלוי. ארגון "אלמגור", ארגון נפגעי טרור המייצג את המשפחות השכולות, ביקש למנוע את פרסום הדו"ח מכיוון שהוא מכיל מאות עמודים של חומר מבצעי ומודיעיני משובח על צה"ל ומערכות הבטחון. נכון שבעידן הנוכחי חומרים ותכנים רבים נגישים כמעט לכל אחד, גם בלי לגנוב את מחשבו של אלוף בצה"ל, אבל כאן מדובר במידע שהיה כמעט בלתי אפשרי להגיע אליו בדרך אחרת.

המבקר חפר לא מעט במשך למעלה משנתיים, וערך את כל הפרטים באופן מסודר ומרוכז, שהופך את הדו"ח למסמך איכותי העלול לשרת את אויבי ישראל. לא קשה להכניס למנהרות ספר אחד שיגלה להם כיצד מתקבלות החלטות, מהן שיטות העבודה והסינכרון בין גופי המודיעין השונים. עם כל הכבוד לרצון לעשות סדר בממשלה ובקבינט, הדו"ח עלול לגלות את נקודות התורפה של ישראל ולחסוך לחמאס הרבה חפירות. הדבר בעייתי במיוחד כאשר גם מי שאינו 'מבין' גדול יודע שהעיוות הבא מחכה מעבר לפינה, ועדיף שלא לתת תרומה כזאת לציר הרשע.

תרומה נותנים למען העם שלך, כך אנו למדים השבוע בפרשת 'תרומה'. עם ישראל מעניק תרומה - כל אחד כפי יכולתו - כדי להקים את המשכן. בפרשה מתוארת

רבות ליוו השבוע למנוחת עולמים את הרה"ג רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, שנפטר בגיל 93. הרב שימש במשך שנים רבות רב העיר רמת השרון. בסיפורים הרבים עליו הדגישו כולם את מאור הפנים המיוחד, ואת קבלת הקהל והדלת הפתוחה לכל אחד; ההקשבה וההשתתפות האמיתית שלו בדברים שיצאו מהלב של האנשים הרבים שהגיעו וחלקו איתו את שאלותיהם וצרותיהם, כמו עם אב רחום. כשהיה שומע על בעיה, מצחו היה מתקמט בדאגה, והעיניים הטובות היו מרעיפות אהבה.

הרב לא זירז אף אחד, הקשיב ארוכות, נתן עידוד, עצה טובה, המלצה על פרק תהלים מסויים. אחרי הברכה של הרב - והבקשה שלו לעדכן אותו כשיש ישועות - היו היוצאים מרגישים מיידית יותר טוב, והחיוך שלהם היה מכל הלב. בהספד אמר עליו אחיו הגדול מרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין "זוהי אבידה גדולה כל-כך לכל הציבור, לכל עם ישראל. מעתה יחסרו להם הזכויות והתפילות שלו, וכל העצות הטובות שהיו מתקיימות באופן יוצא מן הכלל".

בשנה האחרונה הרב היה מתקשר באמצעות כתיבה פתקים, מכיוון שבשל בעיה רפואית לא יכול היה לדבר. כשמדברים בקול ניתן לפרש את אופי הדיבור, הטון, המהירות וההתנסחות; בכתיבה היה ערך רב לכל אות שכתב הרב, לסימני הפיסוק, להפסקות שלקח לפני המשך המשפט וכמובן לתוכן שיצא מתוך לבו. שעה לפני שנפטר כתב את הפתק האחרון "לעיין היטב בעמוד האחרון של מסכת מכות. ולעשות הדרן" בהמשך הוסיף "השי"ת ישמור שתעבור הסכנה". הסכנה, למרבה הצער התממשה, ואוהביו הרבים מרגישים כאילו התייתמו.

בעמוד האחרון של מסכת מכות, אליו הפנה הרב, מסופר על רבי עקיבא והתנאים שראו את בית המקדש חרב, כולם ביכו את החורבן ורבי עקיבא צחק. התפלאו התנאים כיצד יכול רבי עקיבא לצחוק, והוא השיב להם אם נבואת החורבן התקיימה, זה סימן שתתקיים גם נבואת הגאולה. כולנו מחכים ומצפים שעוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים ובילע המוות לנצח.

עד שישבו הזקנים והזקנות, בינתיים נמשכת השגרה ה'מטלטלת'. גם השבוע זלגו טילים מעזה על 'שטחים פתוחים' בדרום. לפי הדיווחים החודש שוגרו לעבר ישראל 9 טילים, חלקם גררו תקיפות תגובה של חיל האוויר, שאולי עוד שנתיים יגלה לנו מבקר המדינה אם בוצעו כראוי. המונח זליגה הפך להיות כזה שמתאר מצב נסבל, בו אויבנו מנסים לכלותנו ואנחנו מביטים אל השמים ושרים 'גשם גשם מיטפטף'.

לא רק טילים בימינו הם איום, יש גם פיגועים בעולם דיגיטלי. לאחר דיונים סוערים אישרה השבוע מליאת הכנסת את "חוק המאגר הביומטרי". החוק מחייב סריקת תווי הפנים של כלל אזרחי ישראל והכנסתם למאגר. החובה לתת טביעת אצבע בוטלה, וניתן יהיה לבחור אם לעשות כן. מי שיבחר להימנע יחוייב בחידוש תעודת הזהות מדי חמש שנים. החשש מפני זליגת מידע מטרידה לא רק עבריינים - עליהם יש כבר את המידע במחשבי המשטרה - אלא את הציבור הרחב שמבין את הסיכון שבדבר. כבר אירע בעבר שמאגרים ממשלתיים זלגו אל הציבור הרחב. אמנם בוועדה הסתייגו מחלקים שונים בהצעת החוק, ולכן לא יישמרו במאגר טביעות אצבע של קטינים ולא ייעשו שימושים משטריים שלא לפי התקנות. אך עדיין ח"כים רבים התנגדו לחוק וציינו

משקפיים!?! זו היסטוריה!

הסרת משקפיים עושים בבי"ח אסותא

✓ מנתחי עיניים בכירים ומנוסים
✓ אחריות ללא מגבלת זמן

✓ ללא שימוש בסכין
✓ חזרה לשגרה תוך זמן קצר

המרכז היחידי בישראל הפועל
בפיקוח ה-JCI תו התקן המחמיר
בעולם לבתי חולים

מחיר קבוצתי!

אסותא
הסרת משקפיים בלייזר
אופטיק

לבדיקת התאמה חנם חייגו:

03-7922031

אור הב יעצר אור

עם סיום ימי ה'שבעה' לפטירת רבה של רמת השרון,
הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, משרטט 'כל ישראל'
פרופיל מקיף וייחודי לדמותו הגדולה • הילדות ברוסיה
הקומוניסטית, החברותא עם אביו ואחיו, נעוריו בישיבות
לומז'א ופוניבז', תחילת הדרך ברבנות והנהגתו המופלאה
• וגם: בני המשפחה חושפים את ידיעותיו בקבלה ו'כוח
הברכה' הנדיר בו ניהן

חיים פרידלנדר

סיפס רב של אנשים, מכל גווני הקשת, ליוו ביום חמישי האחרון את הגאון הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל למנוחת עולמים. הלווייתו, בה לפי הערכות המשטרה השתתפו כ-70 אלף מלווים, יצאה מקריית צאנז החסידית, המשיכה לבני ברק, לבית המדרש נאות יוסף הליטאי, והסתיימה ברמת השרון הרתית-חילונית. מה היה סודו של רב יענקב, כפי שנקרא בפשטות בפי כל, שאנשים מכל קצות הקשת חשו צורך להיפרד ממנו בפעם האחרונה? האם היה יותר רב עיר, דיין, ראש ישיבה או מקובל? כתב 'כל ישראל' שוחח עם התלמידים, אנשי הבית ותושבי רמת השרון, נחשף לראיון נדיר שערכו עמו בני הבית והתחקה אחרי חייו של הרבי הליטאי, אוהבן של ישראל.

פסח תרפ"ד, בביתו של הגאון הרב צבי יהודה אדלשטיין, רבה של שומיאץ שברוסיה, רבתה השמחה. שנה לאחר לידתו של הבן הבכור ירחמיאל גרשון, הצטרף בן נוסף – יעקב. את התאריך המדויק של לידתו, גם הגר"י עצמו לא ידע. את הסיבה לכך, סיפר לימים, "באותם ימים ברוסיה הקומוניסטית היה חוק חינוך חובה, אבא היה 'עברייני' ולא רצה לשלוח אותנו לבית הספר, אז הוא סידר לי ולאחי תעודות זהות מזויפות, שאנחנו צעירים בשלוש שנים, כשעלינו לארץ ישראל, ביקשו שכל אחד ירשום בתעודת זהות את הגיל האמיתי ושם רשום שנולדתי בתרפ"ד, אבל את התאריך המדויק עד היום אני לא יודע".

במקום בית הספר, נשלחו שני האחים הצעירים ללמוד בחיידר מחתרת, בו למדו שבעה ילדים. רעייתו של המלמד הייתה אופה בייגלה, כך שהילדים היו יוצאים עם בייגלה

מהמלמד והקומוניסטים לא חשדו במעשיהם האמיתיים, אבל בסופו של דבר אותו מלמד חשש והודיע לרבי צבי יהודה כי הוא מפסיק את הלימוד. עשרות שנים לאחר מכן, יספר רבי יעקב, כי הוא זוכר את הפסוק בו הפסיקו את לימודם אצל המלמד – "ויזכור אלוקים את נוח".

רבי צבי יהודה לא אמר נואש והוא הזמין מלמד לביתו, שילמד את שני האחים באופן פרטי. את העזובה הרבה של הדת, באותם ימים, תיאר רבי יעקב בזיכרונותיו, "אנחנו ובני השוחט למדנו בבית, אבל שאר הילדים נשלחו לבית הספר. את אחד מהם ראיתי כעבור שנה אוכל סנדוויץ' עם חזיר. לשאלתי, השיב, 'זה חזיר צלוי, זה לא חמור כל כך'..." אבל לא רק הילדים שנשלחו לבית הספר התקלקלו, אלא גם המבוגרים, "אי אפשר היה להתפרנס אז מבלי לעבוד בשבת", סיפר הגר"י לימים.

באותה תקופה, נאלצו בני המשפחה לפנות את ביתם למנהל בית הספר המקומי ופקיד מקומי היה נכנס מידי יום לראות האם משפחת אדלשטיין החלה בפניו, תוך שהוא דופק בקול וקורא להם לפנות את הבית. "לאחר שעברנו דירה", גולל הגר"י את סיפורו, "הייתי מסתובב בבית ועושה קולות של שופר, טו טו טו, תוך שאני מחקה את קריאות המזכיר שקרא לנו לפנות את הבית. משום מה ההורים חשבו שאני צריך טיפול והביאו איזה אישה, שאמרו בעיר שהיא יודעת ללחוש, והיא גלגלה עלי בצק על הגב, אמרה לחש וטענה להורים שזה עבר". הרב הוסיף בזיכרונותיו בהומור, "זה עבר, במשך הזמן כל דבר עובד".

בסופו של דבר, הגיע הזמן לפי תעודות זהות המזויפות להיכנס לבית הספר ורבי צבי יהודה החליט לשלוח את שני

בניו לאחותו, שהתגוררה אז בעיר קלימוויץ. שם קיבלו האחים את הבשורה המרה על פטירת אימם, הרבנית מרים עליה השלום. הגר"י תיאר כי באותם ימים היו שני בתי כנסיות בעיר, אחד של מתנגדים ואחד של חסידי חב"ד, אך בבית הכנסת של המתנגדים שררה קרירות רבה והיו פחות מניינים, כך שהוא היה הולך להתפלל ולהגיד קדיש על אמו בבית הכנסת של החסידים.

בעיר קלימוויץ למדו האחים אצל המלמד הרב מרדכי אליהו שניאור, מי שלימים יהפוך להיות מגיד שיעור בישיבת 'תומכי תמימים' בלוד. לאחר שרבי יעקב התמנה להיות רב עיר, הגיע מורו לשעבר לקבל תעודת סמיכה. "אמרתי לו", סיפר הגר"י אדלשטיין כעבור שנים, "אתה עושה דבר הפוך, אני תלמיד שלך ואתה בא לבקש שאסמך אותך להיות רב? ! לא בחנתי אותו ונתתי לו מיד".

מלבד המורה הפרטי, הצטרפו האחים הצעירים לשלל שיעורים בבית הכנסת החסידי. רבי יעקב, שנודע בכוח זיכרונו, היה מצטט וורטים מאותם שיעורים, ששמע כילד בן 9-8! אחד מאותם שיעורים, היה מאמר חסידות, שהיה נאמר על ידי הרב מאיר הלייניק, אותו תיאר הרב כ'עובד השם', בסעודה שלישית. השיעור היה עמוק ולא היה מובן אפילו לבחורים המבוגרים, בטח לא לילדים בגיל כה צעיר, אבל בכל זאת שני האחים ישבו בשיעור והקשיבו. "הבחורים אמרו לי, 'אנחנו גם לא מבינים, אבל הנשמה מבינה'", הסביר רבי יעקב, באחד מעתות הרצון כשסיפר על ימים עברו. באותה הזדמנות סיפר הגר"י, כי ההשכלה והקומוניזם פשטו גם בקלימוויץ, בפרט בדור הצעיר. "בגיל שלי היו רק שניים שלושה ילדים בבית הכנסת, ובסך הכול, מגיל שלוש עד גיל

בגאון הרב שמואל רוזובסקי לעמוד בראשה. הגר"ש, שהכיר את שני האחים מימיו בלומז'א, הזמין אותם לבוא ולהיות מהקבוצה שייסדה את הישיבה. הפעם אביהם התרצה בקלות והנערים הצעירים, ששמעם יצא למרחוק, הפכו להיות מאבני הפינה של ישיבת פוניבז' המעטירה, כשהיו מששת התלמידים הראשונים. (שאר התלמידים, היו הגאון הרב אורי קלרמן זצ"ל, ראש ישיבת כפר חסידים; הגאון הרב חיים פרידלנדר זצ"ל, משגיח בישיבת פוניבז'; הגאון הרב יהודה לייב פרנק, אחיינו של הגר"ש רוזובסקי וזיסקינד ח. פ.)

הישיבה השתכנה באותם ימים בבית הכנסת 'הליגמן' בבני ברק והבחורים ישנו בחדרים שנשכרו עבורם בעיר. שני האחים הצעירים השתכנו בביתו של הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ' זצ"ל, שהשכיר עבור הרב מפוניבז' את אחד מחדרי הבית בו התגורר. "כל הבית היה שני חדרים", סיפר לימים הגר"י, "חדר שינה וסלון, שם הכניסו שני מיטות וישנו שם. רב מיכל היה לומד גם בסלון והוא היה לומד עד מאוחר, הוא היה לומד בשקט, כדי שלא נתעורר".

באותו ראיון נדיר עם א. חפץ, תיאר הגר"י את הדחק ששרר באותם ימים בישיבת פוניבז', כיצד למרות הכול למדו בהתמדה. גם את הסכנות והניסיונות שארבו לבחורים סיפר הגר"י, אחת מאותן סכנות היה הפיתוי להתגייס למחתרות, דבר שהיה נפוץ אז בקרב בחורי הישיבות. הסכנה ארבה גם לבחורים המוצלחים ביותר. "היה בחור שהיה לומד בחברותא עם הגאון רבי ישעיה קרליץ זצ"ל, יום אחד המשגיח, רבי אבא, ציוה עליי לעזוב את הישיבה, שכן נודע לו שבבילול הוא מתגדב בלח"י. על בחור אחר, נודע לנו פתאום שהוא נתפס על ידי הבריטים בעת שפוצץ פסי רכבת בפעילות מחתרתית". על אף הניסיונות והקשיים המשיך הגר"י את הלימוד בהתמדה ואף יצר קשר הדוק עם החזון איש, שמאוד העריך את אביו הגאון הרב צבי יהודה. האופן בו נרקם הקשר היה מעניין ביותר, החזון איש לא היה ידוע בחו"ל וכך גם הגאון רבי צבי יהודה לא הכירו, באחד הפעמים שלמד עם שני בניו מסכת זבחים, הוא נתקל בבית הכנסת בספר 'חזון איש', בו הובאו גם חידושים על המסכת. כשחיפש את שם המחבר לא מצא, לשאלתו, השיב גבאי בית הכנסת מניין הגיעו הספרים, הוא סיפר שהגיע אברך מבני ברק שמכר את הספרים וסיפר ש'בבני ברק יש יהודי צדיק שאין לו מה לאכול' אז קניתי ממנו. הגרצ"י נסע לבני ברק ומאז עמד בקשר צמוד עם החזון איש. כידוע, מרן החזון איש סירב לדון בעניינים של חושן משפט, והיה שולח את הפונים לרבה של רמת השרון, ואף מנה אותו בין חמשת היחידים שידרעים לדון בחושן משפט.

אבל לא רק בין האב לחזון איש נוצר קשר מיוחד, אלא גם עם בנו הגר"י זצ"ל. הגר"י נמנה על קבוצת תלמידים מצומצמת שהייתה נכנסת בשבת בצהריים לשמוע שיעור ממרן החזון איש זצ"ל.

בעול הרבנות

חורף תשי"א. הרב יעקב מתארס עם בת דודתו, הרבנית שלומית קרול, בתו היתומה של דודו, הגאון רבי מרדכי שמואל קרול, רבה של כפר חסידים, אך השמחה לא נמשכת זמן רב. ביום כ' בחשוון, ליבו של האב הגאון רבי צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל נדם. החזון איש קורא לגר"י ואומר לו, "אני מעתה האבא שלך", ומציע לו לרשת את תפקיד אביו ברבנות, שכן אחיו הגדול הרב גרשון, שכבר נישא והחל לכהן כר"מ בפוניבז', מסרב לתפקיד.

רב יעקב חושש, "תורה מה תהא עליה?" הוא שואל את החזון איש, שכן הרב מפוניבז' כבר שם את עיניו ורצה למנותו כר"מ בישיבה לאחר החתונה. החזון איש משיב לרב אדלשטיין, "תפתח ישיבה", וכך קמה לה ישיבת השרון. עד

צריכים לחפש רבנים? גר אצלכם במושבה יהודי פליט מרוסיה ויש לו ילדים נחמדים, ומה הם כותבים במחברות? חידושי תורה".

לא רק גמרא למדו שני האחים עם אביהם, אלא גם דקדוק, חשבון ואנגלית, מכיוון שזו הייתה השפה הרשמית בארץ באותה תקופה, נלקח לביתם מורה מיוחד. לאחר תקופה התחיל הגאון רבי גרשון להפציר באביו שישלח אותם לישיבה. האב, שנהנה ללמוד עם שני בניו בחברותא, חשש לשלוח אותם לישיבה ונכנס לשאול את הרב מבריסק, שהשיב לו כי "אם הם לומדים בבית היטב שימשיכו כך". כעבור תקופה המשיך רבי גרשון להפציר באביו, שנסע לחזון איש לשאול אותו על כך, ואף הוא השיב באותה צורה כעין תשובת הרב מבריסק.

כעבור תקופה, ראה אביהם שרבי גרשון עדיין מתעקש ללמוד בישיבה והחליט בלב כבד לשלוח את שני האחים הצעירים לישיבת לומז'א בפתח תקווה. על הסיבה שאביהם בחר בישיבת לומז'א ולא בחברון, סיפר הגר"י: "משגיח מעולה (הגאון רבי אבא גרוסברג זצ"ל) היה בפתח תקווה, ר"מים מעולים היו בחברון, אבל איפה שיש משגיח יותר טוב – שם לומדים יותר חזק".

שני האחים הצעירים, ששמעם יצאו למרחוק, התקבלו מיידית לישיבה, ובראש חודש אלול צעדו כל הדרך מרמת השרון להיכל הישיבה, אבל שם נכונה להם הפתעה, הם הגיעו מאוחר מידי. "רב יענקב ורב גרשון שמעו מאביהם שרב אבא אמר 'שיגיעו בחודש אלול'. הם לא ידעו שאלול, הכוונה ל' אב, שאז מתחיל הזמן, והם הגיעו בא' אלול", מספר לילכל ישראל' חבר הכנסת מנחם אליעזר מוזס. "רבי אבא אמר להם, 'אלול התחיל כבר אתמול בבוקר, עכשיו כבר אמצע אלול, אין לי מקום בשבילכם'. אבא שלי, הרב שלמה זלמן מוזס, היה המזכיר של הישיבה", ממשיך מוזס, "והוא ראה במסדרון שני נערים נבוכים עם מזוודה. הוא שאל אותם מה קרה? והם סיפרו את הסיפור. אבי לא חשב פעמיים והזמינם לישון אצלו בבית". "החלונות של החדר בו ישנו שני האחים הצעירים, גבלו בחלונות בית הכנסת התימני הסמוך, ובאשמורת הבוקר, הגיעו המתפללים והחלו באמירת סליחות, כמנהג עדות המזרח, מה שהעיר אותם מהשינה. שני האחים לא חשבו פעמיים והחלו ללמוד בהתמדה רבה לפנות בוקר. אבי ראה את המחזה וסיפר בבוקר לרב אבא מי הם שני הנערים הללו. בעקבות כך הסכים רב אבא שיישארו בישיבה, אבל לא היה מיטות, וכך שני האחים נשארו להתארח אצל המזכיר המסור עד לראש חודש מר-חשוון, אז סידר להם המשגיח מיטות בישיבה".

שני הנערים הצעירים החלו ללמוד בהתמדה רבה בישיבה ובמצוות אביהם התחברו לחברותו של הגאון רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל, ששמו יצא למרחוק. על אותם ימים סיפר הגר"י, "בהתחלה אני ורבי גרשון למדנו בחברותא. הלימוד היה ריתחא דאורייתא, מלחמות קרבות ממש".

כעבור כשנה, נישא אביהם בשנית, וקרא להם לשוב לביתם, "הפעם, עול הבית לא ייפול עליכם ונוכל ללמוד יחד ברציפות", הציע. האחים חזרו לרמת השרון ושוב ללמוד בחברותא יחד עם אביהם הגדול, שאמר להם "על גרשון לא רואים שהישיבה בנתה אותו, אבל עליך – יעקב – רואים שיפור רציני". הגר"י הסביר זאת, "אחי הגדול כבר היה בשל מקודם, הוא כבר כתב חידושי תורה".

האחים שבו לסדר הלימוד עם אביהם מהבוקר עד הערב, "לא היה אצלנו בין הזמנים או הפסקות. קמנו בבוקר, התפללנו, אכלנו פת שחרית והתיישבנו ללמוד עד הצהריים, לאחר מנחה שוב, וכך הלאה", תיאר הגר"י את אותם ימים.

מייסדי פוניבז'

באותם ימים החליט הרב מפוניבז' להקים ישיבה ובחר

עשרים, היו כחמישה עשר צעירים שבאו להתפלל". באותם ימים, למדו האחים לחבר לוח שנה, שכן ברוסיה היה אסר להדפיס לוח שנה עברי. כשנשאל על כך רבי יעקב, כעבור שנים, הוא הצטנע והשיב, "זה לא היה קשה". למרות כל החילון וההשכלה מסביב, ישבו שני האחים ושאיפה אחת בליבם – לגדול בתורה. רבי יעקב סיפר, כי הייתה תקופה בה חשב להיות חקלאי. את הסיבה הסביר כדי "לקיים את המצוות התלויות בארץ, אבל זה לא תפס מקום במחשבה". כעבור שנים, הפך הגר"י לחקלאי רוחני, שהפריח את השממה הרוחנית ברמת השרון.

לאחר כשנתיים בהם למדו האחים הצעירים בקלימוויץ', הצליח הגאון רבי צבי יהודה להשיג אישורים לעלות לארץ. מי שדאג לאותם אישורים, היה הראי"ה קוק, שדרש מהשלטון הבריטי לאפשר לכוהני דת לעלות ארצה. שני האחים נקראו חזרה לשומיאץ' בחודש ניסן, שם חגגו עם אביהם את ליל הסדר. הגר"י תמיד היה מספר, כי הוא זוכר כיצד שרו בשמחה באותו ליל הסדר את 'בימינו בקרוב', מתוך הפיוט 'אדיר הוא'. "הייתה תחושה שארץ ישראל זה גן עדן, אחותי אפילו שאלה, 'האם בארץ ישראל נפגוש את אימא, מרוב שהיה ברור שזה גן עדן'".

כמה ימים אחרי ראש חודש אייר תרצ"ד עלתה משפחת אדלשטיין על האנייה "נובו רוסייסק" (רוסיה החדשה) שהפליגה לארץ ישראל, כשבמשך כל זמן ההפלגה, שנמשכה כשבועיים, למד עימם אביהם בהתמדה את מסכת 'בבא קמא'. בל"ג בעומר הגיעה המשפחה לארץ ישראל, כשבנמל קיבלו את פניהם קרובי משפחתם, שכבר היו בארץ באותם ימים.

באותה תקופה נסעה המשפחה לירושלים, שם ביקרו את הגאון הרב איסר זלמן מלצר ואצל הראי"ה קוק, שלמד יחד עם סביהם, הגאון הרב ירחמיאל גרשון אדלשטיין זצ"ל, בישיבת וולוויץ'.

רמת השרון

אלול תרצ"ד, אחרי חצי שנה של נדודים בין דירות של קרובי משפחה, מגיעה הצעה 'מפתח' לאב, הרב צבי יהודה – קרוב משפחה הצליח לסדר עבורו דירה ברמת השרון, אותה דירה הייתה קודם לכן לול תרנגולים... וכך, התחיל הקשר המפואר של המשפחה לעיר הקטנה בשרון, שאז עוד הייתה מושבה חקלאית קטנה. אבל שוב נתקל הרב צבי יהודה בבועיה חינוכית, במושבה יש בית הספר אחד כללי בלבד. לפיכך, שני האחים התחילו ללמוד בבית בחברותא עם אביהם הגדול.

לפני כ-17 שנה, נאות הגר"י לספר על אותם ימים, בראיון נדיר לא. חפץ מ'יתד נאמן'. "למדנו כל היום, התחלנו מסכת וכשסיימנוה התחלנו שוב מההתחלה, כך למדנו פסחים, סנהדרין ועוד. בשבתות למדנו את הרמב"ם לפי הסדר על נושאי המסכתא, וכל סוגיא שגמרנו למדנו את הרא"ש והאלפס מילה במילה ובחלק מהמסכתות גם טור ובית יוסף. גם חומש ויקרא למדנו בעיון, יחד עם 'תורת כהנים' – ותזכרו, מדובר עדיין בילדים בני 10-11!

באותו ראיון סיפר הגר"י, כי השמועה על הרב הלומד עם בניו הצעירים חומש ויקרא עם 'תורת כהנים' הגיעה עד פולין הרחוקה, שכן עולה חדש סיפר להם שקרא על כך בעיתון בכתבה שכותרתה הייתה "רשמי מסע מארץ ישראל". לדבריו של העולה החדש, העיתונאי תיאר כיצד ביקר באחת המושבות וזכה לראות רב הלומד עם בניו הצעירים את החומש בעיון.

כעבור תקופה מונה אביהם לתפקיד רב המושבה, כשחלק מאותו מינוי נזקף לזכות שני האחים הצעירים. "הייתה ישיבה של וועד המושבה", סיפר הגר"י, "שם החליטו על מינוי הרב, לאחר פטירתו של הרב הקודם. היו מספר תלמידי חכמים שהיו מועמדים, אך באותה ישיבה עלה אחד הנציגים ואמר 'מה אתם

למינויו עושה הרב אדלשטיין שימוש אצל גיסו הגאון רבי אליהו אליעזר מישקובסקי, רבה של כפר חסידים שמונה במקום חמיו. הגר"י זצ"ל נכנס במהרה לנעליו הגדולות של אביו. הוא נלחם בחילולי השבת במושבה הזעירה, אבל בנועם, בדרכו שלו. הוא קרא אליו לביתו את פורצי הגדר, הסביר להם את עומק קדושת השבת את החוצפה שבמעשיהם, ואלה הקשיבו וחזרו לתלם, גם החצופים ביותר לא יכלו לטוב ליבו ונעזימותו של הרב. במקביל, הקים הגר"י את ישיבת השרון כהוראתו של החזון איש, הישיבה הצליחה ושגשגה ושמחה יצאה למרחוק. החזון איש עצמו אף הגיע לישיבה לבחון את תלמידיה, היה זה כשנולד בנו בכורו של ראש הישיבה, הגאון רבי מרדכי שליט"א, מי שנבחר לממשיך דרכו. בשל חביבותו הרבה של החזון איש כלפי רב יענקב, הוא הטריח את עצמו לרמת השרון לשמש כסנדק וניצל את ההזדמנות לבחון את תלמידי הישיבה. בכתבה שפורסמה באותה תקופה בעיתונות החילונית, מתוארת ישיבת השרון כישיבה שמשלבת לימודי חול, "אבל מדובר היה בטרק של החזון איש", מספר ליכל ישראל' הגאון רבי אליהו שלזינגר שליט"א, רבה של שכונת גילה ובוגר ישיבת השרון. "החזון איש הבין שהורים רוצים לשלוח את ילדיהם לישיבות תיכוניות, לא בגלל אידיאולוגיה, אלא בגלל שהם חששו לעתיד הכלכלי של בנם. לפיכך הוא הורה לגר"י זצ"ל שימנה מורה שילמד קצת לימודי חול רק בשיעור א'. ואכן, חוכמתו הרבה של החזון איש הוכיחה את עצמה, והורים רבים נפלו בפח' ושלחו את בניהם ללמוד בישיבה, כשכבר במהלך השנה רבים מהם עזבו את לימודי החול ורצו לשקוע רק בלימודי הקודש". כעבור תקופה קצרה קרה אסון ורעייתו הרבנית שלומית

נפטרה, לאחר פטירתה הצעיר גיסו, הרב שלמה נח קרול זצ"ל, כי הרב יישאר במשפחה, ודיבר עם האחות הצעירה מינה, שהסכימה לכך באופן מדי, והחתונה יצאה לפועל. אחד מפסקי הידועים של הגר"י באותה תקופה, היה במקרה שזעזע את כל הישוב היהודי, כשתושב רמת השרון רצח את משפחתו ולאחר מכן שם קץ לחייו, בשל קשיים כלכליים. לשולחנו של הרב הצעיר הגיעה השאלה, האם ניתן לקבור את האב יחד עם שאר בני המשפחה, או שמא יש לקבור אותו מחוץ לגדר, כדין מי שנוטל את נפשו. למרות גילו הצעיר נכנס הרב לעומק פרטי המקרה הסבוך, ולאחר חקירה פסק כי יש לקבור את האיש יחד עם כל המשפחה, בשל כך שהאב לא היה שפוי באותו הזמן שעשה את מעשיו. באותה תקופה החל הקשר של הגר"י זצ"ל עם הגאון הצדיק הרב משה יעקב רביקוב, מי שכונה בפי כל 'הסנדלר'. היה זה לאחר פטירת מרן החזון איש זצ"ל, כאשר לפתחו של הגר"י הגיעה שאלה סבוכה. לאחר לבטים רבים החליט לפנות לגאון הצדיק הרב אליעזר מנדלוביץ זצ"ל, משיג בתי אבות של ישיבות פוניבז' שנחשב לצדיק נסתר. רבי אליעזר סירב לענות לו ורשם לו את כתובתו של הסנדלר על פתק, באומרו 'לשם תפנה'. ר' יעקב היסס ושאל "אם כוחותיו מגיעים מצד הקדושה", ונענה, "החזון איש היה נוהג לבקרו ולשלוח אליו שאלות". לימים, יתכן הגר"י סדר תפילה מיוחד למעוכבי שידוך וחשוכי ילדים, שייאמר על קברם של רבותיו – החזון איש והסנדלר. לאחר כ-30 שנה ישיבת השרון הלכה ונחלשה, שכן באותה תקופה פרחו הישיבות הקטנות בבני ברק ובירושלים ונערים צעירים כבר לא נדרו עד למושבה הקטנה. הגר"י, שבערה בליבו

אש הפצת התורה, מונה לכהן כראש ישיבת "כתר ישראל-רוזין", שם הרביץ תורה במשך כעשור, עד שבהנהלת הישיבה החליטו למנות אנשי צוות חסידיים. לאחר מכן מונה לכהן כראש ישיבת "מחנה אברהם - חוג חתם סופר", שם הרביץ תורה ודעת בתלמידיו. בהמשך עזב את הישיבה ומונה לכהן כנשיא ישיבת "תפארת משה" בבני ברק. לשאלתנו, האם הרב שמר על קשר עם התלמידים החסידיים מאותה תקופה? משיב נכדו ונאמן ביתו, הרב דב ויסקי, כי האדמו"ר מסאדיגורא והאדמו"ר מדאראג, שניהן כמשיגים בישיבת חוג חת"ס בתקופתו, עמדו בקשר עם הרב במשך השנים, וכי תדיר היה ניתן לראות תלמידים חסידיים מאותה תקופה מגיעים לביתו. במקביל להרצת התורה בהיכלי הישיבות, כיהן הגר"י גם כדיין בהרכב הגבוה בבית הדין של הגר"נ קרליץ שליט"א. למרות תפקידיו הרבים, הגר"י נודע באהבתו לכל ובחשיבתו על הכלל, בנו, הגאון רבי צבי יהודה, סיפר בימי השבעה כיצד אביו זצ"ל שמע על שיעור בהלכות נידה בימי השוכב"ם בביהמ"ד ברסלב וכי ישנם אברכים שמתחיישים להיכנס לשיעור. "אבא הגיע לבית המדרש והצטופף יחד עם כולם. להפתעתם, לא רק שרבה של רמת השרון, שבטוח היה בקיא בהלכות הללו, הגיע לשמוע, הוא אף סיכם את השיעור על הכתב. כעת, אמרו האברכים לעצמם – 'אם רב יענקב פה, אנחנו בוודאי יכולים להיות כאן'". סיפור זה של חשיבה על הכלל הוא אחד מני רבים שנשמעו שוב ושוב מהמנחמים הרבים שגדשו את הבית ברחוב נעמי 4 ברמת השרון. כמו בהלוויה, כך בשבעה, לצד ראשי ישיבות

"הגר"י הוא המודל שלי כיצד לכהן כרב"

הגאון רבי אליהו שלזינגר, רבה של שכונת גילה בירושלים ומתלמידיו של הגר"י אדלשטיין בישיבת השרון, בראיון מיוחד ל'כל ישראל

הרב שלזינגר למד בישיבת השרון אצל הגר"י זצ"ל, שם נחשף לשיעוריו של הרב ולתורתו. הרב שלזינגר אף היה הראשון להוציא את תורתו של הרב לאור, כשהדפיס בתקופת לימודיו את שיעוריו של הרב על מסכת כתובות. בהמשך נהג להתיעץ תדיר עם רבו הגדול בו ראה מודל לחיקוי, והגר"י אף שימש כמסדר קידושין שלו. כיצד היה השיעור של הרב? "השיעור שלמדתי אצל רב יענקב בשיעור ד' ברמת השרון, אני יכול להגיד, שמאז למדתי אצל רבים וטובים וגדולי עולם, אבל זה לא היה רב יענקב! השיעורים שלו היו מתוקים, הוא היה תלמיד של הגאון הרב שמואל רוזובסקי וניכר היה בשיעוריו כי הוא מוסר אותם בסגנון דומה, ברור ונהיר. מתקנות שאין כדוגמתה. את הדברים הקשים ביותר למדנו אצלו וזה היה כמי שמשים בתוך הפה, כשולחן הערוך בפני התלמידים. קיבלנו ממנו את היסוד בהבנה של הגמרא, ראשונים ואחרונים. לא יודע איך היית מסתדר בלי זה". "באותה תקופה הרב היה אומר את השיעור כללי בשבת ובמוצאי שבת הייתי כותב את זה ובהמשך, לאחר שרב יענקב העביר את הוראותיו, הדפסנו את השיעורים בסטנסיל". איך הייתה ההנהגה של הרב עם התלמידים? "מזה שהתלמידים היו קשורים אליו בעבודות של אהבה, זה אומר את הכול. העובדה שחלק גדול מהתלמידים, למרות שעברו כבר 50 שנה או יותר, נשארו קשורים איתו. הרב עצמו היה בקשר עם התלמידים והיה בא לשמחות וחלילה לנחם

במקרי אבל". הרב שלזינגר מוסיף, "ראיתי את הרב, ראיתי מה יוצא מפוניבז' והחלטתי שאני רוצה להמשיך לישיבה גדולה בפוניבז', פניתי לרב והוא דיבר עם הגר"ש רוזובסקי ועם בן דודו, הגאון הרב שלמה ברמן זצ"ל וכך התקבלתי לישיבה". מספרים על העונג שבת של הרב עם תלמידי הישיבה, הרב יכול לספר על כך? "בכל ליל שבת היינו הולכים אליו לבית, חשמל לא היה, מפני שהוא לא השתמש בחשמל בשבת, היו רק מנורות נפט. ישבנו כולנו מסביב לשולחן, שרנו זמירות שבת, היינו אומרים דברי תורה ובסוף רב יענקב הוא זה שדיבר. שם ספגנו את ההשקפה התורנית והישיבתית בהקשר לפרשת השבוע, והכל בכזו נעימות ואהבה. בקיץ ובחורף הלכנו, לא וויתרנו, למרות שהיה מרחק גדול מהישיבה עד לביתו של הרב". הרב זוכר מהישיבה סיפורים על ברכות וישועות? "אצלנו זה ממש לא היה כך", פוסק הרב שלזינגר בחדות, "כשנודע לי שהרב מקבל אנשים ונותן ברכות, בשבילי זה היה חידוש גדול. אני לא הכרתי את הצד הזה שלו, אני הכרתי את הצד הלימודי, את הצד הגאוני, התלמיד חכם שבו". הרב שלזינגר מוסיף, "כואב לי שאנשים היום מזהים את רב יענקב עם הברכות והישועות, זה רק חלק מהאמת! לא זה היה רב יענקב, זה שהוא קיבל אנשים זה בגלל שהיה לו לב רחמן והוא היה נוח לבריות, אז כל אחד התקשר עמו, אבל אנחנו בישיבה הכרנו את השיעורים והגאונות".

ידוע שהגר"י היה מתפלל ביום העצמאות בבית הכנסת הגדול, למרות שהיו אומרים בו הלל ביום העצמאות ואף היה מוסר דרשה על יד השם במלחמה. פעם הרב שאל אותו על ההנהגה הזו? "רב יענקב היה בשבילי דמות – להיות רב מקומי וגם תלמיד חכם עצום, זאת הדמות שלקחתי ממנו וזאת הדמות שרציתי לחקות אותה באופן החיובי. אדם יכול להיות רב מקומי, אוהב את הבריות, נאהב על ידי הבריות ובכל זאת תלמיד חכם מופלג, זה מה שלקחתי מרב יענקב. הנקודה שלו ביום העצמאות הייתה פשוטה, הוא כיבד את כולם, הוא לא התווכח, אתה רוצה להגיד הלל? תגיד". "אני אוסיף מה שאמר לי פעם", ממשיך הרב שלזינגר, "אם הוא רוצה לנהוג כך שינהג איך שהוא רוצה, יותר חשוב לי שישמור שבת, פסח וטהרת המשפחה כמו שצריך. אם אני אנהל מלחמות עמו הוא לא ישמע לי יותר, אז מה עדיף? ! פעם היו ויכוחים ומריבות, היום הדרך זה לכבד, כך גם אלה שחוגגים מכבדים אותך אחר כך כשאתה מבקש מהם דברים". הרב זוכר ממנו סיפורים שסיפר על עברו? "הרב תמיד היה יושב והיה מספר לנו על ימיו בלומז'א ובפוניבז'. לא רק סיפורים הרב היה מספר, אלא גם חידושים, הוא היה מצטט לנו חידושים מהרב ראובן כץ, מרב אליהו דושניצר ומהפוניבז'ער רוב, חידושים שמעולם לא נדפסו".

מהחזון איש וכעת בפעם השלישית".

בזכות הצדקה

בחודש אב תשע"א, בעת שהותו בנאות דשא במושב יד בנימין, התמוטט הגר"י ופונה לבית החולים 'ברזילי', מצבו של הרב היה קשה מאוד והוא עמד על שערי מוות, אך בזכות התפילות הרבות התאושש ושב לתפקידיו הרבים. "רב יענקב התבטא שבזכות מצוות הצדקה חייו ניצלו", מספר ל'כל ישראל' אחד מנאמני ביתו של המקובל הרב הצדיק דוד חיים שטרן. "הרב שטרן הכיר את הרב אדלשטיין עוד בחצרו של החזון איש, והוא פנה אליו שיצטרף לקופת הצדקה 'בית אברהם', אותה מנהל הרב עוד מימי החזון איש. הרב אדלשטיין השיב לרב שטרן, כי אין לו פנאי לכך והוא עסוק. הרב לחץ עליו ושכנע אותו שמצוות הצדקה תציל אותו. ואכן, כעבור שנה ארע האירוע הקשה והרב אדלשטיין התבטא שהצטרפותו הצילה את חייו".

מה שמרגש יותר מכל בסיפור זה, שחמש שנים לאחר הצלתו חזר הרב לבית החולים ברזילי להודות לרופאים. "כל יום שאפשר ללמוד תורה זו מתנה וזה בזכותכם", אמר הרב בהתרגשות לרופאים.

שנה לאחר אותו אירוע, נעתר הרב להצעת בני משפחתו להינשא שוב, כמאמר הגמרא, "כל השרוי בלי אישה שרוי בלא טובה", ונישא בשלישית למירה, אלמנתו של הרב אברהם לואיס. פורים תשע"ו. הבית ברחוב נעמי 4 שומם, אותו בית שבכל פורים היה מוקד של עלייה לרגל לברכה ועצה, היה כעת ריק ומסוגר, בשל ניתוח סכוך אותו עבר הרב בגרונו. בסופו של דבר הניתוח הצליח, אך הרב נותר בלי כוח הדיבור, שכן במהלך הניתוח הוצאו מיתרי קולו. נכדו ונאמן ביתו הר' דב ויסקי מספר ל'כל ישראל', כי מיד לאחר הניתוח כתב הרב, "קיבלתי מתנה מהשמיים – תענית דיבור". הוא מוסיף, כי "אחד מגדולי הדור התבטא, כי הניתוח הצליח בשל כך שהוא התרחש בפורים, אותו זמן בו הרב היה מחלק ברכות, הזכויות הרבות עמדו לימינו של הרב לסייעו".

בטרם נכנס הגר"י לאותו ניתוח סכוך, הוא שלח פתק מרגש במיוחד לתושבי רמת השרון. "אל אהובי היקרים שימלאו בקשתי לדבר בשם כל אנשי רמת השרון, הנפטרים זיכרונם לברכה והחיים שיחיו מאת יעקב אדלשטיין – רמת השרון", נכתב בפתק. "הנדון: הכרת הטוב ובקשת מחילה. אני יעקב בן מרים בת גיטל מינתי את בני, רבי צבי יהודה לדבר בשמי כדי להלן: לאהובי כל תושבי רמת השרון, הנפטרים זיכרונם לברכה והחיים שיחיו. ליבי מלא רגשי הכרת הטוב על התועלת שקיבלתי ממכם משנת תרצ"ד, עת גשמית ועת רוחנית. אני פונה ומבקש מהאנשים שהם הסכימו לדבר כאן מולי, למחול ליעקב בן מרים בת גיטל ולומר בפה: 'מחול לך ג' פעמים'. אני תורם סך מסוים לכל בית כנסת שברמת השרון, וזה יועבר על ידי המועצה הדתית. אנא ברכוני לרפואה שלמה ותבוכרכו. תודה רבה. כותב וחותרם באהבה רבה יעקב אדלשטיין".

סיפור מרגש נוסף, שהעיד על אישיותו הנשגבה, התפרסם בתקופת שיקומו של הרב, אז החל הרב טיפול ייחודי שיחזיר לו את כוח הדיבור. לשאלת הרופא על איזה מילים הוא רוצה להתאמן תחילה, השיב: "אמן ותודה".

למרות חולשתו הרבה המשיך הרב בהתמדתו העצומה, הגה"צ

בהמלצתו ובעידודו של הגר"י וצ"ל.

גם בנו של הגר"י, הגאון הרב יצחק אדלשטיין, מרבני ישיבת 'תורה בתפארתה', מספר ל'כל ישראל' על מקרה בו ראה את רגישותו של הרב ואת חוכמתו הרבה. "היה זה לפני כשש שנים, אחת מתושבות העיר הגיעה לקבל ברכה מהרב בלבוש לא צנוע, פניתי אליה בשקט ואמרתי לה 'תכבדי את הרב ותכסי קצת את עצמך'. האישה לא הייתה מרוצה מההערה שלי ופרצה בקריאות 'כפיייה דתית' וכדומה. הרב שמע את המהומה ופנה אלי לשאול מה קרה, סיפרתי לו והוא בתגובה תפס לי את היד בחוזקה ובכעס ושאל - מה זה ענייך ? !"

"הסוף של הסיפור, מרגש לא פחות, ממשיך הרב יצחק. "לא מזמן פגשתי את האישה הזו, שהגיעה מאז עוד מספר פעמים, והיא מספרת לי שהיא שומרת כיום שבת כהלכתה. מתברר שהרב אמר לה שתגידי פרקי תהילים, אבל היות והאדם קם בבוקר שווה עליו רוח טובה, לכן כדאי שהיא תיטול את ידיה לסירוגין, תוך שהרב מדגים לה כיצד נוטלים ידיים. כך הרב הצליח פעמיים, גם אמרה תהילים וגם נטלה ידיים. בהמשך, כך סיפרה אותה אישה, היא התחברה לרב והעריצה את התנהגותו והתחילה אף לשמור שבת".

כיצד זה להיות בנו של הגר"י אדלשטיין? העזנו לשאול את רבי יצחק, שהשיב: "בשבילנו הוא היה קודם כל אבא !"

כילדים, לא פחדתם מאבא שמספרים עליו שיש לו רוח הקודש? "בהתנהגות בבית מעולם הוא לא התנהג בצורה של מישוהו שידוע, הוא היה אבא רגיל לכל דבר. בכלל, אנחנו לא ידענו מי זה אבא שלנו... ורק אחרי שהלכתי לישיבה קטנה בבני ברק ואבא בא ללמוד איתי, הבנתי מהחברים מי הוא". על ההנהגה של אביו בחינוך הוא מספר, "אבא הרשה לנו לשחק עם השכנים, גם עם החילונים, אבל הקפיד על דבר אחד – לא לאכול אצל שכנים, זה היה אצלו ייחור ואל יעבור".

"אבא היה יהודי מאוד משפחתי ולמרות כל עיסוקיו הרבים, לא הרגשנו את זה בבית", מוסיף רבי יצחק. עם זאת, השפעה אחת כן הורגשה, מספר בנו, הגאון הרב צבי יהודה אדלשטיין. "בערבי החגים הרב היה מסתובב כל היום עם הטלפון צמוד. 'ערב חג, לאנשים יש שאלות וצריכים לענות עליהן', אמר לנו, וכך אומר לנו מיד מצלצלים אליו לאחל חג שמח הוא היה משיב, אבל אומר לנו מיד 'אין זמן, תנתקו, אני חייב לענות לשאלות'. רק דקות ספורות לפני כניסת החג היה מניח הרב את הטלפון מידו, מתלבש בבגדי חג, שהרבנית ע"ה הייתה מכינה לו מראש, ורץ מיד לבית הכנסת".

הרב צבי יהודה הראה למנחמים הרבים שגדשו את הבית באחד מימי השבעה אורגן ישן הנמצא באחד מחדרי הבית ומספר כיצד הגיע האורגן מאחד מתושבי העיר שהתחדש באורגן חדש. "בימי מחלתה של אימי עליה השלום, רצה אבא וצ"ל לשמחה, ובאחת הפעמים התיישב ליד האורגן והחל ללחוץ על הקלידים כדי לרומם את רוחה".

באותו הקשר, מספר ל'כל ישראל' נכדו נאמן ביתו הרב דב ויסקי, כי בימי אשפוזה של הרבנית, סירב הרב לכל בקשה מבניו ונכדיו לבוא לישון עמו, כדי שלא ישן לבד. "לאחר תקופה ממושכת הגיעה אחת מבנות המשפחה במקרה בשעות הערב והסיבה לסירובו של הרב התגלתה - הרב ישן על מזרון על הרצפה. לשאלתה השיבה הרב: 'אשתי מצטערת, אני צריך להצטער יחד עימה'". בהלוייתה בכה הגר"י בכאב וספד לה, "התייתמתי שלוש פעמים, בפעם הראשונה מאבי, בפעם השנייה

ואדמו"רים ניתן היה לראות אברכים, חסידים, דתיים לאומים וחילונים גמורים מגיעים לנחם. סיפור נוסף המעיד על חשיבתו של הגר"י על הכלל ועל רמת השרון, שמענו מאחד מנאמני ביתו, שסיפר כיצד לקח את הרב לפני כשנתיים לערוך כפרות בבני ברק, "שכן באותה תקופה החלו ארגוני 'צער בעלי חיים' להתנגד למנהג והרב לא רצה שתיערך הפגנה מול בית הכנסת, אז הוא החליט לוותר על מנהגו לערוך את הכפרות ברמת השרון ונסע לבני ברק".

"בדרך חזור הורדתי את הרב מתחת לביתו וראיתי שהרב מסתבך עם סגירת הדלת של המכונית. יצאתי החוצה ובאתי לראות מדוע הרב לא מסתדר, לשאלתי, הרב השיב: עכשיו מאוחר, אני מנסה לסגור את הדלת בשקט, כדי שהשכנים לא יתעוררו".

אותה צורת חשיבה של הרב על הזולת, הובילה למהפכה במושבה רמת השרון, שהפכה ברבות הימים לעיר. החילונים, שנתקלו ברב "לא מפחיד", שידוע לעמוד על שלו בנעימות, התקרבו לרב והוא השפיע עליהם. גולת הכותרת היו אותם מוסדות שהקים בעיר, גנים, תלמוד תורה ובית ספר, שנחשבים למוסדות לימוד מהמעולים שיש ברמת השרון, גם בקרב התושבים החילונים שבוחרים לא אחת לשלוח את ילדיהם ללמוד שם. אבל לא תמיד זה היה כך, עם הקמת המוסדות נאלץ הגר"י לשבת עם ההורים ולשכנע אותם לשלוח את ילדיהם למוסדות תורנים. "כמו אבא פרש הרב את חסותו על הילדים", סיפר מנהל תלמוד התורה ב'שבעה' בבית הרב. "הרב היה מגיע ובוחן את התלמידים, מתעניין בהם ודואג להם באופן אישי שייכנסו לישיבות קטנות מצוינות".

לא רק בתלמוד תורה, אלא גם בבית הספר, הרב דוד ויסקי מספר ל'כל ישראל' שהוא זוכר כיצד הרב, למרות מעמדו הרם, הרים טלפונים בעצמו למנהלי סמינרים, ולא אחת כיתת את רגליו לבתייהם להפיגש עימם ולהרגיע את חששותיהם.

אחד מבוגרי המוסדות, כיום אברך חשוב בירושלים, סיפר ל'כל ישראל', כיצד הרב ניחם את אביו בעת מצוקה כלכלית, "זה השפיע על אבי, שהיה אז חילוני גמור, להידבק ברב ולחזור בתשובה. הרב באופן אישי דאג להכניס אותו לישיבה חשובה בירושלים וכשהייתי מגיע דאגת הרמת השרון בבין הזמנים תמיד היה מתעניין בשלומי ובלימודי".

באותו הקשר מספר לנו אותו אברך, כי הוא זוכר כיצד ליווה את הרב באחד מימי בין הזמנים לביתו, שם בפתח הבית נתקלנו באחת משכנותיו של הרב, נערה צעירה ממשפחה חילונית שיצאה לריצה של בוקר עם הכלב. למרות מעמדו הרם של הרב הוא פנה אליה בנועם ובנעימות ושאל אותה לשלומה ולהצלחתה בלימודים. "לא פלא שרבים נדבקו ברב באהבה גדולה כל כך", מסיים האברך את סיפורו.

מקרה דומה היה עם סגן ראש עיריית רמת השרון, יעקב קורצקי, שחזר בתשובה לאחר שהרב נתבקש לברך שוער כדורגל שנפצע. "תהליך החזרה בתשובה החל לפני 14 שנה בעקבות ההיכרות עם הרב. הוא בירך את יהודה בוארון, שוער הכדורגל שנפצע קשה בתאונת דרכים, ואז שמרתי בפעם הראשונה שבת. רציתי להחזיר לו טובה והתחלתי להיות הנהג שלו, ואז הבנתי מי הוא ורציתי להיות בקרבתו. מספר חודשים לאחר מכן אמא שלי נפטרה ולאט לאט התחזקה אצלי החזרה בתשובה. עד אז הייתי חילוני לגמרי, שיחקתי כדורגל בשבתות", סיפר קורצקי בראיון לאחר הבחירות העירוניות, במהלכן התמודד מטעם 'דגל התורה',

הרב חיים, ראש ישיבת עטרת מאיר באשדוד ורב בית כנסת ע"ש קדושי נובוסליצה ברמת השרון; הרב יוסף שלמה, ראש ישיבה לצעירים באלעד ובנו הצעיר הרב יצחק מרבני ישיבת תורה בתפארתה ורב שכונה ברמת השרון. חתניו הם הגאונים: הרב יקותיאל פישל, ר"מ בישיבת רינה של תורה בכרמיאל; הרב זאב ויסקי, ר"מ בישיבת קמניץ בירושלים; הרב דוד ברנד, רב קהילת ברסלב בחרדיש; הרב משה ראם, ראש כולל להוראה ברמת השרון והרב יהודה יחזקאל ויינשטיין, מחשובי אברכי כולל פוניבז'. אחד מבניו צפוי להיבחר בקרוב לכהן כרבה של רמת השרון, תחת אביהם הגדול, כפי שהבטיח ראש העיר עוד במסע ההלוויה ובהמשך גם שר הפנים, הרב אריה דרעי, שסיפר כי הוא רואה בבקשה זו את צוואתו של הגר"י זצ"ל.

הממשיכים

השרון, שם נטמן ליד אביו הגדול. בפטירתו הותיר אחריו הרב זצ"ל את בניו הרבנים הגאונים: הרב מרדכי שמואל (מאשתו הראשונה), ר"מ בישיבת חמד לצעירים בבני ברק. במסע הלווייתו של הגר"י מונה הגרמ"ש לרב בית הכנסת 'נאות יוסף'. בני המשפחה סיפרו כי בשנה האחרונה היה שולח הגר"י מעוכבי שידוך שבאו להתברך מפיו לבנו הגדול, באומרו 'אצלו תיוושעו'. הרב צבי יהודה, בתקופה האחרונה עזב את ישיבת וילקומירר באשדוד, שם כיהן כר"מ, בשל מינויו לעמוד בראשות ישיבה שתפתח לקראת זמן ארוך ע"ז. בחצי השנה האחרונה סייע לאביו הגדול ברכנות רמת השרון; הרב אברהם שאול, ר"מ בישיבת בני ראם; הרב ברוך ר"מ בישיבה במודיעין עילית;

רבי דוד חיים שטרן, שנאלץ לעבור טיפול במחלקת שיקום בתל השומר, סיפר בהתלהבות כיצד ראה את הגר"י צועד על הליכון בשיקום, תוך שהוא לומד חומש או משניות. כמו במקרה הקודם, גם במקרה זה, טרח הרב להודות לאלה שסייעו להחלמתו. אחד מאותם אנשים הוא שר הבריאות יעקב ליצמן שקיבל מכתב תודה מהרב. את המכתב חתם הרב בשמחת החיים האופיינית לו, שלא אבדה גם בכאב מהניתוח: "יעקב אדלשטיין, בינתיים בגן עדן שיבא". בשבועות האחרונים החמירה מחלתו של הרב והוא אושפז בבית החולים לניאדו בנתניה, ביום חמישי כ"ז שבט נדם ליבו, לא לפני שהספיק לסיים מסכת מכות, כפי שרשם בפתק האחרון. כאמור, עשרות אלפי בני אדם השתתפו במסע ההלוויה, שיצא מהקריה החסידית בנתניה, עבר דרך בית הכנסת 'נאות יוסף' בבני ברק, שם כיהן כרב, והסתיים בבית הקברות ברמת

כוח הברכה

במדרגות ונאלצה לעבור ניתוח סבוך. זה היה מכוח הקבלה? אנחנו פונים שוב לבנו הגאון הרב יצחק, שמשיב לנו: "אבא בוודאי למד קבלה, ניתן לראות את הספרים בארון – והם משומשים! מתי? אנחנו לא יודעים, אף פעם לא ראינו אותו לומד בהם. למעשה, אבא היה מזלזל ב'באבות' למיניהם, לדעתי כל הברכות התקיימו אך ורק בזכות כוח התורה שלו ובזכות הרצון והאכפתיות שלו שליחודי יהיה יותר טוב". "לא פעם", מוסיף בנו, "הגיעו אנשים שהתעקשו שאבא זצ"ל יראה אם השידוך מתאים לפי השמות ואבא היה משיב 'אני לא יודע לקרוא לפי השמות'. אולם היו אנשים פיקחים שהתעקשו ואז אבא היה משיב 'אני לא יודע לקרוא בשמות, אבל אם הייתם שואלים את אלה שכן מבינים בשמות, יכול להיות שהם היו אומרים כך וכך'". אומנם ניתן היה לחשוב שהגר"י היה מקובל, אבל בכית ברחוב נעמי לא ניתן היה למצוא סגולות או פתקי לחש, הרב היה מבקש מהמתברכים לקבל על עצמם משהו או ללכת להתפלל על קברי רבותיו, כפי הסדר והנוסח שתיקן. "היו את מעמדי התפילה בזמנים המסוגלים, בהם היה ניתן לראות בחוש את הישועות הרבות", מספר הרב ויסקי. "בנוסף, היו שני דברים שהרב היה מקפיד עליהם – קפידא ושבת. אנשים רבים חשוכי ילדים, הרב היה אומר לא פעם, תבדוק האם שילמתם לשדכן, ואכן, לא פעם נמצא כי השדכן היה פגוע כי לא קיבל תשלום מספיק וכדומה. אותו דבר היה קורה גם עם מעוכבי שידוך מבוגרים, שהרב היה מפציר בחלקם לבדוק האם מישהו עמו נפגשו בעבר לא נותר פגוע מהתנהגותם. הנושא השני היה שבת, הרב היה מתבטא לא פעם 'שבת מקור הברכה'. לאחרים היה אומר ללמוד הלכות שבת עם הילדים בסעודות השבת, לאחרים היה אומר להקפיד יותר וכדומה. נושא נוסף היה ה'סיומים'. הרב היה אומר לחלק מהבחורים, תסיים את המסכת הנלמדת בישיבה ותראה ישועות, ואכן ראו ישועות רבות". לסיום אומר בנו, "בימי מחלתו ניסיתי ללחוץ על אבי שיגלה לי את כוח הברכה שלו, לאחר מספר פעמים שפטר אותי בלי כלום, הוא השיב לי 'אני מידי חלש לגלות לך מה שאתה רוצה לדעת'. בנו מוסיף, כי על אחיו הבכור, הגאון רבי מרדכי, התבטא אביו "אם אתם רוצים ברכה מאדם צדיק, תלכו אליי". ■

לעניין המעמדות שמסר ל'רינה של תורה' כבר לא נדע, אבל המוני בתים בישראל החיים בינינו כבר נבנו ועוד ייבנו בכוח אותו עניין מסוגל שתיקן "מפתח הזיווגים של הדור" לבקיעת שערי מעוכבי שידוך. עד כמה היה עניין המעמדות קרוב לליבו וראה בו עניין חשוב מספר לנו בנו הגאון הרב יצחק שליט"א: "אבא לא הסכים לקבל פתקים עם שמות לזיווג, רק מ'רינה של תורה', רק לאחר מכן נעתר הרב לקבלת פתקים עם שמות גם מ'קופת העיר'". "הרב היה זוכר כל אחד שבא אליו וכל שם", מספר נכדו נאמן ביתו הרב דב ויסקי. "היו פעמים שהייתי רואה אותו קורא את השמות ואז נעצר על שם מסוים ואומר, 'הוא היה אצלי לפני כך וכך שנים לבקש ברכה'. עד כדי כך הייתה האכפתיות של הרב מאנשים שביקשו ממנו". הרב ויסקי מוסיף ומספר, "לא פעם הייתי הולך לישון בארבע בלילה, לאחר עוד לילה של קבלת קהל, כשהייתי רואה את הרב מתיישב בסלון, מוציא גמרא ויושב ללמוד, כשהייתי קם בשבע בבוקר ללוות את הרב לתפילה, הייתי רואה אותו באותה תנוחה ליד הגמרא". מאיפה הגיע הכוח של הרב? אנחנו שואלים את בנו הגאון הרב יצחק, שמשיב, "את השאלה הזו הייתי שואל אותו לא אחת, ותמיד הוא היה משיב בצחק, 'לא יודע, כך הרגשתי'. בהקשר זה מספר לנו הרב, מעשה נורא, "פעם אחת הגיעו שלוש בנות מבוגרות לבכות לרב 'אנחנו כבר בנות 30 וטרם נישאנו'. הרב השיב לאחת, את תחתני עד סוף ימי הגשמים, לשנייה את תחתני בעוד ארבעה חודשים ולשלישית השיב – את בעוד שלושה חודשים. האחרונה סירבה והתעקשה, 'אני לא רוצה בעוד שלושה חודשים, אני רוצה עכשיו!' הרב השיב לה במתינות 'עוד שלושה חודשים בעזרת השם', אך היא התעקשה שוב. כעבור תקופה הגיעה הבחורה הזו שוב וסיפרה, כי שתי חברותיה התחתנו כבר, אבל אצלה הברכה לא התקיימה. הרב הזכיר לה 'אולי סירבת לקבל את הברכה?' ואז היא נזכרה באותה התעקשות שלה". מעשה דומה ניתן למצוא במחברות הרבות שהושמו בפתח הבית, שם התבקשו המנחמים הרבים לכתוב את הסיפורים שחוו עם הרב, באחד הסיפורים מתואר כיצד הורים הגיעו לבקש ברכה מהרב לזיווג לביתם והרב השיב "רפואה שלמה". ההורים התעקשו שוב – 'באנו לבקש ברכה לזיווג', אך הרב חזר על תשובתו התמוהה. לאחר מספר שבועות החליקה הבחורה

שם דבר יצא ל'כוח הברכה' של הגר"י זצ"ל, בפרט למעוכבי שידוך. אלפים רבים עמדו בתורות הארוכים, התברכו ונושעו. אך לא רק ברכות העניק הגר"י לאלפים הרבים, לא פעם אף הבטיח – "עד תאריך זה וזה תינשא". אין צורך לומר שההבטחות מומשו. מרן הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן שליט"א אף התבטא: "מפתח של זיווגין נמסר לרב יענקב". לשאלתנו, מתי התחיל עניין הברכות של הרב, משיב בנו הגאון רבי יצחק אדלשטיין, כי התופעה החלה בלילות פורים לפני כשלושים שנה, "אז אימי הרבנית ע"ה הייתה עורכת סעודה לאברכי הכולל ובמהלך הסעודה הרב היה מברך את האברכים, זה שייפקד בילדים, את השני שישא את בניו וכן הלאה, משנה לשנה זרם הפונים התגבר, אנשים החלו לספר מפה לאוזן על ברכותיו של הרב והם החלו להגיע בכל זמן ועת". הגר"י אף תיקן סדר תפילה מיוחד שייאמר על קבריו של רבותיו – מרן החזון איש והסנדלר הטמונים בבית החיים 'שומרי שבת' בבני ברק. כחלק בלתי נפרד מפעולותיו הרבות למען מעוכבי הזיווג, פרק חשוב ובלתי נפרד קבעו לעצמם מעמדות התפילה לזיווג של 'רינה של תורה'. מדובר ברשת כוללי ערב שהוקמה על ידי מקורבי הרב, בעידודו ובברכתו, ובשלב מסוים החל הרב להורות להם לתקן סדר לימוד מיוחד בזמנים המסוגלים, כהושענא רבה, זאת חנוכה, ליל פורים ט"ו באב וער"ח סיון. על פי הוראתו, בסיום הסדר, שעת חצות הלילה, נערכה תפילת רבים מיוחדת לזיווגים. "תיקנתי סדר תפילה לזיווג לעת רצון המסוגל" אמר רבי יעקב זצ"ל לאנשי הרשת בשיחה שהם לא ישכחו לעולם. "יחד עם כח של ריבוי תורה להצלחת התפילה, עם כוח הזמן הרצוי ועם כוחם של עמלי תורה המעתירים – עם זה אפשר לגשת ולבקש...." סדרי הלימוד והתפילות נערכו על ידו בדקדוק רב. על פי הוראתו, הסדר היה בלימוד רצוף בתענית דיבור של תלמידי חכמים, ובשעת חצות נאמרה תפילתו המיוחדת לזיווג כשהגר"י זצ"ל מעתיר בדמעות בראש הלומדים. גם בימי חליו בשנה האחרונה, הכניס בסדר העניין את בניו הגאונים שליט"א ושלחם לעמוד ולהתחנן יחד עם גדולי מרביצי תורה נוספים, אך לא יותר על הנושא שכה היה חקוק לליבו: בביתו היה יושב בשעת המעמד ומתחנן עבור כל שם שם. סיפורי הישועות של מוזכרי המעמדות שנשמעו במהלך השבעה, יכולים למלא כתבה נפרדת. את טעמי הסוד הנורא שיש בכל הזכויות שצירף הגר"י

קמת

הוא אוהב ללכת נגד הזרם, ממעט להופיע ברבים, מרבה לתרום למיזמים חינוכיים ונחשב כוכב עולה בשמי הנדל"ן הישראלים 📈 ליאו נואי, או בשמו היהודי ליפא נאה, הוא לא נגיד רגיל - הוא נגיד עם 'נשמה': מתעצבן כאשר מתנגדים לדעותיו, נרגש כאשר שומע על התפתחותן העצמאית של משפחות חרדיות בזכות תרומותיו ונתקף געגועים כשמזכירים לו את כ"ק האדמו"ר מערלוי זצ"ל 📈 הכירו את הפילנתרופ שמעדיף לתת 'חכה' על פני 'דגים'

יעקב אמסלם

פרופיל אישי

שם: ליאו נואי

גיל: 64

מקום מגורים: לונדון, בריטניה

עיסוק: נדל"ן ואחזקות

הון מוערך: 500,000 לירות שטרלינג

מספר ילדים: 5

החברה שבבעלותו:

Reit Asset Management

נואי הוא אחד מאילי הנדל"ן החזקים בקהילה החרדית בלונדון והוא מוכר כ'אאוט סיידר', אדם האוהב ללכת נגד הזרם. זו הייתה הסיבה לתעוזתו הגדולה כאשר ביצע עסקאות ענק בגיל צעיר וזו גם הסיבה למיזמים חברתיים שנויים במחלוקת במימונו. "בכל יוזמה שהוא ביקש לקדם, הוא הצליח".

כמה אנשים אתם מכירים אשר מחזיקים בביתם אוסף של 2,500 קופסאות בשמים? סביר להניח שהם לא רבים, וליתר דיוק מדובר באחד. ליאו נואי שמו. מיליונר בריטי שכנראה זו לא הפעם הראשונה שאתם

שומעים את שמו. "זה שיגעון שלי", הוא מסביר את ההרגל המשונה באיסוף הקופסאות. "אולי זה התחיל אחרי שגנבו להורים שלי את קופסת הבשמים שהייתה להם ופעם אחת ראיתי קופסה דומה וקניתי. מאז אני קונה וקונה בלי הפסקה, כמו משוגע".

נואי הוא אחד מאילי הנדל"ן החזקים בקהילה החרדית בלונדון והוא מוכר כ'אאוט סיידר', אדם האוהב ללכת נגד הזרם. זו הייתה הסיבה לתעוזתו הגדולה כאשר ביצע עסקאות ענק בגיל צעיר וזו גם הסיבה למיזמים חברתיים שנויים במחלוקת במימונו. "הוא חף מכל שמץ של חנופה", אומר אברהם, אחד ממכריו. "בכל יוזמה שהוא ביקש לקדם, הוא הצליח". ואכן, ב-30 השנים האחרונות רשומות על שמו לא מעט עסקאות ענק, מיזמי צדקה ושינויים חברתיים שהוא וסספו אחראים להם.

ליאו נואי (64) ובשמו היהודי - ליפא נאה, נולד באנגליה למשפחה חרדית. "מגיל קטן הוא קיבל חינוך חרדי לחלוטין ונחשב לחריף שכל", מספר אברהם. כשהגיע לגיל חינוך, הוא נשלח לבית הספר החרדי "חשמונאים" בלונדון, "בית הספר נחשב לאורתודוקסי לחלוטין". וכך חלפו עליו שנות ילדותו. כשהגיע לגיל 20, החל להיכנס לעסקי הנדל"ן של אביו, ניצול שואה, שהיגר לבריטניה לאחר מלחמת העולם השנייה והחל את דרכו מאפס. "אביו הגיע ללונדון עם 100 ליש"ט בכיס, שווה בערך לרבע דירה בומנו".

נואי האב לא נח, במעט הכסף שהיה בידו, הוא רכש "אפר סטוריוז" - קומות עליונות בבנייני מסחר. "העסקאות שהוא ביצע היו רווחיות מאוד. כי באותן שנים, קומת הקרקע בבניינים אלו, נחשבה ליקרה מאוד מאחר ששימשה את החנויות, הקומות העליונות לא היו מבוקשות". לאחר שנים, מחירן האמירי כפי שהעריך מלכתחילה, ונואי האב מכר את הנכסים במחיר יקר יותר ושלשל רווח נאה לכיסו. "כך צבר האב נכסים שבהם הוא סחר".

עסקאות אלו שביצע האב, היו הבסיס להקמת קרן ריט שכיום מרכזת את הפעילות העסקית של משפחת נואי. בשנות ה-90, כאשר עסקי האב היו בשיאם, לקח ליאו את המושכות לידי ונהגיל את הקרן המשפחתית לממדים חסרי תקדים. "כמו אביו, גם לליאו יש טביעת עין חדה על נכסים והוא יודע לזהות נכסים מניבים שנמצאים בנקודות שפל, לרכוש אותם ולהשביח את ערכם. כך היה באינספור עסקאות במהלך השנים".

בראיון שהעניק לפני מספר שנים התייחס נואי לתכונה הזו שבלטה בו ובאביו. "אין פה נסים", הוא אמר. "אם אתה

מתסכל על גרף, כל שבע עד עשר שנים תמיד תראה בשוק הנדל"ן המניב מחזוריות. למרות זאת, אם אינך חמדן מדי, אתה יודע שכל הזמן, לאורך כל הגרף, יהיו קצת ביקושים. השאלה היא מה מעניין אותך יותר - הצמיחה של העסק או הכנסותיו. אותי לא מעניינת הצמיחה כמו ההכנסה. הגיב שלנו זה לדאוג תחילה שתהיה לנו הכנסה, ובהמשך לפעול כדי שזו תגדל".

ואכן, ההכנסות גדלו אט אט עד שהקרן המשפחתית הגיעה לשווי של 3 מיליארד דולר כאשר בבעלותה היו מרכזי קניות, בנייני משרדים, בנייני מגורים ורשת בתי מלון. "במשך למעלה מעשור הוא התעסק בעיקר בנדל"ן בבריטניה, גרמניה ומזרח אירופה וכן בחברות מסחריות אותן הוא רכש והשביח", אומר אחד ממכריו. ב-2008 היה לחברה בגרמניה תיק נכסים בהיקף של 2 מיליארד יורו, באיטליה תיק נכסים בהיקף של 400 מיליון יורו, ובשוויץ 180 מיליון יורו. "רק לפני 13 שנה בערך, הוא נכנס לעסקי הנדל"ן בישראל".

הכניסה לשוק הנדל"ן הישראלי הייתה הפתעה עבור רבים ממכריו. "הוא תמיד אמר שישראל היא בעלת אפשרויות מאוד מוגבלות בעניין הזה", אומר אחד ממכריו. "אבל גם זה קרה ומאז שנת 2004, הוא השקיע לא מעט בישראל". בעקבות פעילותו העסקית והפילנתרופית בישראל, הוא קיבל לפני מספר שנים אות לשכת המסחר הישראלית-בריטית. "הפעילות שלו העריכה מאוד במשרדי הממשלה כאן בארץ, כי מעבר לפעילות העסקית, הוא קידם לא מעט דברים בתחום הפילנתרופיה".

לתרומותיו עוד נחזור. העסקה הראשונה שביצע נואי בישראל הייתה רכישת חברת נכסי-אזורים נדל"ן בשנת 2004 על פי שווי של 400 מיליון שקל. את החברה הוא רכש מחברת האחזקות 'גנדן' והיא נחשבה לאחת מהעסקאות המדוברות באותה תקופה. "לפני הרכישה הזאת הוא ניסה כמה השקעות בישראל והגיש הצעות שונות במכרזים", אומר גורם המעורה בפרטים. "אבל אף עסקה לא התקדמה לשלב המעשי". ואז באה עסקת אזורים, ולאחריה רכישת 53% מהשליטה בחברת בריטיש ישראל, בעלת קניונים רבים בארץ, שנמכרה כמה שנים מאוחר יותר לחברת מליסרון תמורת 1.3 מיליארד שקל. "כמו בעסקי בחו"ל, גם בארץ הוא הלך על כל הקופה והחליט להשקיע בהיקפים עצומים", מסביר אחד ממכריו.

בשנים בהם 'בריטיש' הייתה בשליטתו, עלתה החברה לכותרות בשל שורת צעדים שביצע נואי, צעדים שהרימו לא מעט גבות בקהילייה העסקית בישראל. כך לדוגמה כאשר נואי שיעבר את מניות החברה לטובת הלוואה שנלקחה מבנק דיסקונט. באותה שנה ביצעה החברה עסקאות בהיקפים של מאות מיליוני דולרים. בשנת 2009, נקלעה החברה לקשיים לאחר שלא הצליחה לגבות את דמי השכירות בנכסיה, מה שהביא לעיכובים בהחזרי החוב לבעלי אגרות החוב. אך גם על כך הצליח נואי להתגבר לאחר כמה חודשים כשהגיע להסדר חוב.

העסקאות שבוצעו על ידו וסוקרו בהרחבה במהלך השנים היו בין היתר רכישת הקרקע לבניית סניף איקאה בראשון לציון, מכירת 'משכנות כלל' העוסקת בדירוג מוגן ב-200 מיליון שקל, רכישת קניון סירקין תמורת עשרות מיליוני שקלים ורכישת מחצית מקניון באר שבע. העסקה הבולטת בשנים אלו הייתה רכישת הגרנד קניון בבאר שבע ששווי הגיע למיליארד שקלים. "המכנה המשותף לכל העסקאות הללו", אומר גורם המעורה בפרטים. "הוא האומץ הרב שהיה לנואי לבצע אותן. הרי בחלק מהעסקאות לא היה ברור כלל אם יניבו לו תשואה

גבוהה, אבל הוא לא פחד וטביעת העין החדה שלו בנכסים, לא אכזבה".

מאז 2011, רשם נואי ירידה בהיקף העסקאות שביצע בישראל ולמעשה מכר את אחזקותיו בחברות השונות, אך בשנה האחרונה נכנס שוב כאשר היה בין הרוכשים הפוטנציאליים של חברת 'אורתם סהר' שנקלעה לקשיים. "הוא החליט להיכנס לתחום יזמות הנדל"ן ולשם כך הוא ביקש לקנות את החברה", מסביר גורם בענף. "עסקה שלבסוף לא יצאה אל הפועל בשל מורכבותה".

לאחרונה הוא ביצע עסקת ענק בתחום כאשר זכה במכרז לביצוע פרויקט פינוי בינוי. במסגרת הפרויקט הגרנדיוזי, תפונה שכונה בהרצליה בה כ-1,500 יח"ד, רובן בבנייני רכבת ישנים שיהרסו לטובת בניית 6,000 יח"ד במגדלי ענק, כאשר כמחצית מהן ייבנו על ידי הקבוצה בראשות נואי. "יש לי שני ילדים בישראל ונכדים בישראל, ואני אוהב את המדינה", הסביר נואי את סיבת כניסתו המחודשת לזירה העסקית בישראל.

"אם אין קמח.."

פרויקט חייו של ליאו נואי הוא ללא ספק קרן קמ"ח (קידום מקצועי חרדי) שהוקמה בשנת 2007. "באותה שנה פנתה קבוצת עסקנים ירושלמית לליאו נואי והעלתה בפניו את רעיון קמ"ח", אומר גורם בקרן. "הוא נדלק על הרעיון אותו הגדיר כהענקת 'חכות' לנוקמים ולא דגים וכך הקרן נוסדה. מאוחר יותר הצטרפו אליו אלי הורן מברזיל ואהרן וולפסון".

הקרן עוסקת במתן פתרונות תעסוקה לחרדים וכן מעניקה מלגות גבוהות לסטודנטים חרדים. במהלך השנים הגדיל נואי את תמיכתו בקרן בהתאם לצרכים, אך דרש גם את תמיכתה של ממשלת ישראל שהייתה עקרונית בענינו. "כיום", אומר הגורם. "הממשלה משתתפת ב 40% מתקציב הקרן ובמקביל נואי שותף פעיל במתרחש ובישיבות העבודה בקרן".

על פי הערכות, במהלך העשור החולף, תרם נואי לא פחות מ-120 מיליון שקל מהונו האישי. "זו הסיבה שהוא תמיד ביקש את סיוע הממשלה. המצב שהקרן פעלה ללא תמיכה ממשלתית, לא היה נורמלי לדעתו". בראיון שערך לפני מספר שנים עם שלומית לך, הוא סיפר כי במיזם קרן 'קמ"ח', סטנלי פיישר גילה עניין רב וגם שמעון פרס התלהב מאוד, "אבל שניהם גם היו מבוהלים ואמרו לי, אל תעשה יותר מדי רעש". נואי סיפר עוד כי "אבי שאל אותי, אתה עושה את זה 'לשמה'? אמרת, כן. הוא שאל, איך אתה יודע? עניתי, עם כמות העצבים שזה עולה לי, אני צריך להיות משוגע אם אני לא עושה את זה 'לשמה'".

ואכן, בכל הנוגע לפעילותו הפילנתרופית, מונע נואי לא מעט מרגשות הזעם האצורות בקרב. "הפריע לי שאנשים התדפקו על דלתי ואמרו לי 'אני צריך להאכיל את אשתי', 'אני צריך לערוך חתונה לילד שלי'. 'אנחנו צריכים לקנות דירה לילד'. למה אתה צריך לקנות דירה?" אמר נואי לנתי טוקר לפני מספר שנים. "יש אינספור אנשים ששוכרים דירה, אז למה אתה צריך לקנות? למה אתה צריך לשלם 200 אלף דולר בשביל לקנות דירה? משיגעס, האם אני נותן צדקה כדי לעשות אותך מיליונר?".

עם זאת, למרות דעתו החלוקה על המתרימים, הוא ממשיך להוזיל מהונו לטובת אנשים אלו. "היו באים לבקש להאכיל

את ילדיהם. ואז אתה חושב לעצמך שזה שגוי, אבל האיש מתחנן והוא עדיין צריך להאכיל את הילדים שלו, אז אתה נותן לו", אומר נואי. "זה לא משנה לאיזה מוסד אני תורם, מעניין אותי מה האנשים עושים בו. אני תומך באופן ספציפי באנשים בישראל שלומדים בישראל במטרה לעשות משהו. צריך שתהיה תכלית בכל דבר בחיים".

במהלך השנים נבנתה כוורת שניהלה עבורו את כל הקרן והפעילות הפילנתרופית בציבור החרדי. "הם לקחו סיכון ענק", התבטא פעם נואי כשהתייחס לפעילותם של אנשיו בישראל. "היחס של החברה החרדית אליהם היה עלול להיות קשה מאוד. אבל כיום אנשים מכבדים אותם. בכלל, היחס כעת של החברה החרדית לחרדים עובדים טוב משמעותית עכשיו מאשר היה לפני 15 שנה".

מפעילותו זו, שואב נואי לא מעט סיפוק. "בכל חתונה שאני הולך אליה בישראל אנשים באים אלי ואומרים לי: 'אתה נואי? תודה רבה', ומתחילים לבכות", הוא סיפר. "אחד מהם סיפר לי שהוא קנה לראשונה שמלה לאשתו לכבוד החג. זה שינוי ענק. אם נחשב את מספר הסטודנטים ואת מספר הילדים שלהם, זה יותר מ-100 אלף אנשים שמתפרנסים. זה כבר שינוי ענק. אמרתי לילדים שלי בליל הסדר בפסח לפני כמה שנים שאנחנו לא יושבים פה לבדנו. כל האנשים האלה יושבים אתנו יחד".

100 מיליון דולר לצדקה

את הונו הרב המוערך בכ-500 מיליון לירות שטרלינג, חולק נואי עם מיזמים רבים. מלבד קרן קמח לה הוא הזרים למעלה מ-100 מיליון שקלים בעשור האחרון, תורם נואי למיזמים של צדקה וחסד בקהילה היהודית במקום מגוריו. "יש לו קרן צדקה

שדרכה יוצא הכסף למיזמים שונים", מסביר חרדי תושב שכונת גולדרס גרין בלונדון בה התגורר נואי עד לפני מספר חודשים. "יש לו פינה חמה לכל הנושא של החינוך המיוחד ולמיזמים בתחום הוא תורם לא מעט".

נואי שימש במהלך השנים במספר תפקידים סמליים. בין היתר שימש כחבר ועדת השואה וכחבר ועדת הפיקוח על בתי ספר יהודים, "הוא מאוד פעיל בתחום", אומר התושב. "לפני תקופה הוא מימן אבטחת 50 בתי ספר. הוא רואה בחינוך ילדי ישראל כפרק החשוב ביותר בחייהם לכן הוא משקיע את עיקר פעילותו הפילנתרופית בתחום החינוך. גם בבריטניה וגם בישראל ברמות קרן קמ"ח. רק בשלוש השנים האחרונות הוא תרם להערכתו כ-5 מיליון דולר לפעילויות בתחום החינוך וקשיי למידה אצל ילדים".

תפיסת עולמו בסוגיית נתינת הצדקה, כשלעצמה מעניינת, בראיון עיתונאי הוא הזכיר פעם את דברי הרמב"ם האומר כי מצוות צדקה היא שונה לכל אחד. "אם אתה רואה עני ברחוב ונותן לו 5 שקלים זה טוב. אם אתה רואה איש עשיר שהיו לו מכונית ומטוס, התפקיד שלך בצדקה הוא להשאיר אותו באותה רמה, אחרת הוא לא יוכל לחזור לאותו מצב שבו היה קודם".

בעיתונות החרדית בלונדון, מסוקרת פעילותו של נואי בתדירות גבוהה, אך לדברי עיתונאי מקומי המבקש להישאר בעילום שמו, הוא מבקש להימנע מהפרסום. "לא תמיד הוא רווה נחת מהכתבות עליו. כמו רבים מעשירי בריטניה, הוא מעדיף להישאר בין הצללים". אך מעורבותו בחיי הקהילה אינה מאפשרת זאת, "מטבע הדברים, בגלל שהוא מתניע לא מעט יוזמות בעניין החינוך שנוגעות לקהילה, ישנה התעניינות גבוהה בקרב הציבור ואני כעיתונאי מחויב לכך".

על פי הערכות שאינן רשמיות, סך תרומותיו במהלך השנים למטרות צדקה, חוצה את רף מאה מיליון דולרים. "חלק גדול

מהתרומות סביר להניח שאנו לא יודעים", אומר העיתונאי. "אבל לפי מה שאנחנו כן יודעים, בקלות אפשר להגיע לכמה עשרות מיליוני דולרים". מלבד תחום החינוך, תורם נואי לשיבות ובתי כנסת, "לפני תקופה הוא תרם 4 מיליון דולר להקמה מחדש של בית כנסת שנהרס כתוצאה משריפה בלונדון".

עם זאת, למרות מעמדו הרם, הוא אינו מתרועע בחוגים עסקיים או פיננסיים, "הוא ממעט 'להתערב' כמו שאומרים", אומר העיתונאי. "אבל בקהילה היהודית כאן אין אחד שלא מכיר אותו. חלקם הגדול גם מכיר אותו אישית". עד לפני מספר חודשים הוא התגורר כאמור בשכונת גולדרס גרין בלונדון ולאחרונה עבר לשכונת הנדון, "הוא עבר לבית ענק שנבנה במיוחד עבורו וממוקם באחד האזורים היוקרתיים של העיר". רכבו מסוג 'בנטלי' יוקרתי, נצפה לא מעט מסתובב ברחבי השכונות החרדיות, "אנשים יודעים שהרכב שלו, ורואים אותו לעיתים תכופות כי הוא מאוד מעורב בחיי הקהילה".

קשר מיוחד היה לנואי עם כ"ק האדמו"ר מערלוי זצ"ל שנפטר בשנה שעברה. "גאב"ד טשאבא הפגיש בין המיליונר לאדמו"ר לאחר שהגאב"ד בירך את בנו שיוכל ללכת ומאז היה קשר הדוק בניהם", אומר גורם בחסידות. "הוא תרם לחסידות בניין ענק שנמצא ברחוב עזרת תורה בירושלים וקרוי על שמו ובאופן כללי, יש לו לב חם למיזמים של החסידות והוא מסייע לא מעט". עם זאת, בניגוד לפעולותיו הפילנתרופיות המקבילות, על היקף התרומות לחסידות לא ידוע דבר, "הם שומרים על איפול בכל הנושא הזה, אלי בגלל 'דבר הסמוי מן העין', אבל אין ספק שמדובר בעשרות מיליונים".

את סכומן המדויק של התרומות כנראה לא נדע, אך אין ספק כי מטרותן איכותיות. לנו נותר רק לאחל המשך הצלחה.

שמעון

ז' באדר נתפשט בקהילות ישראל כיום של החברא קדישא, בו מתל
ומבקשים מחילה מהנפטרים ⤵ 'כל ישראל' שוחח עם מיכאל גוטווין
בזק"א ור' מלאכי אברהם מאנשי החברא קדישא בירושלים, וניסה ל
לבחור במקצוע הזה ⤵ וגם: הסיפורים המרגשים שנצרכו

ז' אדר, יום הולדתו ופטירתו של משה רבינו ע"ה, הוא היום שנתפשת בתפוצות ישראל כיום של החברא קדישא, בו הם מתאספים, צמים, מתקנים את הדרוש תיקון ומבקשים מחילה (ראה מסגרת).

לקראת ז' אדר, שוחחנו עם שניים שעוסקים כבר שנים רבות בגמילות חסד של אמת, ומקדישים את זמנם לכבוד המת. האחד הוא מיכאל (מכל'ה)

גוטווין, רכז המחלקה המשפטית של זק"א, שפועל מזה כ-25 שנה להגנה על כבוד המת בשטח ובבתי המשפט והשני הוא ר' מלאכי אברהם, מוותיקי אנשי החברא קדישא לעדת התימנים בירושלים. הדבר הראשון שניסינו להבין, הוא מה מביא בן אדם לבחור ב"מקצוע" כזה, שמזמן מפגשים קשים ולא נעימים? גוטווין: "זה הכול עניין של אמונה והשקפה".

תרחיב...

"אני לפעמים הולך לתת הרצאות לקצינים בצה"ל על זק"א, נותנים להם את זה כחלק מההכשרה. ותמיד בסוף יש את השאלות 'איך אתם מסוגלים?', 'איך אפשר לעמוד בכאלה מראות קשים?' אז אני עונה להם את התשובה הכי פשוטה: מה מלמדים קצין בצבא? להיות קצין מצטיין. כשיש מלחמה ואתה בשטח האויב אתה צריך להראות דוגמה לחיילים. ואותו דבר זה פה, יש לנו שליחות מהקדוש ברוך הוא - חסד של אמת, ואנחנו רוצים להיות בחזית לעשות את השליחות על הצד הטוב ביותר. כל אחד יש לו את הייעוד שלו, ומאיפה ששורש הנשמה שלו, וזה כנראה הייעוד שלי".

ואיך זה התחיל?

בתור בחור צעיר שמרתי פה ושם על נפטר בשערי צדק או בשמגר, וככה לאט לאט התחלנו את זה, היה לפעמים תאונות דרכים. היה את הפיגוע בקו 405, למדתי אז בשיבת בזוויעהל בטלז-סטון, כשהיה את האירוע שהאוטובוס, הדרדר מול הישיבה ובעל כורחנו נהיגו זק"א עוד לפני שהיה זק"א, וזה נכנס לך בווריד והיום זה חלק בלתי נפרד ממני".

אצל אברהם זה היה יותר פרקטי. "זה התחיל שהייתי בדין תורה עם הועד ההקדש התימני. הייתי מטעם העמותה של ישיבת מתימן מבשר טוב, והיינו צריכים לקבל איזה שטח גדול יותר, הגענו לדין תורה, והדיין הרב שיינפלד, אמר לי למה אתה לא חבר בעמותה של הוועד, תמלא טופס שאתה מבקש להיות חבר בעמותה, ואז לא נצטרך להוציא צו שיתנו לך מידע. ובאמת מילאתי טופס ומוניתי לוועד התימני, והייתי מגיע למשרדים לראות מה קורה ומה עושים. "יום אחד הגעתי למשרדים של הוועד, ואני רואה שיש איזה ויכוח מי יטפל בנפטרים, היה ויכוח בין העובד הקודם להנהלה. אמרתי מה הבעיה, אני לא מפחד מנפטרים, והלכתי והוצאתי את הגופה, וככה עבדתי ששה חודשים בלי תמורה עד שהבינו שהם צריכים משהו מסודר. עד אז בקהילות התימנים מי שהיה בחברא קדישא זה רק פנסיונרים שעזבו את העבודה וטיפלו בזה, וזה לא היה מסודר".

זאת הייתה הפעם הראשונה שלך עם נפטרים?

"לפני שנים כשהייתי בזיכרון יעקב, הייתי עם איתמר בר עזר שהוא היה גם מתעסק עם הנפטרים שם, ואני בתור בחור ישיבה, הייתי צמוד אליו, והוא היה מטפל שם בהכול, אז גם את זה עשינו". זה כבר הפך לעבודה שעושים בצורה שגרתית, או שכל נפטר יש את החרדת קודש?

אברהם: "כל משפחה ומשפחה זה הנפטר הבודד שלה, הדבר שאתה נשחק בו זה הניקיונות והרישום של הקברים וכל זה, אבל בהלוויה זה אינדיבידואלי, והמשפחה רוצה שאתה תהיה יחד איתה ב-100 אחוז וששום דבר לא יעסיק אותך. כולם יודעים במשפחה שלי שאין אפשרות לדבר איתי בזמן הזה, אני מתעסק בהלוויה, לא עונה לשום טלפון הכי דחוף שיהיה, חוץ מהלוויה אחרת שנכנסת חס וחלילה".

"המקרים שהכי מזעזעים אותי עד היום זה הנושא של תינוקות ועוברים. אנחנו החברא קדישא כמעט היחידה בארץ שנותנים להורים שאיבדו את העובר ללוות אותו לקבורה. זה לא מקובל אצל החרדים, אצל החילונים קצת יותר. אנחנו פשוט נותנים למשפחות להיות, ולהיפרד לדעתי בצורה יותר רגישה".

גוטווין: "כל דבר הוא סייעתא דשמיא. הצלחנו להביא למצב שכמעט אין ניתוחי מתים, הגענו למצב שאפילו המכון לרפואה משפטית באבו כביר, משכנע את המשטרה שאין צורך בניתוח הגופה".

מתוך כל מאות ההלוויות והמקרים שעברתם, יש איזה מקרה שנצרב בזיכרון, שאתם לוקחים אתכם?

ר' מלאכי מגולל סיפור מרגש ויוצא דופן: "יום אחד הייתי בכיכר

ליברטי

קנים את הדרוש תיקון
רכז המחלה המשפטית
הבין מה גורם לאנשים
בזיכרונם

צילום: קובי גרעון לע"מ

הלוויה, צילום: הדס פרוש, פלאש 90

מיכאל גוטוויין, צילום: דוד זר

את הסליחות שאומרים במנחה, יש לנו כינוס שנתי. זה יום שהוכרז שכל הגלמודים והעירויים אומרים עליהם קדיש, וכל נפטר שטיפלו בו חס וחלילה לא כמו שצריך, מבקשים ממנו מחילה.

אברהם: "אצל התימנים לא עושים דברים מיוחדים, אנחנו עושים יחד עם כולם את התיקון בבית העלמין ובודקים את מי שלא נעשו לו מצבות עד עכשיו. העובדים לא צמים, בדרך כלל התימנים לא נהגו לצום ביום הזה. הרב של החברה קדישא, גם בצומות שצריך לצום ויש לווייה, הוא מבקש לשתות קמח קמח, כי כבר קרה שהיו לנו שתי הלוויות בתשעה באב, ואחד העובדים פשוט התעלף באמצע, והיינו צריכים לפנות את העובד באלונקה של הנפטר לכיוון האמבולנס."

הקשר בין ז' באדר לחברא קדישא

יום ז' אדר, יום הולדתו ופטירתו של משה רבינו נתפשת בתפוצות ישראל כיום החברא קדישא, אולם בקהילות שונות היו נוהגים אנשי החברא קדישא להתכנס ולצום בתאריכים אחרים, כדוגמת ט"ו כסלו או ל"ג בעומר. מנהג ז' באדר, הוא מנהג ירושלים, וכך נהגו גם בפולין ורומניה, וכיום כאמור, זהו המנהג הרווח.

כמה טעמים ניתנו מדוע נבחר ז' אדר ליום החברא קדישא. הטעם הנפוץ הוא מפני שמהפסוק המדבר בקבורת משה רבינו, "ויקבור אותו בגיא" (דברים לד, ה) נלמד כמה מדיני קבורה. טעם נוסף הוא כי משה רבינו טרח רבות בכבודו של יוסף הצדיק, ועשה מאמצים רבים להוציא את ארונו ממצרים ולהביאו לקבורה בארץ ישראל כפי שציווה יוסף.

טעם אחר שנתנו, הוא טעם פרקטי יותר, מכיוון שלעולם לא יחול ז' באדר ביום שבת, ולכן חיפשו תאריך קבוע שתמיד יוכלו לצום בו ולומר סליחות, וכן לעשות את הפעולות הנדרשות בבתי העלמין.

בגלל שבחילה היה לו צרבת והיא הלכה וקנתה לו איזה תרופה מהבית מרקחת, ואולי זה מה שגרם לפטירה. והמשטרה נתלתה בזה וביקשה נתיחה אולי יש חשד לפלילים, אולי התרופה לא טובה. והיא ביקשה שלא ינתחו אותו כי ככה זה ביהדות להביא את המת לקבר ישראל בכבוד הראוי.

והגענו לבית משפט וטענתי את הטענות המשפטיות, למה לא צריך נתיחה. ואז השופט פנה אליה, ושאל למה היא מתנגדת. והיא אמרה: 'מה השאלה, זה אסור לפי ההלכה היהודית'. אז השופט אמר לה, 'אבל את לא אישה דתית אז מה אכפת לך, להיות רגועה ולדעת בוודאות מה קרה לך'. דפקתי על השולחן, ואמרתי לשופט, עם כל הכבוד לבית המשפט, אנחנו במדינת חוק, ורק עכשיו חוק חוק כבוד האדם וחירותו, ומי רמס אותו - בית המשפט שהוא אמור להגן על הדמוקרטיה. הוא ישר הבין את הטעות שלו, הלך ללשכה שלו, ומשם שלח את ההחלטה שלו שהוא מוותר על הנתיחה."

גוטוויין מוסיף ומספר: "ניקח את הפיגוע האחרון במתחם שרונה, גם שם בין ארבעת הנרצחים, הייתה אישה אחת שנרצחה, ולא היה לה בגוף אף קליע, והמשטרה רצתה לדעת אם להרשיע את המחבל בשלושה או ארבעה מקרי רצח. והיה דיון בבית המשפט בתל אביב, ואנחנו טענו שעצם זה שאדם נמצא בזירת פיגוע וכתוצאה מכך מת, גם אם לא נפגע פיזית מקליע וכדומה, זה מספיק בשביל להחשיבו נפגע טרור. המדינה ערערה והיה דיון בבג"ץ ב-01:00 בלילה, ובג"ץ קיבל את העמדה שלנו. זה נותן את הכוח להמשיך הלאה."

בתי המשפט קשובים לעמדה שאתם מציגים? "החוק הישראלי קובע את זה, ולא רק החוק, יש גם את בית המשפט העליון, שהוא היום מעל החוק וב-25 שנות עשייה האלה הגשנו הרבה בג"צים, וכשבג"ץ פוסק משהו, אי אפשר לערער על זה, ולכן כשאנחנו מגיעים לבית המשפט ומביאים תקדים שכבר נקבע בבג"ץ - השופט חייב לקבל את זה. מרוב ריבוי המקרים שטיפלנו אז גם המכון לרפואה משפטית יודע שגם אם המשפחה מתנגדת, הוא יודע שיקבלו את העמדה שלה. בפרט שהצלחנו להכניס למכון לרפואה משפטית את המכונה ששוללת חשד לפלילים גם בלי ניתוח של הגופה, וכל הטכנולוגיה הזו."

מה נוהגים אצלכם בז' אדר? גוטוויין: "כמו כל חברא קדישא, עושים יום צום ויש

הדוידקה בירושלים עם הרכב של החברא קדישא, פונה אלי אדם נסער ושואל אותי: 'אתה חברא קדישא?' אמרתי לו כן. הוא אומר לי 'אני צריך לקבור את הנכד שלי'. הוא לא היה נראה תימני, שאלתי אותו אם הוא ירושלמי והוא השיב בחיוב. אמרתי לו, בא למשרד, נפתח את הכרטיס אם אתה רוצה שאנחנו נטפל, ונתחיל לטפל. הוא שואל אותי כמה זה יעלה לי, אמרתי לו חתום אין כסף. אומר לי חתום חתום אבל כמה זה יעלה לי בסוף אמרתי לו חתום לגמרי, אתה תושב ירושלים, זאת העבודה שלנו.

"הוא התקשר להורים ואמר להם שמצא מי שיטפל בהלוויה והקבורה, ואז האבא אמר שאם זה חברא קדישא של תימנים אז שינסו לקבור את הילד ליד הקבר של הסבא-רבה שלו. אמרתי לו אנחנו בתהליך מאוד מהיר, לחפש קבר שיתאים לתינוק, אני לא יכול להבטיח, אבל אני יכול להשתדל שזה יהיה באותו אזור שהסבא קבור, לא מבטיח שיהיה ממש לידו.

"יצאתי לאתר מקום הקבורה ופתחנו את המקום. הגיעו בני המשפחה, וראיתי את האמא ממש שבורה ורצוצה, היא חיכתה שנים עד שיגיע הבן, אחרי כמה בנות, והנה הוא נפטר מהחידקל הטורף, וכל השבוע הם הוציאו עשרות אלפי שקלים והתרוצצו בין כל מיני אנשים ובאבות שהבטיחו להם כל מיני הבטחות שלא התקיימו.

"התחלנו את הטהרה, וגם אני שהתעסקתי בטהרה, בכיתי, זה היה ילד עם שיער ארוך יפה תואר ממש. ראיתי שהאמא ממש חיוורת, אז הבאתי לך משהו מתוק לאכול ולשתות. ומישהו מהזקנים שם לחש לי באוזן, להגיד לאמא שבזמן שמכניסים את הילד לבור, שתבקש מהקדוש ברוך מה שהיה רוצה, כי היא בעצם מקריבה קורבן.

"ואז הגענו למקום הקבורה ואני יורד לבור ואז פתאום שומע שאגות שער עכשיו כשאני מספר לך -השערות שלי סומרות, שאגות שלא שמעתי בחיי, וקיבלתי ממש פיק ברכיים, אתה פשוט לא יכול ללכת, ולא הבנתי למה הם צועקים. בסוף התברר שהתינוק נקבר ממש מעל לראשו של הסבא רבה שלו, שהוא קרוי על שמו, בלי שום תכנית, אני אומר לך, לא תכננו את זה, הלכתי חיפשתי מקום באזור ופתחתי קבר בלי לשים לב, ופשוט הסבא, שזה אבא שלה, אמרה הנה הילד נקבר ליד הסבא רבה שהוא קרוי על שמו וזה זעזע את כולם שם.

"אמרנו לאמא שתבקש מה שהיא רוצה, והיא כמובן ביקשה שייולד לה בן בריא. ואחרי שנה וחצי נולד בן והזמינו אותנו לברית, וממש לחצו שכל אנשי החברא קדישא יגיעו. אנחנו כבר התקרבנו, גם אשתי הייתה איתם בקשר וכשבנסתי לאולם, אמרו לי אל תשאל איך קראו לבן, קראו לו מלאכי על שמך. האמא אמרה לי אתה הארת את עניי ונתת לי הכוונה נכונה, ולכן קראתי לו על שמך. זה מאוד ריגש אותי", הוא מסיים וההתרגשות בקולו נשמעת היטב.

גוטוויין מביא סיפור, מהתחום שבו הוא מתמחה - הגנה על כבוד המת בבית המשפט. "היה לי פעם דיון בבית משפט, על מקרה עם איזו אישה רוסית, שבעלה נפטר, הוא היה בן אדם חולה שעבר אירוע מוחי פעמיים, והוא נפטר בלילה. כשהמשטרה הגיעה אליה לבית, השוטט שאל אותה מה לדעתה גרם למוות, והיא היה לה איזה רגש פנימי שאולי

הנוסחה לחופשת פסח מנצחת

כשאתם מתכוונים לבחור חופשת פסח חשוב שתבדקו מספר דברים עיקריים שחובה עליהם להתקיים, על מנת שהחופשה שלכם תהיה משתלמת ומהנה. ככל שתקפידו על ארבעת הכללים הבאים - כך תגדל מידת ההצלחה!

מאת יבניאל שירם

חברת נופש עם ניסיון

קודם כל ולפני הכל צריך לדאוג שלחופשה שלכם יהיו "אבא ואמא" וגב חזק, חברה עם ניסיון של שנים, כי הרי ידוע שהניסיון הוא מה שעושה את החופשה. ככל שלחברת הנופש יש יותר וותק בתחום, כך תדעו שיש על מי לסמוך במקרה ותתעוררנה לכם שאלות או בקשות מיוחדות טרום או במהלך החופשה אתם תרצו וודאי שיהיה נציג שתוכלו לפנות אליו, בטלפון או במקום עצמו. בעולם התיירות הכשרה לקהל יהודי דתי וחרדי הדבר חשוב כפל כפליים, שהרי מדובר בחופשת פסח ורמת ההקפדה על ענייני כשרות, תפילות בבית הכנסת, ליל סדר מסורתי ואווירת חג הם גולת הכותרת של הטיול. מבין כל החברות העוסקות בתחום ראוי לציין את שינפלד תיירות שהם בעלי 30 שנים של ניסיון ללא עוררין בתחום, ועשרות חופשות מוצלחות במלונות הכשרים והמפוארים בחו"ל. יתרון בולט אצל שינפלד מעל האחרים הוא הנוכחות הפיסית של מנהלי החברה בכבודם ובעצמם בזמן החופשה עם האורחים בבית המלון ובטיולים. הם נמצאים שם אתכם ומטפלים בכם באופן אישי, מספקים מענה מיידי לכל שאלה ומתייחסים לכל אורח כאילו היה בן בית וחלק ממשפחת שינפלד. יחס כזה לא תקבלו באף חופשה אחרת.

בית מלון ברמה גבוהה

יש אנשים שלא אכפת להם כל כך מהי רמת המלון בו יתאכסנו, אך הניסיון מלמד כי זו טעות מדרגה ראשונה. בחופשת פסח על אחת כמה וכמה חשוב שבית המלון יספק את כל הצרכים ואף מעבר לכך, ויפנק את האורחים ברמה הגבוהה ביותר. חשוב לבחור מלון מוכר מרשת בעלת שם ומוניטין, ולוודא שהוא ברמת 5 כוכבים, דבר המתבטא בניקיון החדרים, בעיצוב הפנימי של הלובי והשטחים הציבוריים הגדולים, וברמת השירות שתקבלו מאנשי הצוות. בחופשת פסח הקרובה בחרנו במלון הילטון ניקוסיה בקפריסין בחופשה של שינפלד תיירות. חברת שינפלד מקיימת שיתוף פעולה צמוד בהצלחה גדולה עם רשת מלונות הילטון היוקרתיים מזה מספר שנים, לאחר שהיו בהילטון דרזדן, סופיה, ברטיסלבה ותאילנד. הילטון ניקוסיה הוא מלון יוקרתי ומפואר שיושב בלב העיר לא רחוק ממדרחוב לידרה המפורסם ורוב אתרי התיירות המעניינים. במלון לובי ענק ומעוצב עם פסנתר כנף המשקיף על הבריכה, חדרים וסוויטות ברמה גבוהה, חדרי אוכל גדולים שיעוצבו באופן חגיגי עם מפות לבנות וסידורי שולחן יוקרתיים עם זרי פרחים, חדר כושר וספא, ובית כנסת בשטח המלון. בקיצור כל מה שצריך לחופשת חג מושלמת.

מטבח נשר ומקצועי

פסח זה אוכל, וכל המרבה הרי זה משובח. בבואכם לבחור חופשת פסח בדקו שלושה קריטריונים עיקריים: כשרות, כמות ואיכות. הרי כשתהיו בחו"ל במהלך חוה"מ לא תרצו להתחיל לחפש מה לאכול בחוץ, משימה בלתי אפשרית כשלעצמה. הקפידו לבדוק את התפריט שחברת הנופש מציעה לכם בליל הסדר ובמהלך החופשה, מי אחראי על כשרות המזון, ומה רמת צוות השפים. בנושא המטבח חברת שינפלד תיירות מקבלת ציון לשבח ואין ספור המלצות של אלפי לקוחות מרוצים ושבעים. הם מביאים צוות של שפים זוכי פרסים הכוללים שף מטבח חם, שף מטבח קר, שף סלטים, שף אוכל יהודי המתמחה במאכלים מסורתיים לעדות המזרח ואשכנז ושף קונדיטור שמתמחה בהכנת עוגות לא שרואה. את משלוחי המזון מטיסים באופן מיוחד מאירופה, ארה"ב וישראל, והתפריט יכלול יינות משובחים, גבינות אירופאיות, בשרים ודגים טריים, מנות חמות וקרות, מצות שמורות, וקינוחים טעימים מכל הסוגים. במלון גם יפעל בר אירי שיגיש טעימות ומעדנים במהלך היום הכל גלאט כשר לא שרואה תחת פיקוחו של הרה"ג משה נחשוני שליט"א.

פעילויות וטיולים מעניינים

לאחר שדאגתם לחברה, מלון, ואוכל טעים, וודאו שיהיה לכם מעניין במהלך החופשה ושכל יום תמצאו לאן ללכת לטייל ומה לעשות בכל שעות היממה. בדקו מה רמת מדריכי הטיולים שחברת הנופש מספקת לכם. האם הם דוברי עברית, האם הם מכירים היטב את האזור והמסלולים. האם קיימת תכנית אמנותית במהלך החג, והאם קיימים תכנים מעניינים למבוגרים ולילדים במידה ואתם מגיעים עם כל המשפחה, האם קיים בייבי-סיטר לקטנים שהרי אתם המבוגרים תרצו קצת זמן איכות לעצמכם להנות מהשקט בחופשה. בשינפלד תיירות תוכלו לסמן "וי" על כל אחד מהקריטריונים הנ"ל. הם מביאים מדריכים דוברי עברית מהשורה הראשונה בארץ, שמואל בראונשטיין, גבי מור יוסף, צבי בן ישר ואבי לנקרי שיטיילו אתכם ברחבי האי ובעיר ניקוסיה עצמה בכל יום ליעד מעניין חדש. התכנית גם כוללת הופעות זמר ומוסיקה יהודית עם ישי לפידות, יוסי שוורץ, אהרלה נחשוני וישראל נחמן תורג'מן, וסדנאות של אורית ארקוס המדהימה. כשבאים לבחור חופשה שכוללת הכל זו החופשה המנצחת של פסח, שעונה באופן מושלם על כל הנושאים החשובים. הזמנות מתקבלות במשרדי החברה בטלפון 03-6189999 או באתר האינטרנט www.shainfeld.com

3 ימים אחרונים!

צילום: דליה מדי

FINAL SALE

70%

על כל החנות

www.nana-h.co.il

הזמנות לסיטונאים בלבד נא לפנות למספר: 058-645-6410

קשתות ♥ סרטים ♥ סיכות ♥ שרשראות ♥ בגדנות ♥ סנדלים ♥ כתרים לאירועים ♥ תיקים

ירושלים מלכי ישראל 8 גאולה 02-5004583 ♥ בני ברק רבי עקיבא 95 03-5053862

ארוזים חתוכים ילדות נשים כתרם

סובלים מפסוריאזיס?

סדרת Relipso מכילה רכיבים טבעיים המקלים מיידית על תופעות הפסוריאזיס

- ✓ מחזקת עמידות בפני לחצים
- ✓ מסייעת לשיקום רקמות העור
- ✓ מונעת תנאים רעליניים המתבטאים במצבי דלקת כרוניים
- ✓ מאזנת את התחדשות תאי העור המואצת בשל הפסוריאזיס
- ✓ תומכת בכליות ובעמידות הכבד מפני נזקי המחלה הכרונית

התקשרו עוד היום ליעוץ מקצועי וליווי אישי של צוות המומחים

03-7207153

מוצרי החברה עוברים בדיקות איכות קפדניות ומקופות תחת תקן של GMP ותקי ISO 9001:2015

המסיתים בע"מ

זה כבר הפך לתופעה, פוליטיקאים
שמרשים ללשונם להשתלח במגזר
החרדי, במנהגיו וברבניו, אישי מקצוע
שתוקפים את המשפחות ברוכות הילדים
ועד לנציג שכונתי שמעוניין "לחנוק את
החרדים" ◀ בעקבות הדחתו של יחיאל
לוי מתפקידו, יצא כתב 'כל ישראל'
ארי קלמן לבחון את ההתבטאויות
המפורסמות נגד המגזר החרדי בשנים
האחרונות בשדה הפוליטי, וכיצד
הסתיימו הסערות שפרצו בעקבותיהן

ארי קלמן

רצתה לעבוד עץ ואבן, ופה נעשה פולחן של עץ ואבן". גם לשבת לא הניחה אותה שונאת יהדות והצהירה כי "בארוחה, תמיד יפה שיש נרות. השבת זה רעיון נהדר, הנר זה דבר יפה, אבל הפרשנות שעושים אצלנו, לפיה כל מי שמייחס כבוד למועדי ישראל תכף נרשם כמסורתי כדי שייכנס לסטטיסטיקות של הדתים - זו איוולת".

מחיר ההסתה: בממשלת רבין השנייה כיהנה אלוני כשרת החינוך וישבה בקואליציה משותפת עם מפלגת ש"ס. הקדנציה שלה במשרד הייתה רצופת עימותים עם המפלגות החרדיות. עד כדי כך שמרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, הודיע כי "צריך לעשות משתה ביום שתמות". אלוני הפכה לסמל למאבק בכפייה הדתית ובהפרדת הדת מהמדינה. בשלב מסוים דרש הרב עובדיה מראש הממשלה יצחק רבין לפטר אותה ממשרד החינוך אחרי התבטאות נגד התורה ושלל התבטאויות נגד הציבור החרדי. לבסוף, היא נאלצה לעזוב את משרד החינוך, לאחר שש"ס תבעו את פיטוריה מראש הממשלה רבין, והיא מונתה לשרת התקשורת, המדע והטכנולוגיה.

רק בשבוע שעבר זה קרה שוב, כאשר איש אלמוני עד לאותו רגע, יחיאל לוי מנכ"ל המינהל הקהילתי 'יובלים' בקרית יובל, קרא לחנוק את החרדים עד שיצאו מהשכונה, לוי נאלץ להתפטר בסוף השבוע מתפקידו. 'כל ישראל חוזר למסיתים שהסיתו נגד הציבור החרדי לאורך השנים - משולמית אלוני ועד יחיאל לוי - ההתבטאויות שהסעירו את הפוליטיקה בישראל.

אולי הדוגמא המפורסמת ביותר היא שולמית אלוני, שהלכה לעולמה לפני שנים אחדות, הייתה יו"ר מרץ וכיהנה כשרה בממשלת רבין השנייה, בתקופה בה הרבתה להתבטא נגד המגזר החרדי ונגד רבניו, ובין השאר אמירות קשות כמו דבריה על מרן הגר"ע יוסף זצ"ל, אותו האשימה בגזענות וטענה כי "אין לנשים מקום אצלו במפלגה... אני, כאישה, לא יכולה לכבד אותו".

על הכותל המערבי אמרה כי הכותל הוא "מקום היסטורי שהפכו אותו לבית כנסת. מכיוון שעשו שם עזרת נשים עם מכלאה וכל זה, אותי זה לא מעניין יותר. חוץ מזה, אני לא מקבלת את כל הקדרושה שמייחסים לאבנים. היהדות אף פעם לא

האב והבן לפיד

לפיד האב בנה את הקריירה הפוליטית הקצרה שלו בהסתה נגד הציבור החרדי, כך בבחירות לכנסת ה-16 גדל מ-6 ל-15 מנדטים, כשהוא רוכב על גל של שנאת חרדים ודת. באותה קדנציה הצטרף כשר המשפטים לממשלת שרון השנייה והיה ממובילי השיח האנטי חרדי ומהתומכים הגדולים בקיצוץ קצבאות הילדים שעשה שר האוצר דאז...בנימין נתניהו.

כשהחלו דיוני התקציב, סירב לפיד לתמוך בו, בטענה ש-290 מיליון שקל הולכים למפלגות החרדיות, לשיבות ולתלמודי התורה. אך אחרי כמה שבועות נפגש לפיד עם ראש הממשלה אריאל שרון, בפגישה בה הבטיח לו שרון 700 מיליון שקל לחלק כראות עיניו, בתנאי שיתמוך בתקציב - וכך היה. גם הבן יאיר לפיד, שבנה את הקריירה הפוליטית שלו על מלחמה

נגד החרדים בבית שמש, מחזיק על שמו שלל ביטויים נגד המגזר החרדי, כמו של אחד מחברי מפלגתו שקרא לציבור 'טפילים'.

צילום: משה שניצל, פלאש 90

ציפי לבני

למפלגות חרדיות, מדינה שערכיה הדמוקרטיים והיהודיים לא מתנגשים זה בזה.

גם התבטאויות נגד אברכי הכולל יש ברזומה של הגברת. בפתח מושב חורף של הכנסת ה-19 נאמה לבני במליאת הכנסת על השוויון בנטל ואמרה: "אין צדק חברתי אם אין שוויון בנטל. צדק חברתי משמעו גם שוויון בנטל וערכות הדתית משמעה שכולם גם תורמים. אני מאמינה בשיתוף, ויותר מכך, בשותפות. אני מאמינה שכל אזרח ישראלי צריך ויכול לתרום לחברה ולמדינה, ומי שאינו משרת בצבא צריך, על כן, להקדיש שנה או שנתיים מחייו לשירות אזרחי, בקהילתו או בקהילות אחרות."

חברת הכנסת והשרה לשעבר ציפי לבני מחזיקה בקריירה שלה אין ספור התבטאויות נגד המגזר החרדי. ברשימה הארוכה ניתן למצוא התבטאויות כמו זו שאמרה בקיץ תשע"א כי "אסור להיכנע לסחטנות של קבוצות קטנות". היה זה בתקופת המאבק החברתי, ולבני לא הסתפקה בכך וכמה ימים לאחר מכן הוסיפה: "צריך לומר את האמת: יש כאן שני סקטורים שמקבלים מהממשלה ונתניהו בגלל לחץ פוליטי. האנשים ברחוב לא מיוצגים בממשלה הזאת."

בהמשך השנה אמרה לבני כי "צריך להחליט בכל אחד מהנושאים האלו. עלינו להגיע להסדר שיסמור על האינטרסים הביטחוניים, להפסיק לתת את המונופול על המדינה היהודית

ברץ נגד מרן

ראש הממשלה ביקש למנות את ד"ר רן ברץ לתפקיד ראש מערך ההסברה הלאומי. אלא שברגע האחרון פורסמו התבטאויות של ברץ נגד נשיא ארה"ב, נשיא המדינה ואף חמור מכך - נגד המגזר החרדי ונגד מרן הגר"ע יוסף זצ"ל.

התברר כי ברץ כתב בתקופת מערכת הבחירות על מרן הגר"ע יוסף זצ"ל: "ראיתי אצל עמית סגל את הוידאו החדש של הרב עובדיה. אז אמנם נכון, הרב עובדיה נתן תחושת כבוד ושייכות לרבים, ובכל זאת דעתי הכללית על המפעל שלו שלילית מאוד. הוא הזיק לא רק למדינת ישראל, אלא גם במידה רבה לאותם אנשים שלהם בא לעזור. גם מובן מאליו שאידיאולוגיה אני והרב עובדיה היינו די הפוכים כמעט בכל שאלה פוליטית, ואין לי שום יחס משמעותי לפסיקותיו או לחכמתו התורנית, אבל למרות כל אלו, בכל פעם שאני רואה אותו אני מתאהב בו וסולח על הכול. זהו, אין איזו תובנה, סתם רציתי לשתף". על המגזר החרדי בכלל כתב ד"ר ברץ כי "האלימות בעולם החרדי. אמנם נכון, ניתן לטעון שבעבר החרדים היו אלימים יותר. בצעירותי הם היו זורקי אבנים סדרתיים בשבתות, מפגינים באלימות נגד שוטרים, מבעירים פחי זבל וחוסמים רחובות. כל זה שכך בשנים האחרונות. אבל מדוע? הסיבה פשוטה. החרדים לא התמתנו, אלא ישראל נכנעה לתכתיבי המגזר. 'פשרה' קוראים לזה, אבל למעשה מדובר בויתור מצד אחד בלבד. החרדים לא מוותרים על כלום, בזמן שאחרים מוותרים להם כדי שלא ייפגעו רגשותיהם הדתיים. כך שהאלימות השוכנת מתחת לפני השטח בעולם החרדי לא נעלמה, אלא פשוט ניצחה. מכירים את הדוגמא של הימין על כך שערכים מסתובבים חופשי ביישובים יהודיים אבל לא להפך? הנה דוגמא דומה. מה יקרה לחרדי שילך על שפת הים

בתל-אביב? פחות או יותר כלום. הוא יכול אפילו לפתוח דוכן להנחת תפילין. עכשיו נסו לנסוע בשכונה חרדית בשבת. התוצאה תהיה אלימה. החרדים לא השלימו עם העובדה שהם חיים במדינה מודרנית ולכן עליהם לחיות עם התנהגות של אזרחים חופשיים שאינה עולה בקנה אחד עם ערכי המגזר שלהם. זו אשליה. הם פשוט הצליחו לקבל מהמדינה אוטונומיה, ובתנאים האלה אין להם שום צורך להיות אלימים. גרדו את השטח, כמו למשל בחוקי גיוס שוויוניים, והאלימות תפרוץ."

בעקבות הדברים האלו יצאו במפלגות החרדיות במתקפה נגד המינוי. במפלגת ש"ס אמרו כי "כל שר שני בממשלה הותקף בגסות על ידו וזה בלי להזכיר את נשיא המדינה". יו"ר ש"ס השר אריה דרעי הוסיף כי "תנועת ש"ס מגנה בחריפות את דברי הבלע של ד"ר רן ברץ נגד מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. דבריו מוכיחים באופן נחרץ את חוסר שיקול דעתו ואת חוסר התאמתו המוחלטת לתפקיד ראש מערך ההסברה הלאומי". גם השר ליצמן הודיע לנתניהו כי לא יתמוך במינוי, בשל דבריו נגד הציבור החרדי.

חה"כ יגאל גואטה הגיב לדברי ברץ נגד הגר"ע יוסף וכתב: "מר נתניהו, אפשר לרמוס חלק מהאנשים כל הזמן, אפשר לזלזל בכולם חלק מהזמן, אי אפשר לרמוס ולזלזל בכולם כל הזמן, על אף שאנו סולדים מדרך זו. בוודאי לא לעשות זאת למפלגה אחראית ונאמנה כמו ש"ס. כעת הלכת צעד אחד יותר מדי, זה כבר לא רמי סדן ולא לסדר תפקידים בתאגיד השידור הציבורי, וזה גם לא הגיבוי המופרז שאתה נותן לדרישותיהם של הרפורמים על מנת לכסות על יחסיך העכורים שהצלחת בכישרון רב לבנות עם הממשל בארה"ב, זה כבודו של מרן, פאר הדור הרב עובדיה יוסף זצ"ל."

הסתה מקומית

הדבר עורר בזמנו תגובות רבות וברקוביץ התגונן: "אין לי דבר כנגד אנשים חרדים באשר הם. להיפך, אני מאמין כי מה שהופך את ירושלים למיוחדת כל כך היא המורכבות שלה. ההודעה שלי התייחסה לשינוי מאזן הכוחות בייצוג היחסי לאוכלוסיות שונות בעיר. הגדלת הכוח של נציגי הציבור החרדי באופן לא מותאם איתנו, תביא הלכה למעשה לפגיעה בציבור הסובלני. אני מכיר את התנהלות חלק מהנציגים החרדי בן ועדות"

אך התופעה לא פוסחת גם על המועצות המקומיות בעיריית ירושלים לקראת הבחירות פרסם עופר ברקוביץ, העומד בראשות סיעת התעוררות ומשמש היום כסגן ראש העיר ומחזיק תיק התרבות, פוסט בו כתב: "מאוכזבים מאוד מראש העיר ניר ברקת. ששינה את מאזן הכוחות בוועדות שונות וחשובות כמו וועדת הכספים וועדת התמיכות. והוסיף לוועדות אלו נציגים חרדים, החלטה הפוגעת בציבור הסובלני."

צילום: יונתן זיב, פלאש 90

"אין לא רעדו לך הידיים כשחתמת על המינוי של רן ברץ שדיבר על מרן בצורה מחפירה שכזו? בושה ועלימה. כל מילותיך היפות על הערכתך למרן הם שקר וכזב, תעתועי מילים שלא עולים בקנה אחד עם מעשיך, כהרגלך בקודש."

בעקבות הדברים פרסם נתניהו עצמו הודעה המתנעת מדבריו של ברץ וכתב: "הדברים אינם ראויים ואינם משקפים לא את עמדותיי ולא את מדיניות הממשלה. ד"ר ברץ התנצל על הדברים".

לאחר כמה ימים נפגשו ברץ ונתניהו, ובסיום המפגש התנצל על דבריו כנגד נשיא המדינה ראובן ריבלין וכנגד בכירים אמריקנים וכתב: "אני מתנצל על הדברים הפוגעניים שפרסמתי ברשת ביחס לנשיא המדינה, נשיא ארה"ב ואישי ציבור נוספים. אני מצטער שלא עדכנתי את ראש הממשלה על דברים אלה קודם לכן. הדברים שפרסמתי נכתבו בקלות הדעת ולעיתים גם בבדיחות הדעת, בשפה שמתאימה לרשתות החברתיות ולאדם פרטי. ברור לי היטב שבתפקיד ממלכתי יש להתנהג ולהתבטא אחרת. ביקשתי מראש הממשלה הזדמנות ללבן איתו את הדברים בימים הקרובים". אך ברץ לא התנצל על דבריו כנגד הציבור החרדי ולבסוף מונה ושימש כראש מערך ההסברה עד לפני כחודש - אז פרש במפתיע מתפקידו.

יועץ כלכלי נגד משפחות

פרופסור אבי שמחון, היה יו"ר המועצה הלאומית לכלכלה ולפני כן יועץ לשר האוצר יובל שטייניץ. ב-2010 נאם שמחון בכנס קיסריה, בו גילה מה הוא חושב על משפחות מרובות ילדים, "חלק גדול מהעוני בישראל היא תולדה של התנהגות מסוימת. במדינת ישראל ישנה תופעה שלא קיימת באף מדינה מפותחת בעולם: לשכבות אוכלוסייה שלמות ישנן שבעה, שמונה ואף עשרה ילדים. יתרה מזו, לבדואים יש גם כמה נשים, זה דבר הרסני לחברה, כי הסיכוי שילדים הללו יגמרו בית ספר וירכשו מיומנויות הוא נמוך. אנחנו חייבים לשאול את עצמנו כחברה, מה עלינו לעשות לטובת האנשים הללו, שמזיקים לעצמם וילדיהם. עד שהבעיה הזו לא תיפתר, לא נוכל למגר לא את העוני ולא את האי שוויון, כי הכנסה שמתחלקת לעשרה ברור שאינה מספיקה. כי אנו מגדלים דורות של עוני. זו בעיה אקוטית והיא ייחודית לישראל".

הדברים נאמרו בזמן ששימש כיועץ לשר האוצר יובל שטייניץ ועוררו סערה גדולה. יו"ר וועדת הכספים חה"כ משה גפני הגיב לדברים, "הוא לא הראשון שאומר זאת, פרעה קדם לו במדיניות של 'פן ירבה'". לפני שנתיים החליט ראש הממשלה בנימין נתניהו למנות את פרופסור שמחון לתפקיד יושב ראש המועצה הלאומית לכלכלה, והדבר עורר זעם במערכת הפוליטית. חברת הכנסת שלי יחימוביץ (המחנה הציוני) הגיבה באותם ימים וכתבה בחשבון הטוויטר שלה: "שמחון הוא קפיטליסט מיושן עמוס קלישאות שאבד עליהן הכלח, שונא עניים בכלל וחרדים בפרט, דרך מעניינת של בנימין נתניהו לצחוק עלינו ועל דו"ח העוני".

יו"ר וועדת המדע של הכנסת ח"כ אורי מקלב אמר: "זהו מינוי שגוי ואינו מתאים, שמחון הינו מהשבעים שלא רק שאינם חשים את הרעבים והעניים, אלא אף סבורים שהעניים מונעים מהם להיות מרושנים יותר. בעלי הרעות הללו הינם אנוכיים, מנותקים ואכזריים. מינוי יועץ כזה בממשלה חברתית הוא מינוי בלתי מוצלח. ראש הממשלה נכשל לאחרונה בכמה מינויים בהם תמך ומינוי זה הוא כנראה הגרוע שבהם".

למתקפה באותו ערב הצטרף גם חבר הכנסת ישראל אייכלר, שאף פנה למזכיר

צילום: מרים אלסטר פלאש 90

הממשלה וביקש להעביר מסר חריף לראש הממשלה נתניהו, "אינני יודע מי נתן עצת אחיתופל למנות שונא משפחות ברוכות ילדים כאבי שמחון ליועץ כלכלי. יש זעם גדול בציבור משפחות ברוכות הילדים. נתניהו חייב לדרוש מאבי שמחון להתנצל בפומבי על דבריו המתועבים נגד משפחות ברוכות ילדים".

כעבור כמה ימים שוחח ראש הממשלה עם ראשי המפלגות החרדיות, השרים אריה דרעי ויעקב ליצמן יחד עם סגן שר החינוך מאיר פרוש ויו"ר וועדת הכספים משה גפני, ועדכן אותם על המינוי של שמחון. השרים וחברי הכנסת הביעו את דאגתם לאור התבטאויותיו מהעבר נגד עניים ומשפחות ברוכות ילדים. באותה שיחה הבהיר ראש הממשלה כי הוא מחויב להסכמים הקואליציוניים והמדיניות החברתית כלכלית לא תשתנה.

חברי הכנסת הודיעו אז לראש הממשלה כי אם שמחון ימשיך להתבטא כפי שעשה בעבר כנגד משפחות ברוכות ילדים או לפעול בהתאם למשנתו זו בנושאים הכלכליים, הם לא יעברו לסדר היום על כך. לסיום, סיכמו ראשי המפלגות כי "ילדי ישראל הם עתיד עם ישראל ומשפחות ברוכות הילדים מהוות ברכה ואושר. הממשלה מחויבת לדאוג למען ילדי ישראל ותפעל למען זכויותיהם ועתידם. אמנם לראש הממשלה זכות למנות את אנשי המקצוע הראויים לתפקיד לטעמו, אך נעמוד על המשמר שלא יכניסו מגמות שליליות כלפי המשפחות החלשות בישראל ומשפחות ברוכות הילדים".

עם זאת, המאבק נגד המינוי עצמו נכשל, ואבי שמחון משמש כיום כיו"ר המועצה הלאומית לכלכלה:

מיקי לוי והטפילים

צילום: יונתן סניטל פלאש 90

עם הקמת הממשלה השלישית של נתניהו, בה כיהן יאיר לפיד כשר האוצר, בראיון שהעניק סגן שר האוצר מיקי לוי הוא נשאל על הציבור החרדי ושילובו במגזר הכללי. סגן שר האוצר אמר כי יש לשאת יחד בנטל ולהשתלב בשוק העבודה, ואז, הוסיף ואמר: "אי אפשר להיות טפילים על הציבור הישראלי".

המגיש שאל את מיקי לוי האם הוא באמת חושב שהחרדים הם טפילים. "איך אתה לא מתבייש לומר כזה דבר?", תהה, וסגן השר שהבין את השגיאה, מיהר להתנצל על דבריו: "אני מתנצל על המילה, אני רק אומר שאי אפשר להיות על כתפי משלם המיסים הישראלי, התנצלתי על המילה המיותרת, אני אומר, אי אפשר להמשיך ולחיות מבחינה כלכלית על כתפם של אלה שמשלמים מיסים, של אלה שהולכים לצבא, של אלה שמשרתים את המדינה. אתם אזרחים שווי זכויות? אז כואו תהיו שווי חובות".

בתגובה לדבריו החמורים של מיקי לוי, אמר אז חבר הכנסת אלי ישי כי "זה מדאיג שבישראל 2013 נאמרים דברים כמו בגרמניה 1942. אם אמירות דומות כמו שאמר סגן השר היו נאמרות במדינה אחרת על ידי חבר פרלמנט אירופאי על הקהילה היהודית, הייתה הארץ מזועזעת ובצדק. לצערי, התנהלותו של שר האוצר ויו"ר יש עתיד, נותנת לגיטימציה ומעודדת המשך הפגיעה בציבור החרדי - פגיעה שידוע כיצד היא מתחילה אך לא כיצד תסתיים. במקומות אחרים בעולם קוראים להתנהלות ולהתנהגות הזו - אנטישמיות".

בעקבות הדברים פנה יו"ר אומ"ץ אריה אבנרי לוועדת האתיקה של הכנסת באמצעות קובלנא שהגיש נגד ח"כ מיקי לוי, בגין

התבטאותו החמורה כנגד המגזר החרדי אותם הגדיר כ"טפילים", התבטאות שגררה זעם ציבורי נרחב ואף הובילה להתנצלותו מעל גבי בימת הכנסת.

בדבריו כתב אבנרי כי "המדובר בהתבטאות חמורה ואומללה אשר אינה מכבדת את כבודה של הכנסת ואינה הולמת את מעמדו של חה"כ לוי כחבר כנסת. שימוש בביטוי חמור כנגד הציבור החרדי, כינוי עמים ללא מדינות, כגון היהודים והצוענים כ'גזעים טפילים'. דבריו של חה"כ לוי מהווים התבטאות הגובלת בהסתה נגד הציבור החרדי בכללותו, ויש לראותם בחומרה רבה ולגנותם מכל וכל".

בהמשך הדגיש אבנרי כי על פי החלטת ועדת האתיקה הוועדה לא תנקוט בריסון בהתייחסות לשימוש פוגעני הכולל דימויים מעולם התוכן של השואה, וכי התנצלותו של מיקי לוי אינה מספקת: "תנועת אומ"ץ מודעת לכך, כי חבר הכנסת לוי התנצל בשידור על התבטאות זו, אך הדבר קרה אך ורק לאחר שהשרדן הפנה את תשומת ליבו לעניין, ואין בכך בכדי להפחית את חומרת העניין".

צריך לצעוק

יו"ר הוועדה לפניות הציבור, חה"כ ישראל אייכלר, מסביר מדוע ההסתה פורחת בשנים האחרונות וכיצד יש להתמודד עמה

ירושלים, כך גם כל ההפרעות וההשגות על העברות תקציביות לשיבות.

אך למרות שיש פחות הסתה, המצב מסובך יותר, כי היום בכל העברה תקציבית הפקידים חוששים להעביר כספים כי היועץ המשפטי שואל.

עם זאת כאמור יש שיפור, אם ניקח לדוגמא את יחיאל לוי שהתפטר. פעם הוא לא היה מתפטר, הוא היה הופך לגיבור ונהיה חבר כנסת...

בכל נושא שבעולם שאני צריך להסביר אין לי בעיה, חוץ מנושא הצבא שאני נמנע מלהסביר, לפעמים אני מסתפק בלומר מילה בקצרה.

צריך לזכור כשבאים להילחם בחזית ההסברה, שהאויב הרפורמי לא רוצה להבין, המאזין או הצופה הוא לא אוהב ולא שונא, הוא שומע. קיבלתי פעם הדרכה שאומרת - אל תדבר עם המראיין או מי שמולך, דבר עם הבחור בנעלי בית, הוא לא באמת זוכר מה אמרת, אבל אם אתה צועק - אז הוא שומע את מה שאתה אומר...

אני אפתיע, בשנים האחרונות הרבה בגלל קיומם של כלי תקשורת לרוב, יש פחות עוצמה להסתה האנטישמית שהייתה במשך הרבה שנים, כשכל העם היה ניזון מערוץ אחד וערוץ שתיים ושני עיתונים, כך שכל מאמר נגד חרדים היה לזה השפעה נוראה, ומובילי ההסתה היו אנשי שמאל ממרץ כמו שולמית אלוני. דווקא היום, בגלל ריבוי כלי התקשורת, יש פחות התייחסות למה שאומרים.

כל הנושא של הצבא הוא הנושא המרכזי להסית נגד החרדים, תמיד יש להם את התשובה - הצבא. הם קידשו את הצבא למלחמה, הם הפכו את הצבא למקום של טומאה - אבל זה לא מונע מהם לטעון שאתה פריט.

מאז שהרפורמים הקימו קרנות, החלו אנשים ישראלים להתפרנס מההסתה, כולל עיתונאים שקיבלו כסף מאמריקה להסית נגד הציבור החרדי. כל חקירות ראש הממשלה, או מה שהיה נגד דרעי זה החל בכסף רפורמי ששילמו לאנשי מרץ ולעיתונאים בעיריית

עוד במסיתים

כל אלה הם רק טיפה מן הים מההסתה הרווחת נגד הציבור החרדי. אמנם, בשנים האחרונות עלתה המודעות לנזק ולשנאה שבאים בעקבותיה, והנציגות הפוליטית החרדית כבר אינה נותנת לדברים לעבור בשתיקה.

כך כאשר מגישה בתחנת הרדיו גל"צ שוחחה עם אורחת בתכניתה בשעת לילה והסכימה עם האמירה ש"החרדים מסריחים כמו קניידלאך", אז ארגון 'דוסיס' ששם לו למטרה להיאבק בהתבטאויות שכאלה פתח במחאה חברתית, ובשלב מסוים אף חילקו מתנדי הארגון קציצות קניידלאך לשדרי גל"צ. בסיום המחאה הודחה השדרנית ותחנת הרדיו שידרה התנצלות בפני המגזר החרדי.

מקרה דומה היה כאשר תוכנית סאטירית בשם 'פוליטשוק', שהתיימרה לחקות את המערכת הפוליטית בישראל, שידרה אמירה של אחת הדמויות כי הוא "היה הורג את החרדים". גם אז פרצה סערה, ובסיומה שודרה התנצלות כי התכנית סאטירית לחלוטין ולא נועדה לפגוע באיש.

ברשימת אישי הציבור מהם ספג המגזר מינון שונה של הסתה, ניתן מקום של כבוד גם ליו"ר מר"צ לשעבר יוסי שריד, לראש העיר ערד ניסן בן חמו ששרוי במאבק נגד קהילת חסידי גור בעיר ועוד. אך נראה שלאחרונה התחדד המסר לפיו התבטאויות שכאלה לא יעברו עוד בשתיקה, ומי שמתיר את חרצובות לשונו - עשוי לשלם על כך בתפקידו.

הרב של הדרום

שנים ארוכות
לפני שעולם
החסידות גילה את
הפוטנציאל בערי
הדרום, כבר היה
שם האדמו"ר רבי
ישראל ניסן רוזנבוים
מקרעטשניף, שהחל
לקרב את התושבים
על 'כל ישראל'
שווח עם רב העיר,
הפוליטיקאים וגם
החסידים ומשרטט
פרופיל לדמותו
של הרבי ע"ה נגינתו
בכינור, נס ההצלה,
שיעורי התורה וגם
שר הביטחון לשעבר
שנחלץ להגן על
הרבי בגופו

רפי פרלשטיין

פני כארבעה עשורים נוסדה קרית קרעטשניף בקרית גת, ברחוב אלישע בעיר, שם קבע האדמו"ר רבי ישראל ניסן רוזנבוים מקרעטשניף את משכנו. לפני מספר שנים, עת החלה תנופת ההתחדדות בעיר, העתיק האדמו"ר את משכנו לשכונת 'רמת דוד' בעיר, שם, בטבורה של השכונה החדרת ההולכת ומוקמת בימים

אלו, הקים האדמו"ר את בית הכנסת המחודש. בקרית גת מספרים כי בית הכנסת והמקווה טהרה המפואר שנבנה לצדו, הוקמו לפי תכנון שהכין אביו של הרבי, האדמו"ר רבי דוד משה מקרעטשניף זצוק"ל, לפני שנים רבות, עת התקבצו חסידיו של האדמו"ר זצ"ל בעיר. לאחר שהתכנון שהוכן בימים ההם לא יצא אל הפועל, משכנם החדש של חסידי קרעטשניף בקרית גת הוקם לפי התכנונים דאז.

האדמו"ר שהגיע לקרית גת לפני קרוב ליובל שנים, הפריח את השממה הרוחנית בדרום הארץ, שנים רבות לפני שהקהילות החסידיות הגדולות גילו את העיר השקטה, האדמו"ר היה זה שהניח את היסוד הראשונה של הציבור החסידי בעיר.

בתחילת הדרך, התושבים והעירייה לא ראו בעין יפה את ההגירה החרדית ההמונית לעירם, והערימו קשיים רבים על הקהילה, אלא שהאדמו"ר בנועם הליכותיו טווה מערכת קשרים ענפה עם ראש העיר ואישי הציבור, ובקשרים אלו פעל במסירות נפש רבה למתן את ההתנגדות מצד ראשי העיר.

קרית קרעטשניף בקרית גת מהווה מגדלור של אידישקייט, לכל תושבי העיר בפרט ולכלל אזור הדרום בכלל, כמשך השנה נוהרים מאות חסידים ואוהדים לעריכת השולחנות ולמעמדי הקודש במחיצת הרבי מקרעטשניף.

הרבי הוא בנו השני של האדמו"ר רבי דוד משה רוזנבוים מקרעטשניף, שנפטר בט"ו בתמוז ה'תשכ"ט. האדמו"ר זצ"ל מילא את מקום אביו לאחר השואה. הוא הקים בתחילת שנות ה-50 את קריית קרעטשניף ברחובות . בשנותיו האחרונות שיחרר רבים לפתחו, והוא הקים את ישיבת "שער אליעזר" דחסידי קרעטשניף ברחובות.

אחיו הגדול של הרבי, הוא האדמו"ר רבי מנחם אליעזר זאב רוזנבוים, שממלא את מקום אביהם האדמו"ר זצ"ל בקריית קרעטשניף ברחובות.

אחיו השלישי הוא האדמו"ר רבי זיידא שמואל שמעלקא רוזנבוים מביטשקוב, שלמגינת לב הסתלק לבית עולמו לפני כשלוש שנים לאחר מחלה קשה.

אחיו הצעיר של הרבי מקרעטשניף קרית גת, הוא האדמו"ר רבי מאיר רוזנבוים מפרמישלאן, שהקים את חצרו בשנת תשמ"ט בקרית הרצוג בבני ברק.

'כל ישראל' ירד לעיר הדרומית כדי לשמוע מתושבי המעוז החרדי המתפתח על הרבי שמנהיג את העיר ביד רמה שנים רבות. "העיר קרית גת בכלליותה, חייבת לרבי מקרעטשניף את רוחניותה", אומר ל'כל ישראל' אחד מותיקי העיר, "לפני כחמישים שנה, כשהגיע להנהגור כאן, העיר הו הייתה שממה רוחנית באמצע שום מקום. הרבי הפריח את העיר ברוחניות ובחסידות, זכינו שדמותו מאצילה על עירנו".

יכולת ניתוח מדהימה

איש התקשורת רונן גרוס, מקורבו של האדמו"ר, מספר בשיחה עם 'כל ישראל' על הקשר הקרוב עם האדמו"ר. "תחילת היכרותי עם האדמו"ר הייתה לפני שנים רבות, לאחר נישואי, משציפיתי לפרי בטן שנים ארוכות, אבי הציע לי לבוא להתברך מפיו של האדמו"ר בקרית גת". לדברי גרוס, "גדלתי במשפחה סרוגה, והתפלאתי מהצעתו של אבי ללכת להתברך אצל רבי חסידי. לבסוף, החלטתי להיענות, הגעתי למעונו של הרבי, ומכאן החל פרק חדש בחיי".

הוא מתאר את הרגעים בקודש פנימה, "נכנסנו לחדר, ראיתי על הכיסא מלאך, הוא קיבל אותנו בספר פנים יפות ובחמימות רבה, לרגע היה נדמה לי שאנחנו מכירים שנים. היחס המקרב ליהודי שהוא מעולם לא ראה, שבה

אותי בחיקו".

גרוס ממשיך ומספר, "תינית בפני האדמו"ר את צרתי וביקשתי את עצתו האם לפנות לטיפול רפואי, האדמו"ר אמר לי 'למה טיפולים? אני מבטיח לך שתיושע בקרוב', שנה לאחר מכן הגיעה הישועה ונולדה בתי הבכורה".

גרוס חושף בפנינו כי אחרי שנים רבות, הבין כי הקשר המיוחד עם האדמו"ר לא החל בעת שנשוע בזכות הברכה שקיבל מהרבי. "למפרע נודע לי, כי לפני עשרות שנים, סבתי נושעה בעניין אישי, אצל סבו של האדמו"ר ברומניה".

גרוס ממשיך, "הרבי מקבל כל אחד, הוא רואה את הבפנים, ראיתו רואה למרחוק, יכולת הניתוח שלו על כל אירוע בחיים היא מדהימה, בשיחה אחת הוא יכול לרגע להיות רופא ודקה אחרי זה כלכלן, אני מרגיש כבנו, נפשי קשורה בנפשו, הוא מבחינתי האדם שמסמל לי את הטוהר של החסידות ושל היהדות, הממשיך של הבעל שם טוב".

עוד מקורב לאדמו"ר שביקש לשמור על עילום שמו מספר ל'כל ישראל' על היכרותו עם האדמו"ר, "בעולם החסידי, לא נחשפו כל כך לגלותו העצומה של הרבי, וטוב שכך, אחרת היה תור ארוך של זקוקים לישועה".

"בעריכת השולחנות של הרבי", מספר ל'כל ישראל' אחד מהחסידים, "ניתן לראות יושבים זה לצד זה, חסידים, ליטאים, בני קהילות גור ובעלזא השכונות, כיפות סרוגות וגם חילונים. אנשים שרחוקים לגמרי מחסידות מוצאים פה תל תלפיות ומגדלור רוחני בו הם משקים את נפשם הצמאה".

לדברי חסידיו של האדמו"ר, הפשטות, הצניעות והיחס האישי והקרוב לכל אחד מהבאים אל פתחו, הוא המקרב בין הרבי לקהל.

רונן גרוס אינו היחיד שרואה עצמו 'חסיד' של האדמו"ר מקרעטשניף בקרית גת, על אף שהוא איננו תושב העיר ואף אינו חובש שטריימל לראשו. "זר לא יבין זאת, חבושי השטריימלים לצד עטויי הכיפות הצבעוניות מסתופפים במחיצת האדמו"ר כמקשה אחת. ב'משתה היין' ביום הפורים עומדים הם כתף לצד כתף, מתנועעים בדביקות כששפתותיהם שרות בקול גדול ומטים אוזן בשקיקה לדברי הרבי".

עוד חסיד של הרבי מבקש להצטרף לדברים, ומוסיף, "בשונה מחצרות הקודש הרבים, לרבי פחות משנה אם תלך עם 'וואסע זאקן' (גרביים חסידיות) או אם אתה חובש שטריימל, כל יהודי שחי חיי תורה, בלתי לה' לבדו, יכול למצוא את מקומו במחיצת הרבי".

תאריכים מיוחדים

מעמד מיוחד נערך בקרעטשניף קרית גת בימי החנוכה, בהם נוהג האדמו"ר כדרך אבותיו, לנגן בכינור לאחר הדלקת הנרות, את הניגון "שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים", החסידים יושבים כתף אל כתף כשהם צופים באדמו"ר פורט על מיתרי הכינור, כמאמר המזמור אותו מנגן האדמו"ר, "כזקן אהרן שיוור על פי מידותיו".

בכל שנה בנר שלישי של חג החנוכה, מתקיימת סעודת ענק סביב שולחנות ערוכים, בתופים ובמחולות, זהו יום ההצלה של האדמו"ר, לפני כעשור חלה האדמו"ר במחלה הנוראה ל"ע, בנר שלישי של חנוכה, משהוחרמר מצבו והרופאים הרימו ידיים, האדמו"ר הוכנס לניתוח מציל חיים, ועבר אותו בהצלחה.

עוד יום מיוחד אותו מציינים בכל ריכוזי בית קרעטשניף, הוא יום ט"ו תמוז, יומא דהילולא רבה של אביו של האדמו"ר, רבי דוד משה מקרעטשניף זצוק"ל. האדמו"ר עולה לציון הקדוש של אביו בבית העלמין ברחובות, ולאחר מכן עורך את שולחנו בבית מדרשו בקרית גת. כשנותר זמן, נוהג האדמו"ר לפקוד את עריכת השולחן של אחיו הבכור, בקרית קרעטשניף ברחובות.

ר' עמי ביטון, נציג ש"ס בעיריית קרית גת, אומר בשיחה עם 'כל ישראל', כי הוא בקשר קרוב עם הרבי משנת '88, "עוד מחיי העסקים הייתי מגיע רבות כדי ליהנות מעצותיו המחכימות של האדמו"ר, מעבר לאישיותו הרוחנית והידע העצום שלו בכל רזי התורה, הוא איש

לפיה אחיו הבכור של הרבי, האדמו"ר מקרעטשניף, מגיע לבקר בקרית גת. מסורת זו החלה בהוראת האם הרבנית מקרעטשניף ע"ה, במטרה לשמור על האחדות והקשר בין האחים האדמו"רים.

בנו הגדול של האדמו"ר, הרה"צ רבי דוד משה רוזנבוים, הוא חתנו של האדמו"ר מפוריסוב. בנו השני הרה"צ רבי יחזקאל רוזנבוים הוא חתנו של האדמו"ר מפינסק קרלין. בנו השלישי הרה"צ רבי חיים מרדכי רוזנבוים הוא חתנו של האדמו"ר מתולדות אהרן, הבן הצעיר הרה"צ רבי שלום אליעזר רוזנבוים, נשוי לבתו של האדמו"ר מראדשיץ צ"ל. בתו הבכורה של האדמו"ר נשואה לבן דודה הרה"צ רבי חיים מרדכי רוזנבוים, ראש ישיבת קרעטשניף.

עוד איש ציבור שמקורו לאדמו"ר, הוא שר הביטחון לשעבר ומי שמתמודד בימים אלו בשנית על ראשות מפלגת העבודה, חבר הכנסת עמיר פרץ. בשיחה עם 'כל ישראל' מספר פרץ על שנים ארוכות של קשר קרוב במיוחד לאדמו"ר.

"הוא איש קדוש וצדיק, זכיתי להכיר אותו בעת שהתמודדתי לפני כעשור לראשות מפלגת העבודה", מספר פרץ, ומוסיף, "האדמו"ר בירך אותי בחום ואכן זכיתי בראשות המפלגה ובבחירות הכלליות בהישג מרשים של 19 מנדטים".

לדברי פרץ, "אחרי הבחירות, ביקשתי מראש הממשלה דאז, אהוד אולמרט, לקבל את תיק האוצר. סיפרתי לאדמו"ר והוא הניף את ידו בביטול ואמר לי כי אני ימונה לשר הביטחון, והוא צדק".

"גדלותו של הרבי", אומר פרץ, "היא הדרך המיוחדת בה הוא מתייחס לכל יהודי באשר הוא, דתי או חילוני, קנאות לצד פלורליזם, דרך ארץ קדמה לתורה היא נר לרגליו, השילוב של כל זה, גרם לי כחילוני לאהוב את התורה בדרך המיוחדת הזאת".

אנקדוטה משעשעת בה משתף ח"כ פרץ, "אחרי מינויי לתפקיד שר הביטחון, הגעתי ביום הפורים למשתה היין שערך האדמו"ר בבית מדרשו, האדמו"ר נתן לי 'פליק' של חיבה, והמאבטח שהגיע עמי, שלא הבין את הסיטואציה 'נחלק' להגנתי, חצצתי בינו לבין האדמו"ר כדי שחלילה לא יפגע ברבי..."

סדר יומו של האדמו"ר נפתח כל בוקר בשעה מוקדמת, הרבי ספון בחדרו על תלמודו, את התפילות עושה האדמו"ר במניין מצומצם בחדרו.

בכל הערב בשעה 19:00, נפתחות דלתות לשכתו של הרבי, והוא מקבל את קהל חסידיו לעצה ולישועה, החסידים מספרים כי קבלת הקהל נמשכת שעות ארוכות ולעיתים עד השעות הקטנות של הלילה.

שבת, כמנהג בית קרעטשניף, הוא יום עמוס עבור החסידים, הרבי ניגש לפני העמוד בכל התפילות ואף משמש כ'בעל קורא', עריכת השולחן בליל שבת נמשכת עד אור הבוקר, ובשבת בצהריים מתקיים ה'מיטאג טיש' לבחורי החסידות במתכונת מצומצמת כמנהג קרעטשניף. בבית הכנסת של החסידות, שמשמש בפועל כבית הכנסת המרכזי של הקריה החרדית, נשמע קול התורה משעת בוקר מוקדמת, החל מעלות השחר מתקיימים שיעורי תורה ומנייני תפילה, שיעור דף היומי ואף שיעור בתנאי. בהוראת האדמו"ר בכל ערב מתקיים שיעור בספר 'חק לישראל' לבעלי בתים.

בשעות אחר הצהריים נוהג האדמו"ר לבקר בכולל האברכים של החסידות, שם האדמו"ר עוקב מקרוב אחרי האברכים ששוקדים על תלמודם.

האדמו"ר נוהג בכל תחילת זמן בעולם הישיבות, לאסוף את בחורי החסידות לשיחת חיזוק, האדמו"ר מרבה לעודד את הבחורים להשקיע בפנימיותם ופחות בחיצוניות, עוד מבקש האדמו"ר מהבחורים, שילמדו מדי יום קטע מתוך הספר 'חובת הלבבות'.

הכוורת הקרובה

נאמניו הקרובים של הרבי, הם הרב מאיר כץ (30) הוא יד ימינו של האדמו"ר, המוציא והמכניס בביתו והאיש החזק בקהילה, הרב אהרן הרבסט (35) שכותב את הקוויטלאך בעת שהקהל נכנס למעונו של האדמו"ר לעצה ולישועה, והרב ברוך יהודה שמנהל את בית האדמו"ר.

האדמו"ר נוהג לבקר רבות את אחיו, ופעמים רבות נוסע הרבי לקרית פרמישלאן בבני ברק או לקרית קרעטשניף ברחובות, ומסתגר עם אחיו האדמו"רים שעות ארוכות. שנים ארוכות, קיימת מסורת בחצר הקודש קרעטשניף,

חכם מאד שתמיד יודע לספק את העצה הנכונה". ביטון מספר, "האדמו"ר הוא מדמויות ההוד של העיר, הפריח את הנגב ואת הדרום בתורתו ובקדושתו. בשמחות של משפחת האדמו"ר אני מוזמן מזה שנים רבות למרות מקום מושבי באופוזיציה".

לפני מספר חודשים, רכבו של האדמו"ר היה מעורב בתאונת דרכים בצומת רמות בירושלים. בחסדי שמיים, האדמו"ר שהיה בדרכו להשתתף בשמחת שבע ברכות שערך בן דודו - ניצל בנס של ממש ונפגע באורח קל.

בעת אשפוזו של האדמו"ר בבית החולים הדסה עין כרם בעיר, הגיע לבקר מרן האדמו"ר מבעלזא, שטרח להגיע לבית החולים לאור הידידות הקרובה בין השניים, בשנים האחרונות הוקמה קהילת בעלזא בעיר קרית גת, ובשל כך שומר האדמו"ר מבעלזא על קשר קרוב עם הרבי מקרעטשניף המנהיג הרוחני של העיר קרית גת. בביקור שוחחו האדמו"רים שעה ארוכה על התפתחות הקהילה החרדית בכלל והקריה החסידית בפרט, בעיר קרית גת.

רבה של קרית גת, הגאון הרב משה הבלין, מספר ליכל ישראל' על הקשר הקרוב עם האדמו"ר, "זכיתי להכיר את הרבי לפני 45 שנים, עת היגר לעיר קרית גת, הגעת לעיר זמן קצר אחרי. מאז אהננו שומרים על קשר קרוב, זכיתי לאורך שנים ארוכות לבקר רבות במעונו של הרבי".

לדברי הרב הבלין, "בעבר הרבי ואף אנוכי היינו מעורבים בפוליטיקה העירונית והיה תיאום נפלא בין ההנהגה הרוחנית של העיר, להנהגה הפוליטית. לצערי, החרדים יושבים כיום באופוזיציה, בכך הקשר שלנו לכל הפוליטיקה הפנימית פחת משמעותית".

הרב הבלין מספר בהתרגשות רבה כי "בקרוב יזכה הרבי שיפתח המקווה הראשון בקריה החרדית בעיר, והבית הכנסת החדש שהקים הרבי", לדברי הרב, "שנים רבות סח בפניי האדמו"ר ובפני רבני העיר, על רצונו העז כי תוקם בעירו קריה חסידית כבכל עיר ואם בישראל".

הרב מספר, "שנים רבות צחקנו עליו, לא האמנו שחלומה של הרבי יתגשם, אבל הנה זה קורה ובגדול, העיר נמצאת בתנופה משמעותית, עוד ועוד קהילות חסידיות מצטרפות לבירת הנגב". חותם הרב את דבריו.

סדר יום עמוס

צילום: בעריש פילמר

חתונת נכדת זקוניו של זקן רבני מרוקו הרב יהושע מאמן

סיום השס במלאות 20 לפטירת גאב"ד מאקווא בני ברק

הילולת רבי מרדכי מזויעהל

האדמו"ר מדושינסקיא בבני ברק ובאשדוד

האדמו"ר מצאנז בשבת מפוארת בירושלים

מסע 'יחידי סגולה' עם האדמו"ר מקראסנא

בחצרות בית השם

בעריכת יוסי קרויזר

השבוע בחצרות גדולי ישראל

ועידת 'אהבת קדומים' של סאטמר בקונטיקט

ראש ישיבת קרית מלך
בביקור בארה"ב

שמחת בית מיר ברוכפלד

טעויות נפוצות

יותר מדי גרושים. צילום: יעקב כהן, פלאש 90

אם נפתח ונאמר שאין צורך לצאת ולהיפגש בכלל לפני החתונה, יראה לנו הדבר מוזר ובלתי הגיוני. אבל אם נחזור 70 שנה אחורה, נראה שסבא וסבתא שלנו, שגרו בחו"ל, לא יצאו בכלל והתחתנו צעירים מאד.

סבתא היתה ילדה כבת 12 וקפצה בחבל... סבא עבר במקרה ברחוב וראה אותה, 'קשר' אותה, ולקח אותה לרבנות... הם לא יצאו למסעדות, לא אכלו גלידה בטיילת, וגם לא רקדו ביחד... ועד היום הם נשואים, עובדה!

היום אנחנו יוצאים ביחד, אוכלים במסעדות, מטיילים... ומתגרשים אחרי חודשיים... אז מה דעתכם, איזו שיטה טובה יותר, של היום או של פעם? פעם, כשלא יצאו ולא נפגשו, הנישואין החזיקו מעמד הרבה יותר זמן.

כיום, במדינתנו הקטנה התגרשו בשלוש שנים האחרונות כ- 30,000 זוגות. זאת אומרת שנוספו לנו כ- 60,000 גרושים וגרושות.

אבל, אנחנו לא במדרגת האמונה והביטחון של סבא וסבתא, אנחנו דור אחר. אנחנו רוצים להרגיש שהחלטה בדינו. ולכן אל לנו לחזור על טעויות שעשו זוגות אחרים. אדם שנמצא במצב של חבר או ידיד מכריז על עצמו שהוא בקשר לא מחייב, שכן קשר מהסוג הזה יכול להמשך לאורך זמן בלתי מוגבל.

התפישה שלפיה 'נצא יחד לשם חברות ואם על הדרך תהיה גם חתונה, אז נתחתן' - בטעות יסודה. היציאה המשותפת צריכה להיות מוגדרת יוצאים כדי לברר אם בן הזוג יתאים לי לחיים משותפים של נישואין ולא רק לבילויים.

היציאה צריכה להיות תכליתית, איך אומרים - להגיע לתכל'ס. צריך שתהיה מטרה לפגישות, כדי לדרכן אותו להגיע לידי החלטות.

הזמן הוא נושא חשוב מאד בחיים בכלל, ובפגישות בפרט. נכון הדבר שלא צריכים להיחפז בהחלטה ויש לקבל אותה מתוך שיקול הדעת, אבל גם למרוח את הזמן - זו לא שיטה.

היום קיימת אופנה שהיא בעוכרינו, לצאת ביחד זמן רב. יוצאים ביחד במשך שנה וחצי, שלוש שנים, שבע שנים... גם אם תצאו ביחד 10 שנים עדיין לא תכירו אחד את השני. אין ביציאה ממושכת שום הבטחה שתגיעו לזוגיות טובה יותר אחרי החתונה. ההיכרות האמיתית נעשית רק אחרי החתונה. הזמן שלכם יקר מאד. אל תתנו לו לחמוק מכם...

חינוך עם חיוך

כשרוצים להפעיל ילדים ולגרום להם לעשות את מה שאנו מבקשים יש צורך לשמור על שלשה כללים!

א. לדבר בגובה העיניים - כלומר להגיד להם מילים פשוטות וברורות. לא מילים מופשטות, כלליות, או מסובכות. לדוגמא: לא לומר לילד שהרביץ - 'תפסיק להיות אלים... או, תחדל לבצע פרובוקציות...' אלו מילים

ויש עוד אפשרות - לא לישון. וכאן נמצאת הטעות! אין מצב שילד לא ישן.

לפעמים הורים נסחפים באיומיהם לכיוונים שליליים, לדוגמא: ילד שלא רוצה לאכול ארוחת ערב ועושה בעיות - אמו אומרת לו - "אתה אוכל או לא? ... אם לא תאכל יגיע לכאן הכלב השחור...". ובאמת אם הוא לא אכל הכלב השחור יגיע? כמוכן שלא, ואז הילד פשוט לומד לשקר והמורה שלו היא האמא!

זאת ועוד, כיון שהילד בדרך כלל מאמין לאמא שלו, כל הלילה נדמה לו שהכלב השחור נמצא בחדר. ומצב כזה יכול להכניסו לחרדות ופחדים.

לכן אין לתת לילד שום אפשרות נוספת חוץ מההוראה שלנו ועלינו לנסח את הדברים כך: לך לישון! בוא לאכול! תפסיק להרביץ! וכיוצא בזה. צריך להיגמל מהמשפט השני - "או לא", על ההורים לדעת שהם "הבוסים" והם הקובעים ועל פיהם בלבד יתנהל הבית.

שלא יאמרו. אלא לומר לו - "אל תרביץ לאחיק... תפסיק לצבוט את הילד". גם המילים - "תהיה ילד טוב" חסרות משמעות כיון שמהי ההגדרה למושג ילד טוב, זה כללי מידי, הילד לא הבין למה התכוונו ההורים.

ב. טון דיבור חד משמעי - לא מבקש, לא מתחנן, לא מתחנחן אלא פוקד! צריך לזכור הילד לא שומע רק את המילים אלא הוא מקשיב גם למנגינה, המנגינה משנה משמעות ולפעמים הופכת משמעות. פקודה ברורה שניתנה עם "מוזיקה" של תחנונים אינה פקודה והילד לא יבצע את המוטל עליו. לכן לפני שהורים קובעים שהילד לא ממושמע הם צריכים לבדוק אם הם יודעים להוריד פקודה.

ג. לא לאיים - איום בדרך כלל גורר את הילדים לאופציה שאנו לא מעוניינים בה.

שימו לב למילים שכולנו אומרים לילדים - "אתה יושן או לא?", "אתה בא לאכול או לא?", "כשאומרים לילד -"או לא" הוא מבין שיש בחירה ואופציה - יש אפשרות לישון

כשרות הליקר:

רותחים וממתקים בו את הליקר. מאחסנים במקום קריר ואפל למשך כשלושה חדשים, והליקר מוכן לשתייה.

כשרותו: אלוהול הבסיס:

אלוהול הבסיס יכול להיות תזקיק של תבואה או של יין. וודקה. טקילה, קוניאק, וויסקי או כל משקה אלוהולי אחר. באם הוא תזקיק של יין הרי הוא באיסור סתם יינם – יין נסך. קיים ליקר דבש שהוא בדרך כלל על בסיס ויסקי, והרי הוויסקי מיושן בחביות יין של גויים, ואינו כשר.

הטעמים:

ניתן לשלב בליקר אין סוף טעמים: טעם פירות, שוקולד, עשבים, דבש ועוד. בכדי שהליקר יקבל את טעמו הרצוי, מכילים רבים מהליקרים חומרי טעם וריח מלאכותיים, העלולים להיות מיוצרים משומנים מהחי. כמו כן עלול הליקר להכיל תוספת גליצרין. הגליצרין הינו תוצר לוואי של שומנים. העלול להיות מופק משומנים צמחיים או משומנים של בעלי חיים – דבר שכמובן הופכו לטרף.

ליקר שמנת:

אחד מסוגי הליקר הנפוצים הוא: אייריש קרים שהוא ליקר על בסיס שמנת וויסקי וקפה (Irish Cream מותגים נוספים מוכרים הם "קרולנס", "מילווד" ו"בושמילס קרים". בתהליך הייצור של הליקר מחשמלים את המולקולות של השמנת והוויסקי כדי שלא תיפרדנה זו מזו. נהוג לשתות אייריש קרים במגוון דרכים – כמשקה נקי, כתוספת לקפה במקום חלב וסוכר.

למעשה:

ליקר חייב בכשרות מהודרת ומדוקדקת שכן בניגוד למשקאות אחרים אשר ישנם חוקים ונהלים מה מותר להכניס לתוכם, הרי שהליקר הינו משקה חופשי ויכולים לערב בו כל שיחפצו.

ליקר הינו משקה אלוהולי בטעם פירות, עשבי תיבול, אגוזים, תבלינים, פרחים, או קצפת, בתוספת סוכר. מקור המילה ליקר הוא מהמילה הלטינית Liquifacere שמשמעותה: "התמוססות" הכוונה היא להתמוססות חומרי הטעם והריח, במשקה. הליקרים הם בדרך כלל מתוקים למדי, אינם מיושנים, אך מושהים לזמן מה במהלך ייצורם, בכדי לאפשר לטעמים להתמזג.

צאצאי התרופות:

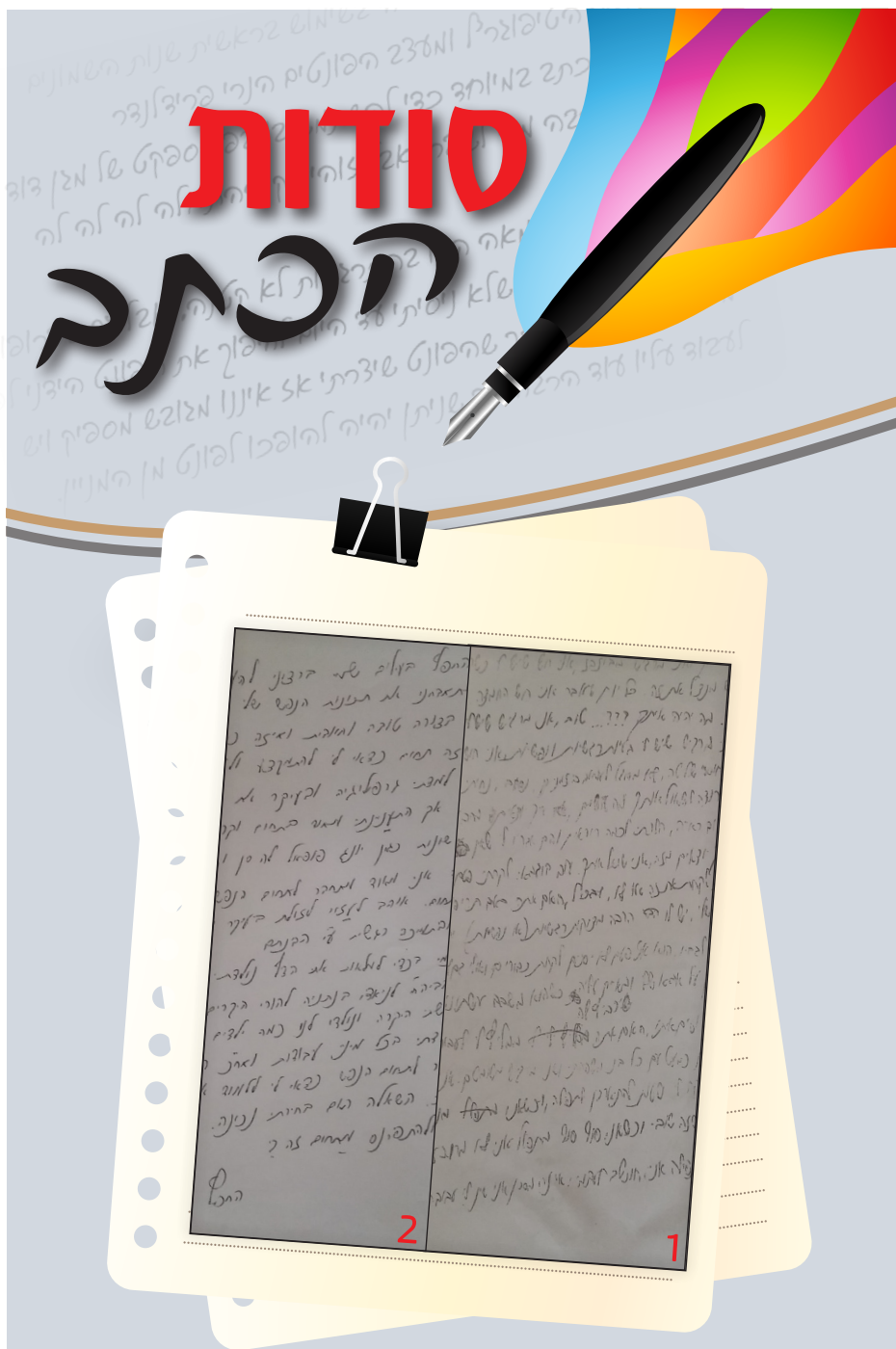
הליקרים המודרניים הינם צאצאים היסטוריים של תמיסות אשר שימשו בעבר הרחוק כתרופות על בסיס עשבים וצמחים, ומקורם בעיקר באיטליה. כיום, ליקרים מיוצרים ברחבי העולם, ושוחים אותם בדרכים רבות: כמשקה נקי, עם קרח, עם קפה, מעורבים עם שמנת, משמשים כרכיב בבישולים או כתוספת לקוקטיילים.

ממותק בסוכר:

האבחנה בין ליקרים ומשקאות חריפים אחרים אינה פשוטה, זאת עקב ריבוי המשקאות האלוהוליים הזמינים כיום בטעמים שונים, בצורה של וודקה בטעמים וכדומה. אי לכך המאפיין האמיתי של הליקר הוא היותו מכיל תוספת סוכר, בניגוד לוודקה בטעמים המכילה חומרי טעם בלבד, ואינה ממותקת בסוכר. ברוב הליקרים אחוז האלכוהול נמוך 15% -30% ABV אם כי ליקרים מסוימים מכילים אלוהול בגובה של 55% ABV.

תהליך ייצור הליקר:

בוחרים פרי כגון אפרסק או שילוב של כמה פירות משלימים, כגון תפוזים וחמוציות. קוצצים גס. מועכים מעט את הגלעינים בכדי לשחרר מהם טעמים. ממלאים בצנצנת זכוכית יחד עם אלוהול, אוטמים היטב, ומניחים במקום קריר ואפל. לאחר כשבועיים כשהנוזל ספג את טעמי הפרי, פותחים את הצנצנת ומסננים את הנוזל עד לקבלת נוזל צלול ללא משקעים. ממסים סוכר במים

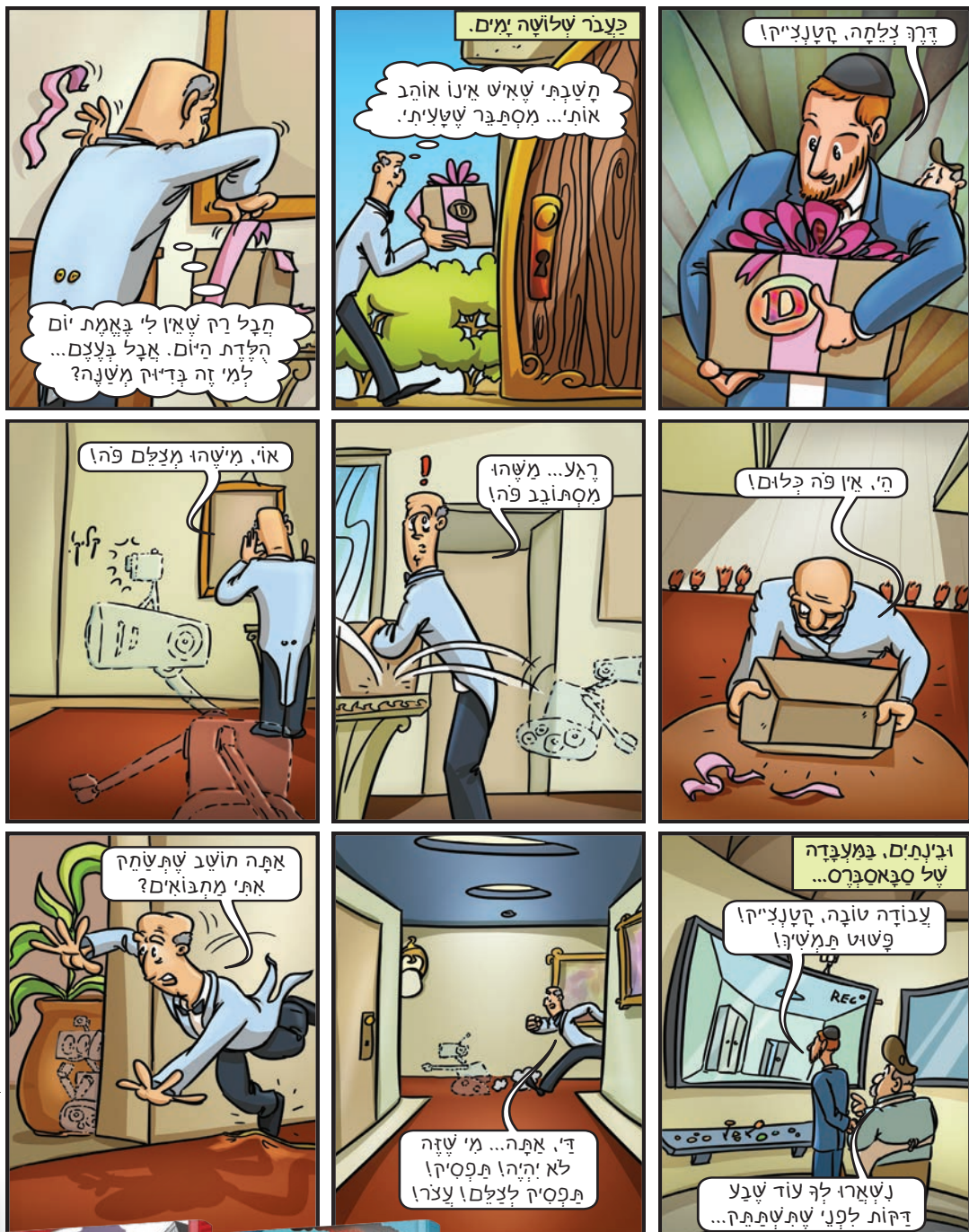

בין אבדון לעשייה

לדוגמא: שורות עולות יכולות לבטא שאיפה להתעלות או התקדמות ומצד שני לעופף ולהיות מנותק מהמציאות. ניתן לראות בשני הכתבים הנ"ל שכיוון השורה יורד כלפי מטה. אולם כל אחד מהם מופעל ממקום שונה לחלוטין. הגרפולוג לוקח בחשבון מספר תנאים שמתקיימים בעת ובעונה אחת, בכתב הראשון רואים את האותיות הקטנות והלא קריאות, תנועת הכתיבה האיטית, הרבה מחיקות ותיקונים, האדם מאבד כל תקווה בחייו, לא מוצא בתוכו את המקום לשאוף למעלה, מרוכז ברחמים עצמיים ומחשבות פסימיות הוא צולל למטה אל תהומות הייאוש.

ואילו בכתב השני, האותיות גדולות יותר, כתיבת התנועה מהירה, כתב ברור וקריא האדם מופעל מתחושה בריאה של שמחת חיים וחדות יצירה, הוא רוצה לרדת למטה אל העולם על מנת ליזום, לפעול שינוי ולגלות את כשרונותיו, כל שורה חדשה הוא מתחיל להתרחק מעט מהשוליים הימניים של הכתב כלומר תוך כדי פעילות הוא נשאב אל העשייה ומתמזג אתה באופן הרמוני. שני כתבים יצרו שורות יורדות - האחד אל האבדון והשני אל העשייה. בפעם הבאה תשימו לב איך אתם הולכים..

אחד הדברים שמלמדים את הגרפולוג - באיזה אופן מתקדם או לא מתקדם הכותב, דבר זה ניתן ללמוד ממהלך השורה. מאז שלמדנו בבית הספר התרגלנו לכתוב על שורות ישירות, כך שלמעשה באופן טבעי השורה שמרה עליו שלא לסטות מהכיוון הישר ולשמור על בסיס שורה ישר יחסית. באבחון הגרפולוגי מתבקש הנבחן לכתוב על דף חלק. לרובנו זה מפגש חדשני ורב הכותבים מופתעים בעצמם לגלות איך נראה הדף שלהם בסוף הכתיבה. אם יבקשו מאיתנו ללכת בקו ישר על מדרגה צרה, סביר להניח שיהיו שינויים משמעותיים בביצוע המטלה כאשר אנחנו ערניים, עצבניים, עייפים או תחת השפעת אלוהול. מהלך השורה הוא הבסיס, הקרקע הניצבת מתחת לשורה הנכתבת, וגם הוא מושפע ביותר ממהלכי הרוח שלנו. יחד עם זאת מסמל כיוון השורה את יכולה העמידות שלי להתמיד בכתיבה הישרה. אין כותב שבאופן מודע ינסה דווקא לכתוב שורות שעולות למעלה או יורדות למטה, ישנו איזשהו צו פנימי שאומר לנו לכתוב ישר. אז מה בכל זאת בוקע מעומק הנפש וגורם לשורה שלנו לקבל צורה שונה? באופן כללי ישנן שורות עולות, יורדות, ישירות או נפתלות. כאשר המניעים הפסיכולוגיים לאותו כיוון משתנים בין האנשים השונים.

המלומה מספר 1

הבאג'יט

סוף כל חזות פרק ה'

כתב וציר: אבימי

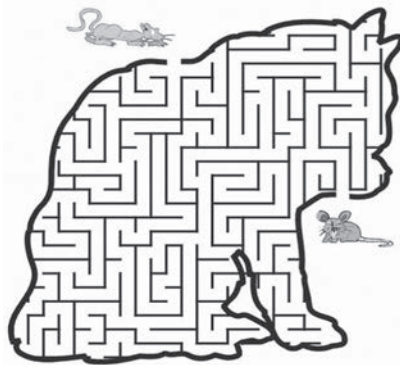

חידים קומיקס

להשיג ברשת חנויות אור החיים ויפה נור ובחנויות הספרים המובחרות

סורוקו

			4	6	8		9
	4		9				6
			7	3		2	4
			6		5	3	2
6		5	1		9		
1		8		7	3		
3					6		1
9			8	1	4		

לומדים לציור עם: דבורה בנדיקט

ט"פ
הוא נאמר -
צביעה כביון אחד -
כאשר אנחנו צובעים את הציור
לא משנה באיזה צבעים נבחר להשלים
נצבע כל שטח הציור באותו הכיוון
אדגמא את כל שטח השלר נצבע באכסון
כי כשאנחנו בוחרים כיוון צביעה אחד
הצביעה יוגר מקצועי
כלצובעים אכמה כיוונים זה הורס את היופי
והמקצועיות של הציור

מבצע מזודה

1 נתחיל בציור הראש נוסף קו עיניים	2 נצייר לסת ועין	3 נוסיף קשתית בעין אף גבות ואוזן	4 נסיים עם העין נוסף פה ופנים האוזן	5 נצייר שערות צוואר ונסיים עם הפה
6 נצייר פאות כיפה וצווארון	7 נצייר את היד	8 נוסיף את קצה השרוול והחולצה	9 נתחיל בכף היד ותחילת המכנס	10 נסיים עם יתר האצבעות
11 נצייר את בסיס המזודה וחגורה למכנס	12 נוסיף את הפרטים האחרונים	13 מחקי	הילד בזווית של פרופיל - מבט לצד לכן נצייר רק חצי מהפנים מה שהופך את הציור לקל יותר	

ממבחר ספרי דבורה בנדיקט:

חדש!
המורה בנדיקט
אני רוצה חבר
הספר שילמד כל ילד וילדה כיצד לרכוש חברים ולהתמודד נכון בחברה!
ארגז כלים לאינטלגנציה רגשית - חברתית
להשיג בחנויות הספרים המובחרות
או בטל: 052-4033344

טעים

קרדס צילום: גליל אביזם

מרק מיסו

MATSUYA הכשרה מספקת הצצה למטבח היפני העשיר והחדשני, באמצעות שילוב נכון בין אווירה לטעמים מקוריים מהמזרח. יפן הרוחקה מרגישה קרובה מתמיד בכל המאפיין את המסעדה ● שף המסעדה יניב אבן, שהחל את דרכו במטבח הים תיכוני בכלל, והתאהב בסודות המזרח מבשל מאז – ביפנית. חולק סודות מהטבח ממזיע מתכון למרק מיסו משודרג ● אגב, מחקר שקיימה אוניברסיטת פנסילבניה, מגלה כי אנשים שהתחילו את הארוחה שלהם בשתיית מרק, צרכו כ-20% פחות קלוריות במהלך הארוחה המלאה, פחות מכמות הקלוריות שצרכו אנשים שוויתרו על המרק

מצרכים ל 8 מנות מרק (כ-80 קלוריות למנה) שלב 1:

- 2 פרוסות דקות של ג'ינג'ר מקולף וטרי.
- 3 שיני שום קלופות ופרוסות דק.
- 4 יחידות בצל ירוק,
- חצי בצל לבן.

בסיר מטגנים את החומרים במעט שמן ושומרים בצד.

שלב 2:

- 1 ליטר ציר עוף/ מרק עוף
- 1 כף רוטב סויה
- 3 כפיות סוכר

- 3 יחידות פטריות שיטאקי טריות.
- 3 כפות מחית מיסו.
- 4 כפות אצות- להשרות במים 2 דקות ולייבש.
- 1 קובייה (200 גר') טופו

שלב 3

- מוסיפים לירקות המטוגנים את ציר העוף והסוכר ומביאים לרתיחה.
- מוסיפים את מחית המימו וטורפים עד שמתקבל מרק אחיד.
- מסננים את המרק במסננת. קוצצים את הטופו, האצות והבצל הירוק.
- מחלקים את המרק ל8 קערות הגשה, מוסיפים את הטופו ומקשטים בבצל ירוק.

לביבות בטטה

מרכיבים: (30 יח')

- 1 קילו בטטה
- 30 גרם בצל ירוק קצוץ
- 70 גרם צ'ילי מתוק
- 20 גרם סויה
- 3 גרם תימין
- 10 גרם מלח
- 5 גרם פלפל לבן
- 200 גרם פנקו

אופן הכנה:

- מכניסים את הבטטות המקולפות לסיר מים רותחים עד שהבטטות הופכות רכות (ניתן לבדוק על ידי הכנסת סכין לתוך הבטטות ברגע שהסכין נכנסה

ששת קפה ביגה מעניקה מתכון בריא וטעים שכולם אוהבים המת- בסס על הבטטה הידועה כירק אהוב על ילדים, בשל היותו מתקתק ועם זאת מעניק ויטמינים רבים לגוף, במיוחד טוב לאכילה במיוחד בימים הקרים ● מתכון פשוט וקל להכנה כך שניתן לשתף את הילדים בהכנתו וליצור זמן משפחתי חוויתי

- חלק הן מוכנות).
- מעבירים את הבטטות דרך מסננת, ובמעיקות קטנות מורידים מן הבטטות את הנוזלים כאשר היא עדיין בתוך המסננת.
- מניחים את הבטטות בקערה גדולה ומועכים אותה בעזרת מזלג עד למרקם אחיד. מוסיפים את יתר המרכיבים פרט לקמח תירס ומערבבים היטב מכינים קערה קטנה נוספת עם קמח התירס.
- מחממים תנור ל-150 מעלות
- משמנים את הידיים במעט שמן ויוצרים כדורים של 40 גרם מהתערובת, ומצפים כל כדור בקמח תירס. מועכים בעדינות את כדורי הבטטה לכדי לביבה.
- מסדרים את כל הלביבות על מגש אפייה ומכניסים לתנור למשך רבע שעה
- המלצת הגשה: שמנת חמוצה או צ'ילי מתוק

אוזני המן

חומרים:

- 300 גרם קמח כוסמין מלא 100%, מהסדרה הבריאה מתוצרת הטחנות הגדולות של א"י
- 10 גרם אבקת אפייה
- 100 גרם אבקת סוכר
- 200 גרם חמאה קרה מאוד, חתוכה לקוביות
- 2 חלמונים
- 1 כפית תמצית וניל איכותית
- 30 מ"ל שמנת מתוקה
- מלית קרם אגוזים
- 200 גרם חמאה רכה
- 100 גרם סוכר (1/2 כוס)
- 100 גרם בוטנים קצוצים
- 100 גרם אגוזי מלך קצוצים

- 2 ביצים
- 2 כפות קורנפלוור
- תמצית שקדים

אופן ההכנה:

- מערבבים קמח, אבקת אפייה ואבקת סוכר במעבד מזון.
- מוסיפים את החמאה הקרה, וממשיכים לעררב עד לקבלת תערובת פירורית.
- מוסיפים את החלמונים, תמצית הוֹוִיִל והשמנת ומעבדים עד לקבלת בצק שנופרד מדפנות המעבד (לא יותר מדי כדי לא לחמם את החמאה יתר על המידה)
- מעבירים את הבצק למשטח מקומח קלות, מעבדים מעט לאיחוד.
- עוטפים בנייר אפייה ומקררים כשעה (אפשר להשאיר במקרר כל הלילה. אפשר גם להקפיא למשך 3 חודשים).
- מערבבים את כל חומרי המלית במעבד מזון. מניחים למנוחה במקרר לפחות שעה ועד לילה. מרדדים את הבצק על משטח מקומח, קורצים עיגולים בגודל הרצוי.
- מניחים כפית של מלית על כל עיגול ומעצבים כאוזן המן.
- שימו לב שהמלית מתנפחת ומתרחבת באפייה ומתנו את הכמות.
- מקפאים לפחות ל-30 דקות לפני האפייה.
- אופים 10-14 דקות בתנור שחומם מראש ל-170 מעלות.

נשאר במשפחה ← הניה גולדברג

בחור שקט. מה זה אומר?

בהצעת שידוך אחת, אמרו לבחורה שהבחור "שקט קצת אך בריא נפשית".

הבה נחשוב ביחד על המשמעות של שקט ועל הקשר בין שקט לבריא נפשית.

הנה כמה אפשרויות למילה "שקט":

- מדבר אך אינו במרכז העניינים
- אוהב יותר להקשיב
- אינו מרגיש צורך להגיב
- אינו מפתח שיחה
- אינו מדבר

שני הראשונים מדברים על אדם שמגיב בשיחה, בין אם על ידי דיבור בין אם דרך הקשבה. צריך להבין שבשיחה אם יש מי שמדבר, חייב להיות מי שמקשיב. אחרת זו לא שיחה. הפגישה נועדה לאפשר לבחור ולבת לבדוק את שיתוף הפעולה בין שניהם בדרך שבה הם מנהלים שיחה.

האם השיחה ביניהם זורמת?

האם יש הדדיות בשיחה?

האם הם מקשיבים בהתעניינות זה לזה?

ואילו בשלושת האחרונים נראה אדם לא שותף בשיחה.

אולי הוא נוכח שם פיזית אבל אינו מדבר.

אונקלוס אומר על הפסוק "ויהי האדם לנפש חיה" - לרוח ממלא. כלומר: לרוח מדברת. החיות של האדם היא בדיבור.

אם האדם לא מדבר, יקשה מאד לעשות אתו קשרים. והרי הבסיס לשידוך הוא יצירת קשר.

לעומת זאת אם הוא ממעט בדיבור, אך יודע להקשיב הקשבה פעילה, זו כשלעצמה יש בה מעלה. ההקשבה היא חלק מדי שיח. אחד מדבר, השני מקשיב. הקשבה היא יכולת יצירת קשר, יש מי שיוצר קשר על ידי דיבור ויש על ידי הקשבה. שניהם מבטאים תקשורת.

כשבבורים מוסיפים את המילים "אך בריא בנפשו" נראה, שמי שנתן את המידע, מערבב בין שקט לשותק. שקט הוא אדם שאינו במרכז החברה, אולי הקול שלו שקט, אולי הוא לא מרבה בדיבור אך הוא בפרוש מדבר. שותק אינו מדבר. הפער ביניהם גדול. מי שמדבר – הדיבור שלו עצמו גם אם הוא מועט הוא אמצעי תקשורתי. מי ששותק אינו מתקשר, ולכן הוא כנראה הוסיף את המילים בריא בנפשו כדי שלא נערכב ביניהם.

עוד פרט אחד, הבחורה הזאת היא כזאת שמדברת ושותפה בשיחות. אחרי הפגישה היא אמרה שנכון, היא אכן שמה לב למה שאמרו אך למרות זאת היה לה נעים. הסיבה, הבחור היה מאד ממוקד בהקשבה. בבורים אמרו לה משפט מעניין "כל הישיבה מספרת לו סודות כי הבחורים יודעים שהוא אחד שלא מגלה".

בסיכומי של דבר, השידוך קם והיה ולדעתי בעקבות שני גורמים. הבחור יוצר קשר טוב (בעיקר על ידי הקשבה לשיח שלה)

אפשר לתת בו אמן (גם היא נוכחה בכך שהוא לא מגלה סודות).

איה סגנון זוגי יבנה הזוג הזה? ובכן אם היא הדברנית, אולי היא תהיה בעתיד ה"פה שלו", אולי יהיו דברים שהוא יסמוך עליה ש"היא תסדר". אולי היא תעמוד בחזית המשפחתית, אבל, אם הוא בן אדם שניתן לסמוך עליו ומשרה אמן, הוא יעמוד מאחוריה בכל מה שהיא תעשה. והיא תרגיש שיש גיבוי אמיתי לה. אולי לא, אינני מגדת עתידות, זוהי שאלה של הסתברות. האם יתכן שיהיה להם טוב בחיי הנישואים שלהם? כן. כי יש כאן חלוקת תפקידים מובהקת.

המרכיב המרכזי כאן יהיה קבלה. אם היא תקבל את החלק שבו הוא ממעט בדיבור אך נותן התוכן המשפחתי, אם הוא יקבל את החלק המרבה בדיבור הביצועי שלה אם הוא יתן לה גיבוי בשלה והיא בשלו, ותהיה להם הערכה הדדית אמיתית, גם אם זה לא תמיד יהיה קל, בע"ה, הם יעלו ויצליחו

הכותבת היא פסיכותרפסטית לענייני משפחה ושידוכים. להרצאות, או לפגישה אישית: 026424049 yeutzov@gmail.com

לחתום או לא לחתום ערבות?

אם לא תחתמו לי, לא אצליח לקבל את מלגת הלימודים, היא פשוט התחננה. לא היה לי נעים. ידעתי שאין לה אפשרות כלכלית וכי ישנו סיכוי גדול מאוד שלא תעמוד בתשלומים. מצד שני, הבנתי כמה חשוב לה ללמוד ולהתקדם. "אתה יודע מה? אולי בכל זאת נחתום לה", המצפון שלי התעורר בשיחה עם בעלי. הגרוע ביותר הוא כי נאלץ לשלם 400 שקלים בכל חודש למשך תקופה. גם ככה ההוצאות מרובות. זה יצטרף לים ההוצאות..."

כבר שמעתי בעבר על זוג חברים טובים, הורים לחמישה ילדים, שאיבדו את הדירה שלהם, רק בגלל סיבה אחת: הם חתמו ערבות לחברים טובים. החברים הטובים לא עמדו בתנאי המשכנתא; הסיפור הסתבך; הם שילמו את הערבות ונאלצו בשל כך למכור את דירתם ולעבור לדירה קטנה שכורה ואילו "החברים הטובים" נשארו בסופו של דבר בדירה שהם קנו. סיפורי זוועה על חברים שחתמו ערבויות לא חסרים. אנשים נאלצו ליטול הלוואות ואף למשכן את ביתם עבור החזר הלוואה שאינה שלהם. בהחלט מדובר במציאות הכרוכה בסבל רב ועדיין, כמה מאתנו עומדים מול אי נעימות כשאנחנו מתבקשים לחתום ערבות לחבר או לבן משפחה?

חייבים לזכור, לעיתים עדיפה אי נעימות קטנה כשאתם מסרבים לחתום ערבות, מאשר אי הנעימות שיכולה להיגרם מתשלום הערבות או מאי יכולת של הערב לשלמה, מה שיכול לגרום לתביעות ולהליכים משפטיים.

והנה צצה לה הבקשה מקרובת משפחה החשובה לי מאוד. ההתלבטות היתה קשה. כבר נפלנו כמו רבים וטובים כשחתמנו ערבות לחברים טובים ונתקענו במשך שנתיים עם סכום כסף לתשלום. האם יש לי אחריות למשפחה שלי שקודמת? המחשבות רצו לי בראש הלוח ושוב בלי הפסקה. זו בקשה מאוד מלחיצה.

וכך, דיונים הלוח חזרו וההתלבטות קשה, המצפון עולה ויורד. בסוף החלטנו לחתום. חתמתי בלב כבד.

ממש למחרת בבוקר חזר הבעל מהדואר ובידיו מעטפה. "את לא תאמיני, חיך לעברי. 'קיבלת תמלוגים על הספרים שלך!' 'וואו, באמת?', התלהבתי, שימי הבכור הציץ בנייר שבעלי החזיק וקרא את הסכום שהיה כתוב שם. הפה שלי נפל. אני והפרטנר הסתכלנו אחד על השני בהלם. זה היה בדיוק הסכום שחתמנו עליו אתמול.

קיבלתי שכר מיידי על עשיית הדבר הנכון. בנוסף, התשלומים שולמו על ידי הקרובה שלי והכל בא על מקומו בשלום.

אגב, מעולם לא שמעתי על תמלוגים מהסוג הזה קודם לכן. מי יודע, אולי הצ'ק היה מאלה הנביא?

לתגובות: saratikshoret@gmail.com

אריכה: הילה פאלח

במטבח

אוזני המן מקמח כוסמין מלא 100% במילוי ממרח תמרים וקינמון

הילה יבניאלי-בוכריס, מומחית האפייה של "הטחנות הגדולות של א"י" מציעה מתכון נהדר של אוזני המן מ"קמח כוסמין מלא 100% ללא צורך בניפוי

- מעבירים את הבצק למשטח מקומח קלות, מעבדים מעט לאיחוד.
- עוטפים בנייר אפייה ומקררים כשעה (אפשר להשאיר במקרר כל הלילה. אפשר גם להקפיא למשך עד 3 חודשים).
- מרדדים את הבצק על משטח מקומח וקורצים עיגולים בגודל הרצוי. מערבבים ממרח תמרים עם קינמון. מניחים כפית מהמלית על כל עיגול ומעצבים כאוזני המן. מקפידים לפחות ל-30 דקות לפני האפייה.
- אופים 10-14 דקות בתנור שחומם מראש ל-170 מעלות.

- 450 גרם ממרח תמרים (אנחנו השתמשנו בצמח תמרים)
- 1 כפית גדושה קינמון טחון (לפי הטעם)
- אופן ההכנה
- מערבבים קמח, אבקת אפייה ואבקת סוכר במעבד מזון.
- מוסיפים את החמאה הקרה, וממשיכים לערבב עד לקבלת תערובת פירורית.
- מוסיפים את החלמונים, תמצית הוניל והשמנת, ומעבדים עד לקבלת בצק שנפרד מהדפנות של המעבד (לא יותר מדי כדי לא לחמם את החמאה יתר על המידה)

- כ-20-30 אוזני המן, תנור מחומם ל-170 מעלות, 10-15 דקות
- חומרים
- 300 גרם קמח כוסמין מלא 100%, מהסדרה הבריאה מתוצרת הטחנות הגדולות של א"י
- 10 גרם אבקת אפייה
- 100 גרם אבקת סוכר
- 200 גרם חמאה קרה מאוד, חתוכה לקוביות
- 2 חלמונים
- 1 כפית תמצית וניל איכותית
- 30 מ"ל שמנת מתוקה
- חומרים למלית

אוזני המן במילוי טונה אסיאתית

- אופן ההכנה-
- במיקסר מערבבים שמן קוקוס (מומס) בוו גיטרה עם מים ומיץ לימון.
- מוסיפים קמח ומלח, מערבבים לבצק אחיד ויוצרים צורת דסקית.
- מכסים בניילון נצמד את הבצק ומקררים כשעה במקרר עד לשימוש.
- בזמן הזה מכינים את המלית -
- מפוררים את הטונה ומוסיפים את שאר חומרי המלית.
- מחממים תנור ל-190 מעלות.
- מקמחים משטח עבודה, מרדדים את הבצק לעובי של כחצי ס"מ וקורצים עיגולים בקוטר 8 ס"מ - ניתן ליצור עיגולים עם כוס רחבה.
- מניחים כפית של מלית במרכז כל עיגול ומברישים בביצה סביב המלית, סוגרים למשולש עם פתח קטן למלית, מרטיבים את האצבעות ומחדקים את פינות המשולש.
- מורחים ביצה על הבצק החיצוני ומפזרים שומשום שחור. מניחים בתבנית במרווחים של שלושה ס"מ.
- אופים 15-20 דקות עד הזהבה.

- (15 אוזני המן)
- מצרכים לבצק:
- 20 גרם שמן קוקוס מוצק
- 4 כפות מים בערך 40 מ"ל
- 1 כפית מיץ לימון
- 320 גרם קמח כוסמין מלא
- קורט מלח
- 14 כפית אבקת אפייה

- חומרים למלית:
- 2 קופסאות טונה סטארקיסט בטעם מעושן - ללא השמן
- 1 כף מחוקה קוואקר דק
- 1/2 כפית רוטב צ'ילי מתוק
- 1 כפית ליים מוגדר (או לימון)
- 1 כפית שמן שומשום
- 1 כף ג'ינג'ר מסוכך - קצוץ דק
- 1 כפית רוטב סויה בהירה
- 2 גבעולי בצל ירוק קצוצים
- 20 גרם (3 כפות) שומשום שחור + מעט לעיטור מבחוץ
- 1/2 כפית גרם ג'ינג'ר טרי מגורר
- כף שקדים לבנים קלויים - מרוסקים
- כף פיסטוקים קלויים - מרוסקים
- 1 כפית מירין (לא חובה)
- ביצה אחת טרופה להברשת הבצק.

אוזני המן עם סביח טונה

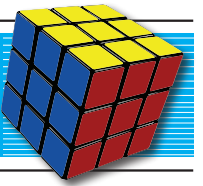

במיוחד לפורים: אוזני המן שהתחפשו תחפושת במטבח: "אוזני המן" המתוקות עם מילויי שוקולד, חלבה או אגוזים שינו צורה. טונה סטארקיסט החליטו לשנות את משלוחי המנות עשירי הסוכר והכיניו מתכונים לאוזני המן ללוחות, בריאות, מפתיעות וטעימות עם מילויי טונה אשר יש תלבו נהדר בסעודת פורים או לאחר הכוס החמישית ולא יפתחו לכם רגשות אשמה.

- אופן ההכנה-
- במיקסר מערבבים שמן קוקוס (מומס) בוו גיטרה עם מים ומיץ לימון.
- מוסיפים קמח ומלח, מערבבים לבצק אחיד ויוצרים צורת דסקית.
- מכסים בניילון נצמד את הבצק ומקררים כשעה במקרר עד לשימוש.
- בזמן הזה מכינים את המלית -
- מערבבים את כל חומרי המלית ומחממים תנור ל-190 מעלות.
- מקמחים משטח עבודה, מרדדים את הבצק לעובי של כחצי ס"מ וקורצים עיגולים בקוטר 8 ס"מ - ניתן ליצור עיגולים עם כוס רחבה.
- מניחים כפית של מלית במרכז כל עיגול ומברישים בביצה סביב המלית, סוגרים למשולש עם פתח קטן למלית, מרטיבים את האצבעות ומחדקים את פינות המשולש.
- מניחים בתבנית במרווחים של שלושה ס"מ, מורחים שנית ביצה על הבצק החיצוני ואופים כ-15 דקות עד הזהבה.
- ניתן להשתמש במלית למתכונים מאפה נוספים

- (15 אוזני המן)
- מצרכים לבצק:
- 20 גרם שמן קוקוס מוצק
- 4 כפות מים בערך 40 מ"ל
- 1 כפית מיץ לימון
- 320 גרם קמח כוסמין מלא
- קורט מלח
- 14 כפית אבקת אפייה

- חומרים למלית:
- 2 קופסאות טונה סטארקיסט 5% לימון ופלפל (מסוננות)
- 4 ביצים קשות חומות
- 2 חצילים קלויים - מקולפים ומסוננים (את תוכן החצילים לשים במסננת להוצאת נוזלים)
- 3 תפוחי אדמה בינוניים אפויים בתנור עם הקליפה (לאחר הוצאתם מהתנור לקלף הקליפה)
- צור פטרוזיליה קצוצה
- צור בצל ירוק קצוץ
- מלח לפי הטעם
- פלפל שחור גרוס עדין לפי הטעם
- ** ניתן להוסיף כפית לימון כבוש
- ביצה אחת טרופה להברשת הבצק.

המדליפים

פה לעשות כלום מתחת לפני השטח, אני אומרת לך..."
 "טוב בכל מקרה אמרו לי כמה פוליטיקאים שעכשיו זה לא הזמן, צריך לתת עוד קצת זמן לפרשיה הנוכחית שהדלפנו לפני שעוברים להדלפה הבאה..." אמר קובי, "לתת לזה 'לנשום ולבעוט' ככה הגדיר את זה אחד מהם..."
 "תגיד קובי..." אמר גדי שהספיק לשתות כוס מים ולהירגע, "יש פה מישהו שלא מדליף דברים?"
 "נההה", אמר קובי, "אולי המפכ"ל בעצמו, טוב הוא לא צריך כסף..."

"בכל מקרה חשבתי איך לייעל את המשרד", אמר קובי, "אני חושב שאנחנו צריכים לדרוש מהם מחירים יותר גבוהים, אנחנו עובדי כפייה, במחיר הזה? זה מחיר רצפה, צריך לעשות שביחה, לדרוש מכולם עוד כסף ואז אולי נוכל להתחלק יותר..."

"אל תשכח שהם יכולים להדליף את העובדה שאנחנו הם המדליפים..." אמר גדי.

"פחחחה... הצחקת אותי", אמר קובי, "אנחנו מקבלים את המסמכים האלה אלינו ומדליפים להם גם אותם בחזרה... אין מישהו שיכול להדליף את המדליפים... חה להדליף את המדליפים זה טוב, לא?"

"זה אמיתי כל תמליל השיחה הזה?" שאל המפכ"ל בחוסר אמון.

"ככה הודלף לי", אמר עוזרו האישי ומשך בכתפו. "וכמה זה עלה לך..." שאל המפכ"ל בהומור משופם והתכוון לגחך.

"את האמת, כלום כסף", אמר העוזר בהתלהבות, "הדנה הזאת רצתה חמש מאות שקל על כל הסיפור... אתה מאמין?"
 "לא", אמר המפכ"ל בעייפות, "אני לא מאמין".

"אתה זורק לי פעם בחודש איזו הדלפנות עלובה על חקירה שהיא אפילו לא פוליטית, העיתונאים ממש עושים לי טובה שהם לוקחים אותה".

כל עובדי המשרד התבוננו בעניין בויכוח שהתפתח, יום-טוב אפילו עזב את הבורקסים שלו לרגע.

"קודם כל תוריד את הקול שלך", אמר קובי, "אתה מביא פה דם רע למשרד שלנו, אני לא מעוניין שיתחילו פה שחיתויות, בסך הכול יש לנו שם טוב בקרב משרדי הממשלה השונים. ועכשיו בוא שב, תירגע ותן לי לומר לך משהו..."

גדי הנסער התיישב באיטיות.

"תבין גדי", אמר קובי בעדינות, "אנחנו בעיצומים כרגע, אין מספיק חקירות בשביל לספק הדלפות לכולם, עכשיו..."
 "אבל תזרוק לי עצם!" קטע אותו גדי, "משהו... אולי שני משפטים מדו"ח המבקר... אני יודע... משהו שאפשר לעבוד איתו, למה אתה לוקח הכול לעצמך... אתה יודע שאני עובד פה כבר שנתיים על יבש?"

"תן לי לסיים", ביקש קובי, "תראה, אני מבין שאתה בסערת רגשות, תקשיב... אני בקשר הדוק עם המטרה והם הבטיחו להעביר לנו עוד חומר... כן אני יודע שהם אומרים את זה כל הזמן... אבל אין מה לעשות תצטרך להסתדר עם המשכורת שלך עוד קצת... אתה יודע מה? אני אסדר לך בונוס קטן החודש אה? מה אתה אומר? ואת ההדלפות בשבוע הבא אני אעביר לך".

"רגע ומה איתי?" התערבה דנה, "אני לא הדלפתי כלום כבר חצי שנה, לי לא מגיע?"

"דנה, את תשבי ותעשי את העבודה שלך!" אמר קובי, "ועוד מילה אחת אין לך הדלפות כל השנה! מספיק סיבכת אותנו עם המסמך המזויף ההוא..."

"מה... מאיפה הייתי אמורה לדעת שזה לא היה מסמך אמיתי?" נעלבה דנה, "אם אתה לא רוצה שנדליף מסמכים מזויפים, אז תעשה קצת סדר במשרד שלך... כבר אי אפשר

גדי נכנס למשרד בצעדים מהירים ונעצר ליד השולחן של דינה.

"נו, יש חדש?"

דינה הייתה עסוקה בחלק השלישי של ארוחת הבוקר שלה, זו שהתארכה כמעט עד הצהריים.

"שנייה...", היא לקחה מפת, "מה, בקשר לחקירה ההיא?"
 "לא לא", אמר גדי בקוצר רוח, "את זה כבר הדלפנו מזמן".
 "אז על מה אתה מדבר?" שאלה דינה שסיימה סוף סוף לפנות את השאריות.

"אין משהו חדש להדליף?" שאל גדי, "אני קצר במזמונים החודש הזה".

באותו רגע נכנס קובי, ה"ביג בוס" אל החדר, כנראה חזר מאחת מהפסקות הקפה המפורסמות שלו.

"היי גדי! דנה! מה אתם מסתורדים שם?" שאל קובי בחשדנות.

"מה... אהה כלום", אמר גדי והתבונן בציפורני ידיו באגביות.

"על מה אתם מדברים?" התעניין קובי.

"אהה, בדיוק שאלתי את דנה אהה... אם נכנס איזה חומר חדש", אמר גדי שהתחיל קצת להזיע מתחת לחליפתו, "משהו ש... אתה יודע... שאפשר להדליף לתקשורת".

"אתה רציני גדי?" שאל קובי ופקח עיניים, "אתה באמת אמרת את זה עכשיו?"

דנה עקבה אחרי חילופי הדברים תוך כדי הזזת ניירות משרדיים ממקום למקום.

"כן... אהה אני קצת לחוץ בכסף עכשיו", אמר גדי, "אני מחפש משהו להדליף".

"גדי", אמר קובי באיום, "אל תתעסק איתי, אתה יודע שכל ההדלפות של החודש הזה הם שלי..."

"למה שלך, למה הכול שלך!" התפרץ גדי לפתע, הוא לא האמין שהוא עושה את זה, הוא ידע שהוא הולך על קרש דק,

כל הזמן

חדשות הציבור החרדי מסביב לשעון

מקצועי

חדשני

מעודכן

מרתק

מגוון

מעניין

www.kolhazman.co.il

BabySitter[®]
performance

מצטערים טיטולים,
המעבדה המובילה
בעולם קובעת*:

**בייביסיטר
סופגים
יותר.**

98%
מהאימות
המשתמשות
בבייביסיטר
מרוצות מאוד!**

Brilliant & co.

*מבדיקה שנערכה בדצמבר 2016 במעבדת SGS COURTRAY, המעבדה המובילה בעולם לבדיקות חיתולים. נמצא כי בייביסיטר סופגים יותר מהמתחרים (טיטולים פרימיום, האגיס פרידום, פמפרס אקטיב בייבי)
**עפ"י מחקר שנערך בקרב אימהות במגזר החרדי דצמבר 2016